EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.5.2003
KOM(2003) 200 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE SEKÄ EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE

DIREKTIIVIN 98/34/EY TOIMIVUUDESTA VUOSINA 1999–2001

TIIVISTELMÄ

Tässä kertomuksessa käsitellään teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY soveltamisen tuloksia ajanjaksolla 1999–2001. Kertomus on jaettu kolmeen osaan, joista kaksi ensimmäistä koskevat tiedotusmenettelyä standardien alalla ja ilmoitusmenettelyä teknisten määräysten alalla ja joista kolmannen muodostavat standardeihin ja teknisiin määräyksiin viittaavat liitteet.

Kertomuksessa arvioidaan direktiivin 98/34/EY asemaa kyseisenä ajanjaksona. Sen tarkoituksena on levittää aiheesta tietoa Euroopan unionissa ja kannustaa yrityksiä käyttämään ja hyödyntämään direktiivillä perustettua menettelyä yhä enemmän.

1. STANDARDIT

Standardien alalla noudatettavan menettelyn tavoitteena on valvoa uutta standardointitoimintaa, jonka kansalliset standardointielimet ovat panneet vireille ja joka kuuluu direktiivin 98/34/EY soveltamisalaan. Tässä kertomuksessa kuvataan lyhyesti standardien alalla noudatettavaa menettelyä sekä esitetään siitä arviointi.

Kertomuksen mukaan menettelyn suorien ja välillisten etujen ja hyötyjen tarkastelu markkinoiden eri toimijoiden kannalta olisi toivottavaa. Ensi sijassa sidosryhmien olisi pohdittava näitä näkökohtia ja annettava niistä oma selvityksensä. On kuitenkin hyvinkin mahdollista, että kansallisten toimien valvontajärjestelmän puuttuminen luo jälleen uusia mahdollisuuksia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan estymiselle. Tämän vuoksi menettelyn noudattamista on jatkettava, mutta sen toiminnan tehostamiselle Euroopan tasolla ja kansallisesti on annettava enemmän mahdollisuuksia.

Myös sääntelykehystä koskeva kysymys olisi nostettava esiin. Eurooppalaisen standardoinnin piiriin kuuluu tätä nykyä hyvin monenlaisia aloja, jotka kansalliset standardit kattoivat aiemmin. Voidaan myös olettaa, että standardoinnin vastuuhenkilöt tarkastavat nyt automaattisesti, olisiko kansalliset suunnitelmat otettava sellaisinaan huomioon Euroopan laajuisen tai jopa kansainvälisen standardoinnin piirissä. Standardoinnin tiedotusmenettelyä koskevan sääntelykehyksen keventäminen olisi siis hyödyllistä siinä vaiheessa, kun direktiiviä 98/34/EY tarkistetaan.

2. TEKNISET MÄÄRÄYKSET

Direktiivillä 98/34/EY on perustettu kansallisten teknisten määräysten ilmoitusmenettely, joten sen avulla on luotu todellinen sisämarkkinoiden seurantajärjestelmä, jonka ansiosta komissio, jäsenvaltiot ja talouden toimijan saavat tietää kansallisista sääntelyaloitteista.

Kertomuksessa kuvataan lyhyesti teknisten määräysten alalla noudatettavaa menettelyä, vaihdettuja tietoja, komission ja jäsenvaltioiden näkemyksiä, saatuja tuloksia, direktiivin 98/34/EY rikkomistapauksia ja aiheesta vahvistettua oikeuskäytäntöä, pyrkimyksiä menettelyn parantamiseksi sekä sen soveltamista kansainvälisellä tasolla.

Tulevaisuudessa ilmoitusmenettelyä saatetaan laajentaa sekä sisällöllisesti että maantieteellisesti. Koska palveluiden merkitys talouksissa kasvaa koko ajan, komissio on sitoutunut käynnistämään keskustelut mahdollisuudesta laajentaa direktiivin 98/34/EY soveltamisalaa muihin palveluihin kuin tietoyhteiskunnan palveluihin. Tämä vaikuttaa tarpeelliselta myös sen vuoksi, että komissio on jo nyt voinut todeta useita huipputekniikan aloja (esimerkiksi geneettinen muuntelu ja kantasolujen käyttö) kattavien ehdotusten tarkastelussa, että jäsenvaltiot sisällyttävät palvelujen tarjoajille asettamiinsa vaatimuksiin yhä useammin tuotteiden käsittelyn ja muuntamisen.

Direktiivin 98/34/EY on vastattava myös laajentumisen haasteeseen. Ensimmäinen askel otettiin Turkin kanssa, jolla on ollut 1. tammikuuta 2001 alkaen mahdollisuus osallistua yksinkertaistetuin järjestelyin ilmoitusmenettelyyn. Komissio tarkastelee parhaillaan ehdokasmaiden mahdollisuuksia osallistua ilmoitusmenettelyyn jo ennen liittymistä samoin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan tätä nykyä EFTA-maihin ja Turkkiin, koska direktiivillä on tärkeä merkitys laajentuneiden sisämarkkinoiden luomisessa.

SISÄLTÖ

TIIVISTELMÄ ... 2
1. Standardit ... 2
2. Tekniset määräykset ... 2
Johdanto ... 8
1. Yleistä ... 8
2. Standardit ... 8
3. Tekniset määräykset ... 8
Osa I: Standardointia koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely ... 10
1. Johdanto ... 10
2. Suppea kuvaus menettelystä ... 10
2.1. CENin ja CENLECin asema ... 10
2.2. ETSIn asema ... 10
3. Tiedotusmenettelyn noudattaminen vuosina 1999–2001 ... 11
3.1 Ilmoitusten käsittely ... 11
3.2 Tilastot ... 11
3.3 Uuden standardointitoiminnan suuntaukset ... 12
4. Kansallisten standardointielinten tekemien ilmoitusten laatu ... 13
4.1 CENin tilanne ... 13
4.2 CENLECin tilanne ... 13
5. Menettelyn mukaisesti kerättyjen tietojen hyödyntäminen ... 14
5.1 Tiedonlevitys ... 14
5.2 Direktiivin 98/34/EY 4 artiklan soveltaminen ... 14
5.3 Direktiivin 98/34/EY 7 artiklan soveltaminen ... 14
5.4 Tietojen hyödyntämistä koskevat päätelmät ... 15
6. Tiedotus standardoinnista yleensä ... 15
6.1 Kaikkien sidosryhmien tiedontarve ... 15
6.2 Komission tukemat verkkosivustot ... 16
6.3 Eurooppalaisten standardointielinten tiedotustoimet ... 16
7. Ohjelmia ja standardointia koskevat toimeksiannot ... 16
8. Pyrkimykset menettelyn parantamiseksi ... 17

8.1 Parannukset Euroopan tasolla ... 17
8.2 Parannukset kansallisella tasolla ilmoitusten osalta ... 17
8.3 Parannukset kansallisella tasolla tiedonlevityksen osalta ... 17
9. Päätelmät ja näkymät ... 18
Osa II: Teknisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely 20
1. Johdanto ... 20
2. Suppea kuvaus menettelystä ... 20
2.1. Direktiivin 98/34/EY mukaisen tuotteisiin sovellettavan menettelyn yleisesittely ... 20
2.2. Menettelyn erityispiirteet tietoyhteiskunnan palvelujen alalla ... 22
3. Tilastokatsaus ... 24
3.1. Ilmoitusten määrä ... 24
3.2. Ilmoitusten jakautuminen jäsenvaltioittain ... 25
3.3 Ilmoitusten jakautuminen aloittain ... 25
3.4. Ilmoitusten jakautuminen komission toimenpidetyypeittäin ... 27
3.5. Kiireellisyysmenettelyn käyttö ... 28
4. Ilmoitusmenettelyn ansiosta havaitut riskit sisämarkkinoiden toiminnan estymiselle 28
4.1 Yleiskuva ... 29
4.2. Ilmoitettujen ehdotusten ristiriitaisuus EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan sekä 43 ja 49 artiklan kanssa ... 31
4.3. Ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuus johdettuun oikeuteen nähden ... 32
4.4. Jäsenvaltioiden kannanottojen tarkastelu ... 34
5. Saavutetut tulokset ... 36
5.1. Yksityiskohtaisten lausuntojen johdosta toteutetut toimet ... 36
5.2. Huomautusten johdosta toteutetut toimet ... 37
5.3. Peruutetut määräysehdotukset ... 37
5.4. Kansallisten aloitteiden lykkääminen ... 38
5.5. Yhdenmukaistamistarpeiden yksilöinti ... 39
6. Rikkomisten käsittely ... 39
6.1. Rikkomismenettelyt tuotteiden alalla ... 39
6.2. Rikkomismenettelyt tietoyhteiskunnan palvelujen alalla ... 40
7. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ... 40
7.1. Menettelyyn vaikuttavat tuomiot ... 40

7.2. Direktiivin soveltamisalaa ja sen käsitteiden määrittelyä koskevat tuomiot 42

8. Pyrkimykset menettelyn parantamiseksi 43

8.1. Avoimuus 43

8.2. Direktiivin 98/34/EY mukaisen komitean kokoukset 44

8.3. "Pakettikokoukset" 46

9. Ilmoitusmenettelyn kansainväliset näkökohdat 46

9.1. Teknisiä määräyksiä koskeva tietojenvaihto yhteisön ja EFTA-maiden välillä 46

9.2. Turkki 49

9.3. Laajentuminen 49

9.4. Euroopan neuvosto 49

10. Päätelmät ja näkymät 50

Osa III: Liitteet 53

1. Standardointia koskevat liitteet 54

1.1. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuosina 1991–1998 54

1.2. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 1999 55

1.3. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 2000 56

1.4. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 2001 57

1.5. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 1999 58

1.6. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 2000 59

1.7. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 2001 60

1.8. Vuonna 1999 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa 61

1.9. Vuonna 2000 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa 62

1.10. Vuonna 2001 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa 63

1.11 Direktiivin 4 artiklan soveltaminen (osallistumista kansallisiin standardointitoimiin koskevat pyynnöt ja eurooppalaisen standardin laatimista koskevat pyynnöt) 64

1.12. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 1999 65

1.13. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 2000 68

1.14. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 2001 ... 70

2. Teknisiä määräyksiä koskevat liitteet ... 71

2.1. Jäsenvaltioiden tekemien, teknisiä määräyksiä koskevien ilmoitusten määrä jaksolla 1999–2001 ... 71

2.2. Jäsenvaltioiden tekemien, teknisiä määräyksiä koskevien ilmoitusten määrä prosentteina jaksolla 1999–2001 ... 72

2.3 Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (1999) ... 73

2.3. Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (2000) ... 74

2.3. Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (2001) ... 75

2.4. Ilmoitusten ja kiireellisten tapausten alakohtainen vertailu jaksolla 1999–2001 ... 76

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 1999 ... 77

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 2000 ... 78

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 2001 ... 79

2.6. Komission antamien, vuosina 1999 ja 2000 tehtyjä ilmoituksia koskevien yksityiskohtaisten lausuntojen jatkotoimet (ainoastaan loppuun saatetut menettelyt)80

2.7. Islannin, Norjan ja Sveitsin ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain vuosina 1999 ja 2001 ... 81

2.8. Islannin, Norjan ja Sveitsin ilmoittamia ehdotuksia koskevat huomautukset jaksolla 1999–2001 ... 82

Johdanto

1. YLEISTÄ

Tällä kertomuksella direktiivin 98/34/EY[1] soveltamisen tuloksista vuosina 1999–2001 toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kyseisen direktiivin 11 artiklassa säädetyt tiedot.

Kertomus on jaettu kolmeen osaan, joista kaksi ensimmäistä käsittelevät tiedotusmenettelyä standardien alalla ja ilmoitusmenettelyä teknisten määräysten alalla ja joista kolmannen muodostavat standardeihin ja teknisiin määräyksiin viittaavat liitteet.

Kertomuksessa arvioidaan direktiivin 98/34/EY asemaa kyseisenä ajanjaksona. Sen tarkoituksena on levittää aiheesta tietoa Euroopan unionissa ja kannustaa yrityksiä käyttämään ja hyödyntämään direktiivillä perustettua menettelyä yhä enemmän.

2. STANDARDIT

Standardien alalla noudatettavan menettelyn tavoitteena on valvoa uutta standardointitoimintaa, jonka kansalliset standardointielimet ovat panneet vireille ja joka kuuluu direktiivin 98/34/EY soveltamisalaan. Muut elimet voivat esittää kommenttejaan, osallistua kyseiseen toimintaan tai pyytää EU:n tason aloitteen tekemistä näitä tarkoituksia varten perustettujen menettelyjen avulla.

Vaikka näitä menettelyjä käytetään vain vähän, on syytä korostaa, että pelkkä mahdollisuus menettelyn käyttöön on johtanut kansallisten aloitteiden vähenemiseen ja muuttanut joiltain osin kansallisten standardointielinten toimintatapoja. Henkilöstöresursseista yhä suurempi osa on mukana EU:n tasoisessa toiminnassa eikä enää kansallisissa toimissa.

Tässä kertomuksessa kuvataan lyhyesti standardien alalla noudatettavaa menettelyä sekä esitetään arviointi ja ehdotetaan parannuksia.

3. TEKNISET MÄÄRÄYKSET

Direktiivillä 98/34/EY on perustettu kansallisten teknisten määräysten ilmoitusmenettely, joten sen avulla on luotu todellinen sisämarkkinoiden seurantajärjestelmä, jonka ansiosta komissio, jäsenvaltiot ja talouden toimijan saavat tietää jäsenvaltioiden sääntelyaloitteista. Lisäksi direktiivi liittyy neuvoston, jäsenvaltioiden ja komission toimiin, joilla pyritään parantamaan lainsäädännön laatua sekä yhteisön tasolla että kansallisella tasolla. Direktiivi on siis osaltaan vaikuttanut käytännössä siihen, että jäsenvaltiot ovat parantaneet sääntelynsä laatua tarkastelemalla ennakkoon kansallisia lainsäädäntöaloitteita, jotta vältytään esteiltä jo

---

[1] Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY, EYVL L 204, 21.7.1998. Tässä kertomuksessa viittauksilla direktiivin 98/34/EY säännöksiin tarkoitetaan viittauksia tähän direktiiviin sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY.

ennen kuin niiden kielteiset vaikutukset tulevat ilmi. Samalla direktiivi antaa komissiolle mahdollisuuden saada tietoa todellisista yhdenmukaistamistarpeista.

Tulevaisuudessa ilmoitusmenettelyä saatetaan laajentaa sekä sisällöllisesti että maantieteellisesti. Sisällön laajentamisessa otetaan huomioon muut kuin tietoyhteiskuntaan liittyvät palvelut, koska palvelujen asema vahvistuu koko ajan talouksissa; maantieteellinen laajentuminen on tulosta tulevasta Euroopan unionin laajentumisesta.

Tässä kertomuksessa kuvataan lyhyesti teknisten määräysten alalla noudatettavaa menettelyä, vaihdettuja tietoja, komission ja jäsenvaltioiden näkemyksiä, saatuja tuloksia, direktiivin 98/34/EY rikkomistapauksia ja aiheesta vahvistettua oikeuskäytäntöä, pyrkimyksiä menettelyn parantamiseksi sekä sen soveltamista kansainvälisellä tasolla.

Osa I: Standardointia koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely

1. JOHDANTO

Tässä osassa käsitellään standardointia koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavaa menettelyä, josta säädetään direktiivin 98/34/EY 2–7 artiklassa. Niiden mukaan kansallisten standardointielinten on ilmoitettava komissiolle, eurooppalaisille standardointielimille ja muille kansallisille standardointielimille niistä uusista kohteista, joista ne ovat päättäneet laatia standardin tai jota koskevaa standardia ne ovat päättäneet muuttaa. Menettelyä koskevan suppean kuvauksen jälkeen esitetään menettelyn täytäntöönpano vuosina 1999–2001 sekä tilastollinen tarkastelu. Kertomuksessa käsitellään myös ilmoitusten laatua, niiden hyödyntämistä sekä toimeksiantojen antamista eurooppalaisille standardointielimille, joita ovat Euroopan standardointikomitea CEN, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea CENELEC ja Euroopan telealan standardointilaitos ETSI. Tämän osan lopuksi käsitellään toteutettuja ja vielä toteutettavissa olevia parannuksia.

2. SUPPEA KUVAUS MENETTELYSTÄ

2.1. CENin ja CENLECin asema

Standardointia koskevien tietojen toimittamismenettely aloitettiin käytännössä 1. tammikuuta 1985. Direktiivin 83/189/ETY[2] muuttamista koskevan direktiivin 94/10/EY[3] antamisesta alkaen ilmoitusvelvollisuus on koskenut ainoastaan uusia standardointihankkeita. Se ei siis koske enää muita kansallisten standardointiohjelmien päivityksiä, eli julkiselle lausuntokierrokselle toimitettavia ehdotuksia eikä kansallisten standardien vahvistamista.

Kansalliset standardointielimet, jotka ovat CENin ja CENELECin jäseniä (myös EFTA-maiden jäsenelimet) toimittavat tarvittavat tiedot CENin hallinnointikeskukselle (CEN/CMC, joka aiemmin tunnettiin nimellä CENin keskussihteeristö) ja CENELECin keskussihteeristöille. Kerätyt tiedot toimitetaan määräajoin komissiolle sekä kaikille CENin ja CENELECin jäsenelimille, jotka vastaavat tietojen levittämisestä asianomaisille tahoille palautteen saamiseksi. Sekä CENin ja CENELECin toimivaltaiset elimet (CENin hallinnointikeskus ja CENLECin keskussihteeristö, tekniset toimistot jne.) että komission yksiköt tutkivat näitä tietoja.

Euroopan komissio on tehnyt CENin ja CENELECin kanssa tarvittavat vuosittaiset sopimukset varmistaakseen standardointialan tiedotusmenettelyn teknisen toimivuuden.

2.2. ETSIn asema

Euroopan telealan standardointilaitos ETSI osallistuu aina standardointialan tiedotusmenettelyyn. Käytännössä tämä osallistuminen rajoittuu kuitenkin CENin ja

---

[2] Neuvoston direktiivi 83/189/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä, EYVL L 109, 26.4.1983.

[3] Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189/ETY olennaisesta muuttamisesta toisen kerran 23 päivänä maaliskuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/10/EY, EYVL L 100, 19.4.1994.

CENELECin jäseniltä saatujen ja näiden elinten sihteeristöjen välittämien tietojen vastaanottoon ja tutkimiseen. ETSI ei itse koostu direktiivin 98/34/EY 1 artiklassa tarkoitetuista kansallisista standardointielimistä. Televiestintäalalla kansallisella tasolla laadittuja teknisiä eritelmiä koskevat tiedot kulkevat periaatteessa joko teknisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamismenettelyllä, jos kyse on lainsäädännöstä, tai CENin tai CENELECin jäsenelinten kautta, jos kyse on vapaaehtoisesta ilmoittamisesta. Kuten edellisessä kertomuksessa todetaan, voidaan olettaa, että televiestintäalan kansallista standardointia pitäisi rajoittaa, koska ETSIn ohjelmat kattavat lukuisia aiheita, joihin kaikkiin sovelletaan odotusaikaa koskevaa sääntöä.

Tämä kertomuksen osa koskee siis käytännössä ainoastaan direktiivin 98/34/EY liitteessä II luetteloitujen CENin ja CENELECin jäsenelinten ilmoittamia toimia.

3. TIEDOTUSMENETTELYN NOUDATTAMINEN VUOSINA 1999–2001

3.1 Ilmoitusten käsittely

Kuten edellisessä kertomuksessa todettiin, CEN alkoi soveltaa yksinkertaistettua menettelyä jo vuonna 1993. Yksinkertaistettua menettelyä esitettiin komission vuonna 1992 tekemässä ehdotuksessa, johon direktiivi 94/10/EY perustuu. Yksinkertaistamisen ansiosta CENin hallinnointikeskus voi nyt hallita entistä paremmin suuria tietomääriä ja tutkia entistä yksityiskohtaisemmin joitakin ilmoituksia sekä ulkoasultaan että sisällöltään. Muita etuja ovat täydelliset ja todenmukaiset tilastot uusista toimista.

Standardointiehdotuksista on vuodesta 1993 alkaen järjestetty tapauskohtaisesti julkisia lausuntokierroksia julkaisemalla koko standardointiehdotusta koskeva teksti. Tämä on tapahtunut asianomaisten standardointielinten yhteisellä sopimuksella ja direktiivin 98/34/EY 3 artiklan mukaisen osallistumishengen mukaisesti.

CENELEC on puolestaan keskittynyt sisäiseen menettelyynsä, niin kutsuttuun Vilamoura-menettelyyn, ja jatkaa sitä tarvittaessa direktiivissä 98/34/EY säädetyllä tietojen toimittamisessa noudatettavalla menettelyllä. Vilamoura-menettelyssä jokaista CENELECin jäsentä pyydetään ilmoittamaan mahdollisimman pian, jopa etukäteen, kaikista standardointiin liittyvistä toiveista ja/tai aikeista. Yhdenkin jäsenen reagointi kolmen kuukauden sisällä riittää toimenpidekiellon antamiseen. Tämän voi päättää ainoastaan CENELECin korkein tekninen elin eli tekninen toimisto. Ainoastaan siinä tapauksessa, että tekninen toimisto toteaa, etteivät Euroopan laajuiset toimet ole aiheellisia, se antaa luvan jatkaa ilmoitetun toimen kehittämistä kansallisesti ja toimesta tulee direktiivissä 98/34/EY tarkoitettu kansallinen aloite. Kansallisia aloitteita koskevat ilmoitukset annetaan tiedoksi neljännesvuosittain direktiivissä 98/34/EY mainitulle laajemmalle osallistujajoukolle.

Valitettavasti kuitenkin Vilamoura-menettelyllä toimitettuja tietoja ei levitetä CENELECin ulkopuolelle, kuten direktiiviin perustuvalla menettelyllä toimitetut tiedot, vaan ne liikkuvat pääasiassa CENELECin jäsenten keskuudessa. Kaikkien ilmoitusten kerääminen yhteen rekisteriin lisäisi avoimuutta, joten sellaisen perustamista on edelleen syytä selvittää.

3.2 Tilastot

CENin ja CENELECin vuosikertomuksissaan esittämissä tilastoissa on yleisesitys vuosina 1999–2001 ilmoitetuista standardointitoimista.

Koska CENELEC käyttää tällaista erityismenettelyä ja koska CENELEC toimii ainoastaan sähkötekniikan alalla, CENELECin jäsenet tekevät melko vähän direktiivin 98/34/EY mukaisia ilmoituksia. Sen vuoksi kertomuksen tilastot koskevat pääasiassa CENin jäsenten toimia.

Ne tilastoista, jotka koskevat uusia toimia, kuvastavat standardoinnin uusimpia suuntauksia, ja niitä voidaan tutkia kolmelta toisiaan täydentävältä näkökannalta:

– erittely tasoittain (kansalliset, eurooppalaiset ja kansainväliset toimet) sekä toimien kehitys kullakin tasolla;

– jakauma maittain;

– jakauma toimialoittain ja osa-aloittain.

Kuten edellisissä kertomuksissa on mainittu, tilastoja on tulkittava varauksin seuraavista syistä:

– uudet Euroopan tasolla käynnistetyt toimet voivat koskea laajempaa alaa kuin kansallisella tasolla käynnistetyt toimet;

– erilaisten työtapojen takia kaikki CENin ja CENELECin jäsenet eivät ilmoita uusista standardointihankkeista samassa vaiheessa.

3.3 Uuden standardointitoiminnan suuntaukset

Edellä esitetyin varauksin voidaan liitteiden 1.1–1.10 taulukoiden perusteella tehdä joitakin huomioita kansainvälisessä, eurooppalaisessa ja kansallisessa standardoinnissa tapahtuneesta kehityksestä.

– Näillä kolmella tasolla käynnistettyjen uusien töiden määrä on vakiintunut vuodesta 1999 noin 3 815 toimeen, kun edellisen kertomuksen kattamalla jaksolla 1995–1998 toimia oli keskimäärin 4 664.

– Kansallisella tasolla uusien aloitteiden määrä kaudella 1999–2001 oli keskimäärin 1 400 vuodessa, eli määrä on laskenut vuosien 1995–1998 keskiarvosta, joka oli 1 620. Puhtaasti erityislaatuisten toimien osuus pysyi noin 98 prosentissa. Ilmoituksista keskimäärin 30 prosenttia koski käytössä olevien kansallisten standardien tarkistuksia tai muutoksia.

– Uusien aloitteiden määrä on voimakkaasti laskenut EU:n tasolla vuodesta 1998 verrattuna sitä aiempiin vuosiin. Jaksolla 1999–2001 uusia aloitteita oli keskimäärin 1 587, kun kauden 1995–1998 keskiarvo oli 1 922.

– Kansainvälisellä tasolla laskusuuntaus jatkuu: keskimäärin 828 aloitetta vuodessa kaudella 1999–2001, kun niitä oli kaudella 1995–1998 keskimäärin 1 122 vuodessa.

– Liitteiden 1.5–1.7 taulukoista ilmenee, miten uudet kansalliset toimet jakautuvat jäsenvaltioittain: keskimäärin 30 prosenttia toimista toteutetaan Saksassa. On myös syytä huomata, että Itävallassa toteutetaan suhteellisen suuri osuus uusista toimista.

– Liitteiden 1.8–1.10 taulukoissa esitetään kymmenen tärkeintä kansallisten toimien osa-alaa. Elintarvikeala on edelleen tärkein uusiin kansallisiin standardointitoimiin liittyvä

ala tarkastelujakson jokaisena vuonna. Komissio katsoo, että tämän alan eurooppalaista standardointia on tarpeen lisätä. Kansallisten toimien määrä on myös edelleen huomattavan suuri rakennusalalla. Tämän alan standardointia koskevia toimeksiantoja on enemmän eurooppalaisten toimien osalta, joten odotusajan noudattaminen voidaan kyseenalaistaa.

4. KANSALLISTEN STANDARDOINTIELINTEN TEKEMIEN ILMOITUSTEN LAATU

4.1 CENin tilanne

Edellisissä kertomuksissaan komissio totesi, että ongelmia oli ilmoitusten antamisajoissa ja toimitettujen tietojen sisällön laadussa. Komissio oli useaan otteeseen korostanut, että sekä kansallisella että Euroopan tasolla oli toteutettava lisätoimia tilanteen korjaamiseksi. Tällaisia korjaavia toimia on toteutettu järjestelmällisesti vuodesta 1995, mikä on parantanut ilmoitusten laatua. Kehitys ei kuitenkaan synny itsestään, vaan se on CENin keskusviranomaisen ja sen kansallisten yhteistyökumppanien jatkuvien ponnistelujen tulos.

Ensiksi CENin keskusviranomainen määritteli ilmoitusten tarkkuuden, selkeyden ja luotettavuuden varmistamiseksi tarvittavat sisäiset säännöt laatimalla vuonna 1995 jäsenilleen käyttöoppaan. Oppaassa täsmennetään muun muassa, miten jäsen voi osallistua toisen jäsenen toimintaan. Sen jälkeen ja etenkin kaudella 1995–1998 toteutettiin muita toimia, kuten tukipalvelun (help deskin) perustaminen CENin keskusviranomaisen yhteyteen CENin jäsenten niiden yksiköiden kysymyksiin vastaamiseksi, joiden vastuulla on uusista kohteista ilmoittaminen.

Näistä toimenpiteistä huolimatta vielä vuonna 1999 noin 22 prosenttia ilmoituksista toimitettiin liian myöhään. Vuosina 2000 ja 2001 tämä luku koheni (16 prosenttia vuonna 2000 ja 15 prosenttia vuonna 2001). Sidosryhmien vaikutusmahdollisuudet tähän myöhästyneiden ilmoitusten osuuteen ovat kuitenkin vähentyneet. Esimerkiksi vuonna 2001 noin kolmasosa myöhästyneistä ilmoituksista annettiin tiedoksi ainoastaan lausuntokierroksen loppuvaiheessa. Lisätoimet ovat välttämättömiä, jotta direktiivissä säädetyn tiedotusmenettelyn periaatteet eivät kärsisi. Ilmoitusten antaminen liian myöhään voi estää suoran osallistumisen muiden standardointielinten toimintaan sekä huomautusten esittämisen varhaisessa vaiheessa.

Myös määräysehdotuksen täsmällisessä kuvauksessa on parantamisen varaa. Vuonna 1998 31 prosenttia ilmoituksista ei sisältänyt muuta täsmennystä kuin otsikon. Sitä vastoin jaksolla 1999–2001 tämä prosenttiosuus nousi keskimäärin 36 prosenttiin. Kyse on pääasiassa Itävallasta, Ranskasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta saaduista ilmoituksista. Muiden havaittujen laatuongelmien määrä pieneni ensin vuosina 1999 (88 tapausta) ja 2000 (66 tapausta), mutta kasvoi voimakkaasti vuonna 2001 (136 havaittua tapausta). Tietojen epätäsmällisyys liittyy etenkin toiminta-alan tai osa-alueen puutteellisen luokitukseen.

4.2 CENLECin tilanne

CENELEC ei ole antanut samankaltaista yksityiskohtaista analyysia kuin CENin keskusviranomainen. Koska sisäisessä Vilamoura-menettelyssä on kuitenkin suhteellisen ankarat säännöt ilmoituksista, voidaan arvioida, että CENELECin jäsenten tekemien ilmoitusten laatu on hyvä.

5. MENETTELYN MUKAISESTI KERÄTTYJEN TIETOJEN HYÖDYNTÄMINEN

5.1 Tiedonlevitys

Komissiolla ei ole täsmällisiä eikä tuoreita tietoja siitä, mikä on ilmoituksia koskevan tiedonlevityksen tilanne eri maissa, vaikka komissio on muistuttanut asiasta CENin jäseniä direktiivin 98/34 mukaisen, laajennetussa kokoonpanossa työskennelleen komitean kokouksissa 17. tammikuuta 2002 ja 13. kesäkuuta 2002. Näin ollen voidaan ainoastaan viitata vuonna 1995 CENin hallinnointikeskuksen toteuttaman kyselytutkimuksen päätelmiin. Tutkimuksessa ilmeni, että Tanskassa kuukausittain ilmestyvän rekisterin tilaaminen on maksullista, ja ilmoitusten tutkinta tapahtuu pääasiassa standardointielimen toimesta. Tammikuussa 2002 DINin vahvistamien tietojen mukaan Saksassa tietoja saa noin 60 talousalan yhteistyökumppania, jotka vastaavat tietojen levittämisestä jäsenille omalla sektorillaan. Ranskassa tietoja levitetään järjestelmällisesti ja elinkeinoelämää kuullaan laajasti. Italian standardointielin levittää tietoja maan elinkeinoelämälle ja omille liitännäisjärjestöilleen. Lisäksi sen tekniselle henkilöstölle tiedotetaan aloittain ilmoitetuista toimista. Portugalissa tietoja levitään standardointielimen jäsenille, kun taas Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tiedottaminen tuntuu olevan toisarvoista.

5.2 Direktiivin 98/34/EY 4 artiklan soveltaminen

Kuten aiemmissa kertomuksissa on todettu, direktiivin 4 artiklaa, joka käsittelee osallistumista kansalliseen standardointitoimintaan ja kehotusta eurooppalaisten standardien laadintaan, ei vielä sovelleta kovinkaan laajalti. Liitteen 1.11 taulukko vahvistaa tehdyt havainnot:

- standardointielinten esittämien huomautusten määrä on erittäin vähäinen verrattuna saatujen ilmoitusten määrään;
- pyyntöjä osallistua muiden jäsenten standardointityöhön näyttää tulevan jopa entistä vähemmän;
- eurooppalaisten standardien laatimispyyntöjä ei ole käytännössä ollenkaan, lukuun ottamatta kolmea tapausta vuonna 1999 ja kahta pyyntöä vuonna 2000. Näiden pyyntöjen jälkeisistä toimista ei ole selkeää kuvaa.

Näistä tilastoista voidaan jälleen päätellä, että direktiivin 4 artiklan säännöksiä ei ole todellisuudessa pantu täytäntöön.

Sähkötekniikan alalla on otettava huomioon Vilamoura-menettelyn soveltaminen. Tämän menettelyn mukaan kuhunkin vähintään yhden jäsenen käynnistämään uuteen aloitteeseen sovelletaan samoja, direktiivin 98/34/EY 4 artiklassa säädettyjä yksityiskohtaisia osallistumissääntöjä. Vuonna 1999 tätä menettelyä sovellettiin 40 ilmoitukseen ja vuonna 2000 35 ilmoitukseen. Ilmoitusten perusteella 17 aloitetta vuonna 1999 ja 6 aloitetta vuonna 2000 siirrettiin Euroopan tasolle ja 20 muuta aloitetta vuonna 1999 ja 27 muuta aloitetta vuonna 2000 kehiteltiin kansallisesti niin, että toimintaan osallistui yksi tai useampi muu maa. Vuonna 2001 kyseisen menettelyn mukaisten ilmoitusten määrä jäi 18:een, joista 7 eteni Euroopan tasolla.

5.3 Direktiivin 98/34/EY 7 artiklan soveltaminen

Direktiivin 98/34/EY 7 artiklassa säädetyn odotusajan soveltamisen seuranta toteutettiin kahdella tasolla: CEN/CENELECissä ja komissiossa.

CENin hallinnointikeskuksen tekniset vastuuhenkilöt tutkivat tietyt ilmoitukset määräajoin. Tilastoja käsiteltyjen tapausten lukumäärästä ei ole saatavilla, mutta niiden toimittaminen komissiolle voisi olla hyödyllistä.

Komissiossa on puolestaan jatkettu saatujen ilmoitusten tutkimista valvoen, että eurooppalaisille standardointielimille annettuihin toimeksiantoihin liittyvää odotusaikaa noudatetaan, ja tutkien, kannattaako ilmoitettu työ siirtää käsiteltäväksi Euroopan tasolle. Komission epäilyksenalaisena pitämiä tapauksia oli 29, ja nämä ilmoitukset koskivat rakentamisen, koneiden ja henkilösuojainten aloja.

5.4 Tietojen hyödyntämistä koskevat päätelmät

Saatujen tietojen hyödyntämisestä voidaan todeta seuraavaa:

– Direktiivillä 94/10/EY perustetun menettelyn yksinkertaistaminen on luonut vuodesta 1998 alkaen tarvittavat edellytykset tietojen aiempaa paremmalle hyödyntämiselle vähentämällä merkittävästi tietojen määrää ja keskittymällä olennaisiin tietoihin. Menettelyn yksinkertaistaminen ei ole kuitenkaan parantanut tietojen levittämistä kansallisella tasolla eikä direktiivin 4 artiklan soveltamista. Tietojen hyödyntäminen näyttää riippuvan erityisesti CENin jäsenten yleisestä asenteesta tietojen toimittamisessa noudatettavaa menettelyä kohtaan. Esimerkkinä voidaan mainita, että Ranskassa noudatetaan aktiivista kerättyjen tietojen levittämispolitiikkaa.

– Komissio palauttaa mieliin näkemyksensä, jonka mukaan on edelleen tarpeen toteuttaa lisätoimenpiteitä tietojen hyödyntämiseksi kansallisella tasolla nykyistä tehokkaammin. Vaikka CENin hallinnointikeskus on tehnyt paljon työtä, ilmoituksia on pyrittävä parantamaan järjestelmällisesti niiden alkulähteillä. Kansallisen tason tiedotusta voitaisiin tehostaa käyttämällä kehittynyttä viestintätekniikkaa ja osoittamalla menettelyn hyödyllisyys teollisuudelle. Esimerkiksi ilmoitusten julkaisemista mahdollisesti avoimella ja maksuttomalla verkkosivustolla voitaisiin harkita. Tätä tiedonlevityksen muotoa voitaisiin täydentää verkkosivuston osalla, jonka avulla voidaan kerätä sidosryhmien kommentteja ja lisätietopyyntöjä. Tiedonkeruusta ja mahdollisuuksien mukaan kommenttien arvioinnista voisivat vastata kommenttien esittäjien kansalliset elimet. Tällöin CENin jäsenten kansallisen tason koordinointitehtävät säilyisivät ennallaan.

6. TIEDOTUS STANDARDOINNISTA YLEENSÄ

6.1 Kaikkien sidosryhmien tiedontarve

Tiedottaminen uusista kansallisista standardointihankkeista on ainoastaan pieni osa kaikesta standardointia koskevasta tiedosta. Kysymys on siitä, miten kansallisten standardien vahvistamisesta sekä kaikista Euroopassa ja kansainvälisellä tasolla meneillään olevista ja valmiiksi saaduista standardointitoimista saadaan tietoja.

Standardien laatimisen yhteydessä on erityisesi pyrittävä parantamaan tietojen laatua sekä ottamaan huomioon kuluttajien edut ja ympäristönsuojelu.

Kuten useaan kertaan on jo esitetty, komissio pitää tarpeellisena, että kaikilla sidosryhmillä on mahdollisuus tutustua standardointihankkeita koskeviin tarpeellisiin tietoihin kohtuullisin ehdoin. Standardointitoimintaa koskevien tietojen saatavuuden ja avoimuuden pitäisi olla yksi

standardointijärjestelmän peruspiirteistä. Kansallisella ja Euroopan tasolla on pyrittävä jatkuvasti vastaamaan kaikentyyppisten sidosryhmien tiedontarpeeseen.

6.2 Komission tukemat verkkosivustot

Komission pyynnöstä kolme eurooppalaista standardointielintä aloitti vuonna 1998 tarvittavat tietotekniikkatoimet yhteisen kotisivun luomiseksi. Tämän yhteisen Internet-osoitteen myötä kuka tahansa ulkopuolinen käyttäjä saa tietoja niin sanottujen uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien yhteydessä Euroopan tasolla käynnissä olevista ja jo toteutetuista standardointitöistä.

Yhteiseltä sivustolta on myös pääsy kolmen eurooppalaisen standardointielimen sekä komission kotisivuille. Sivustolta löytyy jo muun muassa asianomaisten direktiivien tekstit kokonaisuudessaan sekä niiden mukaisesti yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot. Yhteisen sivuston osoite on http://www.NewApproach.org. Sivuston suuri suosio on osoitettavissa käyntejä kuvaavin tilastotiedoin: sivustolla käy kuukausittain noin 9 000 eri henkilöä, ja katsottujen sivujen määrä on noin 40 000 kuukaudessa. EYVL:ssä julkaistujen, uuden lähestymistavan mukaisten direktiivin nojalla yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot sisältävä sivusto on myös hyvin suosittu. Sivuston osoite on http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/index.html .

6.3 Eurooppalaisten standardointielinten tiedotustoimet

Näiden vuosien aikana eurooppalaiset standardointielimet ovat jatkaneet useiden sellaisten julkaisujen laatimista (painettuna ja sähköisesti), joissa esitellään näiden elinten käynnissä olevia töitä ja niiden vahvistamia standardeja sekä annetaan tilannekatsauksia standardien saattamisesta osaksi kansallisia standardeja. Lisäksi kukin elin on luonut oman Internet-sivustonsa, joista on suorat linkit jäsenten sivuille.

7. OHJELMIA JA STANDARDOINTIA KOSKEVAT TOIMEKSIANNOT

Pysyvä komitea antoi direktiivin 98/34/EY 6 artiklan 3 kohdan nojalla toimeksiantoja koskevia myönteisiä lausuntoja 24 vuonna 1999, 16 vuonna 2000 ja 7 vuonna 2001. Suuri osa (27) näistä 47 toimeksiannosta liittyy uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien ja etenkin rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanoon. Standardointia koskevia muita toimeksiantoja on myös annettu yhteisön muiden politiikanalojen tukemiseksi (ks. liitteet 1.12–14):

– Seitsemän standardointialan toimeksiantoa koski kuluttajansuojapolitiikkaa.

– Kuusi toimeksiantoa koski energiankulutuksen vähentämistä ja vaihtoehtoisia energialähteitä koskevaa politiikkaa.

– Lisäksi pääasiassa CENille annettiin neljä toimeksiantoa ympäristöalan direktiivien tukemiseksi.

– On myös syytä mainita vuonna 2001 annettu erityistoimeksianto, joka koski humanitaarista miinanraivausta.

Tämä yleiskatsaus osoittaa, että komissio käyttää enenevässä määrin standardointia yhteisön eri politiikan alojen täytäntöönpanoon. Standardoinnin laajempaan käyttöön perustuva

lähestymistapa vahvistetaan 1. maaliskuuta 2002 tehdyissä neuvoston päätelmissä (EYVL C 15.3.2002 - päätelmien kolmas johdantokappale).

8. PYRKIMYKSET MENETTELYN PARANTAMISEKSI

8.1 Parannukset Euroopan tasolla

Direktiivillä 94/10/EY on huomattavasti yksinkertaistettu direktiivissä 83/189/ETY säädettyä menettelyä standardoinnin alalla (säännökset on kodifioitu direktiivillä 98/34/EY) . Näin ollen volyymi ja sen myötä ilmoitusten käsittely sekä laadun ja sisällön tutkiminen ovat tätä nykyä hallittavissa.

CENin hallinnointikeskus on pääasiassa vuodesta 1995 alkaen ottanut käyttöön useita keinoja parantaakseen ilmoitettujen tietojen laatua: se laati tarkat säännöt, järjesti tiedotusseminaarin ja otti käyttöön keskitetyn laadunvarmistusjärjestelmän. CENin vuosikertomukset sisältävät aina saatujen ilmoitusten laatua koskevan yksityiskohtaisen tarkastelun, jonka ansiosta voidaan tehdä hyödyllinen laatuarvio. Sen sijaan ei ole tiedossa, onko kansallisella tasolla toteutettu erityistoimenpiteitä laadun parantamiseksi. On kuitenkin korostettava, että CENin hallinnointikeskuksen käynnistämillä toimilla ei olisi saatu aikaan myönteisiä tuloksia, elleivät CENin jäsenet olisi tehneet aktiivista yhteistyötä. CENELECin Vilamoura-menettely on melko vaativa tietojen laadun osalta, mutta tiedot ovat määrältään melko vähäiset.

CENin suorittama vuosina 1999–2001 tehtyjen ilmoitusten laatua koskeva analyysi sekä saman ajanjakson aikana kerättyjen tietojen hyödyntämistä koskeva arviointi osoittavat kuitenkin, että ilmoitusten laatu on parantunut melko hitaasti. Etenkin ilmoitusten laadun heikkeneminen muistuttaa siitä, että on oltava valppaana. Tästä syystä on pidettävä jatkuvasti yllä tiukkaa laadunvarmistusjärjestelmää, ja kaikkiin uusiin toimiin alalla suhtaudutaan myönteisesti. Jo edellisessä kertomuksessa ehdotettuna mahdollisena toimenpiteenä voisi olla saatujen tietojen laadun nykyistä tiheämpi raportointi. Lisäksi voitaisiin yksityiskohtaisesti tarkastella yleisimpiä ja suurimpia ongelmia. Tällä tavoin olisi mahdollista toteuttaa joko maittain tai ongelmatyypeittäin (josta esimerkkinä määräysehdotuksen kuvaus) kohdennettuja toimia.

8.2 Parannukset kansallisella tasolla ilmoitusten osalta

Yksittäisten jäsenvaltioiden on tahollaan huolehdittava, että niiden standardointielin voi mukautua direktiivissä täsmennettyihin uusiin sääntöihin ja eurooppalaisissa standardointijärjestöissä laadittuihin sääntöihin.

Kansallisten standardointielinten olisi puolestaan tutkittava, onko niiden tarpeellista tarkistaa ja mukauttaa ilmoitusjärjestelmäänsä erityisesti laadun ja tietojen toimittamisen määräaikojen noudattamisen osalta. Laadittu analyysi nimittäin osoittaa jälleen, että näissä asioissa on vielä puutteita.

8.3 Parannukset kansallisella tasolla tiedonlevityksen osalta

Tietojen hyödyntämisen osalta on edelleen tarpeen tarkistaa nykyistä tiedonlevitysjärjestelmää. Verkkosivustoihin perustuvan uuden teknologian käyttöönottoa ilmoitusten tekemisessä ja yhteen koottujen tietojen levittämisessä olisi harkittava viestinnän helpottamiseksi ja tietojen tekemiseksi nykyistä helppokäyttöisemmiksi. Komissio suosittelee myös, että CENELECin jäsenten uusia aloitteita koskevat tiedot olisivat kiinteä osa CENin tietokokonaisuutta. Suosituksella ei pyritä näiden kahden järjestelmän yhdistämiseen eikä

CENELECin menettelyn muuttamiseen, vaan takaamaan mahdollisille käyttäjille kattava yleiskatsaus ja lisäämään menettelyn selkeyttä ulkopuolisten toimijoiden näkökulmasta.

CENin nykyisen tiedotusjärjestelmän tarkistamisella on myös voitava herättää uudelleen eri sidosryhmien kiinnostus standardoinnin alalla noudatettavaa menettelyä koskeviin tietoihin. Lisäksi voitaisiin harkita sidosryhmiin kohdennettavaa tiedotuskampanjaa Euroopan tasolla ja kansallisesti.

9. PÄÄTELMÄT JA NÄKYMÄT

Kansallisen tason uusien standardointitoimien määrän voidaan todeta olevan vähenemässä. Tämä johtuu ensinnäkin jo vuosia sitten toteutuneesta yksinkertaistetun menettelyn käyttöönotosta, jonka mukaan ilmoitus on tehtävä ainoastaan uusista kansallisista toimista kapean tulkinnan mukaisesti. Toinen syy tähän vähentymiseen on se, että uusia kansallisia aloitteita tehdään määrällisesti vähemmän. Aloitteita tehdään kuitenkin edelleen paljon (erityisesti Saksassa). Tarkastellun ajanjakson aikana käynnistettiin vuodessa keskimäärin 1 400 kansallista aloitetta, kun Euroopan tasolla niitä käynnistettiin noin 1 587. Kun otetaan huomioon kaikki CENin jäsenet, kansallinen standardointi on edelleen aktiivisinta elintarvikkeiden, rakennustuotteiden ja ilmailuteollisuuden aloilla.

CENin hallinnointikeskus on toteuttanut tiiviissä yhteistyössä kansallisten standardointielinten kanssa toimenpiteitä, joiden ansiosta ilmoitusten laatu on parantunut, vaikkakin odotettua vähemmän. Tietojen laadun varmistamiseksi tarvitaan edelleen jatkuvaa työtä ja resursseja. Laatua, joka on välttämätön edellytys saatavilla olevien tietojen hyödyntämisen kehittämiseksi, voidaan kohentaa parantamalla tiedottamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä esittämällä kerätyt tiedot entistä paremmin uutta teknologiaa käyttäen. Laadunvarmistuksen alalla olisi myös aiheellista toteuttaa kohdennettuja toimia.

Direktiivin 98/34/EY 4 artiklan nojalla kerättyjen tietojen hyödyntäminen on yhä vähäistä, erityisesti kun on kyse kansalliseen standardointitoimintaan osallistumisesta ja esityksestä tämän toiminnan siirtämiseksi Euroopan tasolle. Myöskään keinot tämän menettelyn täytäntöönpanemiseksi, jotta standardointitoimeksiantoa annettaessa vahvistettu odotusaika voidaan tarkistaa, eivät ole riittäviä. Standardointialan tiedotusmenettely ei näin ollen ole osoittautunut tarpeeksi tehokkaaksi. Tuorein tästä aiheesta tehty kysely osoittaa, että tiedotus on ollut aktiivista ainoastaan muutamassa maassa. Käyttäjäystävällinen ja yleinen tiedottaminen on välttämätöntä. Kun tällaiseen tiedottamiseen yhdistetään kommenttien ja pyyntöjen keruujärjestelmä, standardointialalla noudatettavan menettelyä saadaan tehostettua.

Lisäksi menettelyn suorien ja välillisten etujen ja hyötyjen tarkastelu markkinoiden eri toimijoiden kannalta olisi toivottavaa. Ensi sijassa sidosryhmien olisi pohdittava näitä näkökohtia ja annettava niistä oma selvityksensä. Saattaa kuitenkin olla hyvinkin mahdollista, että kansallisten toimien valvontajärjestelmän puuttuminen luo jälleen uusia mahdollisuuksia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan estymiselle. Tämän vuoksi menettelyn noudattamista on jatkettava, mutta sen toiminnan tehostamiselle Euroopan tasolla ja kansallisesti on annettava enemmän mahdollisuuksia.

Myös sääntelykehystä koskeva kysymys olisi nostettava esiin. Euroopan laajuinen standardointi on kehittynyt voimakkaasti menettelyn perustamisvuodesta 1983. Kansallisen tason asiantuntijoiden käyttö Euroopan tasolla on ollut runsasta siitä alkaen. Eurooppalaisen standardoinnin piiriin kuuluu tätä nykyä hyvin monenlaisia aloja, jotka kansalliset standardit kattoivat aiemmin. Voidaan myös olettaa, että standardoinnin vastuuhenkilöt tarkastavat nyt

automaattisesti, olisiko kansalliset suunnitelmat saatettava suoraan Euroopan laajuisen tai jopa kansainvälisen standardoinnin piiriin. Standardoinnin tiedotusmenettelyä koskevan sääntelykehyksen keventäminen olisi siis hyödyllistä siinä vaiheessa, kun direktiiviä 98/34/EY tarkistetaan.

Osa II: Teknisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely

1. JOHDANTO

Seuraavassa kuvataan direktiivissä 98/34/EY säädetyn menettelyn kehitystä kansallisten teknisten määräysten alalla. Järjestelmä on perustettu vuonna 1983 direktiivillä 83/189/ETY, ja sen erityisluonne on pysynyt muuttumattomana. Sen avulla pystytään välttämään uusien esteiden ilmaantuminen sisämarkkinoille ja korostamaan avoimuutta, vuoropuhelua, ennakoivaa toimintaa ja keskinäistä valvontaa.

Direktiivillä 98/34/EY perustettu menettely on 5. elokuuta 1999 alkaen laajennettu koskemaan tietoyhteiskunnan palveluja.[4] Tulevaisuudessa direktiivin asema korostuu entisestään Euroopan unionin laajentumisen myötä. Näin ollen direktiivistä voi muodostua ratkaisevan tärkeä väline entistä laajempien sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamisessa.

2. SUPPEA KUVAUS MENETTELYSTÄ

Direktiivin 98/34/EY mukaisen menettelyn kuvaus jaetaan seuraavassa kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa tuotteisiin sovellettavaa menettelyä esitellään yleisesti, ja toisessa osassa kuvataan tietoyhteiskuntaa koskevien sääntöjen erityispiirteitä. Tässä toisessa osassa kuvattava menettely eroaa hieman tuotteisiin sovellettavasta menettelystä.

2.1. Direktiivin 98/34/EY mukaisen tuotteisiin sovellettavan menettelyn yleisesittely

Direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle välittömästi teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset.

Siitä päivästä, jona ehdotus on annettu tiedoksi komissiolle, alkaa kolmen kuukauden odotusaika, jonka kuluessa ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio ei saa hyväksyä kyseistä teknistä määräystä. Odotusajan tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille ja komissiolle aikaa tarkastella ilmoitettua ehdotusta ja ilmaista siitä asianmukaisesti mielipiteensä. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion, muiden jäsenvaltioiden ja komission välisen kuulemismenettelyn perusteella päätetään, mihin toimenpiteisiin ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio voi ryhtyä teknistä määräystä koskevan ehdotuksensa suhteen.

Seuraavat vaihtoehdot tulevat kyseeseen:

– Jäsenvaltiot ja/tai komissio eivät/ei halua antaa tiedoksi kantaansa. Tällöin jäsenvaltio voi antaa ehdotuksensa mukaisen määräyksen heti kolmen kuukauden odotusajan päättymisen jälkeen.

---

[4] Laajennus toteutettiin teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/ETY muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, EYVL L 217, 5.8.1998.

– Jäsenvaltiot ja/tai komissio esittävät/esittää huomautuksia direktiivin 8 artiklan 2 kohdan nojalla. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on tällöin otettava mahdollisimman pitkälti huomioon esitetyt huomautukset teknisen sääntelyn jatkotoimissa.

– Jos jäsenvaltiot ja/tai komissio katsovat/katsoo, että ehdotetussa toimenpiteessä on seikkoja, joista voi mahdollisesti aiheutua esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, ne voivat antaa direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa säädetyn yksityiskohtaisen lausunnon. Tällaisessa tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on lykättävä ehdotuksen antamista kuudella kuukaudella periaatteessa ilmoituksen antamisajankohdasta alkaen ja ilmoitettava komissiolle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä kyseisen yksityiskohtaisen lausunnon vuoksi.

– Jos komissio ilmoittaa aikomuksestaan ehdottaa tai antaa sitovia yhteisön säädöksiä ilmoituksen kohteena olleen ehdotuksen soveltamisalalta tai jos komissio toteaa, että ilmoituksen kohteena ollut ehdotus koskee neuvostolle esitetyn yhteisön sitovan säädöksen soveltamisalaan kuuluvaa asiaa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on direktiivin 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lykättävä kyseisen teknisen määräyksen antamista 12 kuukaudella ilmoituksen antamisajankohdasta alkaen. Tämä odotusaika voidaan direktiivin 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti pidentää 18 kuukauteen, jos neuvosto vahvistaa yhteisen kannan 12 kuukauden kuluessa. Pidennetty odotusaika päättyy ilman eri toimenpiteitä, jos komissio peruu ehdotuksensa tai vetää sen pois tai jos kyseinen yhteisön säädös annetaan.

Direktiivin 9 artiklan 7 kohdassa säädetään kiireellisyysmenettelystä, jonka perusteella kansalliset ehdotukset voidaan hyväksyä välittömästi tietyin edellytyksin. Jos jäsenvaltio haluaa antaa teknisen määräyksen kiireellisistä syistä, jotka perustuvat vakavaan ja ennakoimattomaan tilanteeseen, jossa on kyse ihmisten tai eläinten terveydestä, kasvien suojelusta tai turvallisuudesta, se voi pyytää kiireellisyysmenettelyn soveltamista ilman että sen tarvitsee noudattaa odotusaikaa. Ilmoituksessa on esitettävä perustelut toimenpiteiden kiireellisyydelle. Komissio ilmoittaa tämän jälkeen kantansa kiireellisyysmenettelyn soveltamisen tarpeeseen.

Direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ilmoituksen kohteena olevan määräyksen lopullinen teksti on toimitettava komissiolle viipymättä.

Komissiolla on ratkaiseva asema menettelyn toteuttamisessa. Se on vastuussa ilmoitettujen ehdotusten ja muiden komission ja jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden kesken liikkuvien viestien jakamisesta jäsenvaltioille. Komissio vastaa myös näiden tekstien kääntämisestä, jolla helpotetaan menettelyn moitteetonta toimintaa.

Jäsenvaltioiden edustajista koostuva pysyvä komitea (josta säädetään direktiivin 5 artiklassa) on neuvoa-antava elin, joka kokoontuu noin neljä kertaa vuodessa ja jolla on tärkeä tehtävä valvoa menettelyn kulkua ja tarkastella ilmoituksista johtuvia kysymyksiä.

2.2. Menettelyn erityispiirteet tietoyhteiskunnan palvelujen alalla

Direktiivillä 98/48/EY, jota on sovellettu 5 päivästä elokuuta 1999, on huomattavasti laajennettu direktiivin 98/34/EY soveltamisalaa. Koska tietoyhteiskunnan palvelut ovat kehittyneet ja lisääntyneet nopeasti ja tähän kehitykseen on liittynyt kansallista sääntelyä, on katsottu aiheelliseksi perustaa ilmoitusmenettely myös tämäntyyppisiä palveluja varten.[5]

Soveltamisala

Direktiivin 98/34/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY) 1 artiklan 2 kohdan mukaan direktiiviä sovelletaan kaikkiin tietoyhteiskunnan palveluihin, toisin sanoen kaikkia etäpalveluina sähköisessä muodossa palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä toimitettaviin palveluihin, joista tavallisesti maksetaan korvaus. Näin ollen direktiiviä ei sovelleta radiolähetyspalveluihin eikä televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin televisiolähetyspalveluihin, koska näitä palveluja ei toimiteta palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä.

Direktiivissä säädetään muutamista soveltamisalaa koskevista poikkeuksista (direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 2 ja 5 kohta). Direktiiviä ei sovelleta niitä kysymyksiä koskeviin määräyksiin, jotka kuuluvat telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen annetussa direktiivissä 90/387/ETY määritellyistä televiestintäpalveluista annettujen yhteisön säädösten piiriin, eikä niitä kysymyksiä koskeviin määräyksiin, jotka kuuluvat rahoituspalveluista annettujen yhteisön säädösten piiriin. Myöskään direktiivissä 93/22/EY tarkoitettujen virallisesti hyväksyttyjen pörssien, muiden pörssien tai kyseisille pörsseille selvitys- ja maksutoimia suorittavien elinten laatimiin tai niitä varten laadittuihin sääntöihin ei sovelleta ilmoitusvelvoitetta (ainoastaan velvoite toimittaa hyväksytyt säännöt tiedoksi säilyy ennallaan).

On siis syytä muistaa, että televiestintäpalvelut ja rahoituspalvelut eivät sinällään kuulu direktiivin 98/34/EY soveltamisalaan. Tietyistä poikkeuksista on säädetty edellä kuvatuin edellytyksin siitä syystä, että näillä kahdella alalla yhdenmukaistetaan hyvin monia aihekokonaisuuksia, joiden yhteisön laajuinen sääntelykehys on jo riittävä. Säännellyt markkinat jätetään soveltamisalan ulkopuolelle, koska on tarpeen antaa viipymättä sellaisia verkkopalveluja koskevia säädöksiä, jotka liittyvät vahvasti liikkeessä oleviin rahoitusmarkkinoihin, joille ovat ominaisia äkkinäisesti ja arvaamattomasti muuttuvat tilanteet.

Direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 5 kohdassa palveluja koskevat määräykset määritellään "yleisluontoiseksi vaatimukseksi, joka koskee 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen [tietoyhteiskunnan palvelujen] saatavuutta ja palvelutoiminnan harjoittamista, erityisesti palvelun tarjoajaa, palveluja ja palvelujen vastaanottajaa koskevia määräyksiä, lukuun ottamatta määräyksiä, jotka eivät erityisesti koske kyseisessä kohdassa määriteltyjä palveluja".

---

[5] Tietoyhteiskunnan palveluja koskevan ilmoitusmenettelyn soveltamisesta annetaan lisätietoja komission kertomuksessa "Direktiivin 98/34/EY soveltamista tietoyhteiskunnan palveluihin koskeva arviointi", KOM(2003) 69 lopullinen, 13.2.2003, sekä direktiiviä 98/48/EY koskevassa ohjeessa (http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/vade9848/index_en.pdf).

Ilmaisu "yleisluontoinen vaatimus" viittaa siis siihen, että soveltamisalaan eivät kuulu toimenpiteet, joilla ei vahvisteta abstrakteja ja yleisiä vaatimuksia, vaan toimenpiteet, jotka on osoitettu suoraan ja erikseen tietyille vastaanottajille, kuten yksittäistapauksia koskevat hallinnolliset tai oikeudelliset päätökset (esim. yhdelle tai useammalle yksittäiselle operaattorille myönnettävät toimiluvat).

Määräys ei koske "nimenomaisesti" kyseisiä palveluja, jos se koskee näitä palveluja "vain epäsuorasti tai satunnaisesti" (1 artiklan 5 kohdan viidennen alakohdan toinen luetelmakohta). Direktiivissä säädetään siis sellaisia määräysehdotuksia koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta, jotka perustelujensa, sisältönsä ja tavoitteensa osalta kuuluvat kokonaan tai osittain suoraan ja avoimesti tietoyhteiskunnan palvelujen piiriin. Soveltamisalaan kuuluvat siis määräykset, jotka koskevat kokonaan tietoyhteiskunnan palveluja, ja sen lisäksi myös määräykset, jotka koskevat vain osittain (ts. yksi artikla tai jopa yksi kohta koskee) tiettyä tietoyhteiskunnan palvelua (ks. 1 artiklan 5 kohdan viidennen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta). Myös teknisten määräysten osalta ne kohdat, jotka koskevat tosiasiallisesti pakollisia palveluja, on annettava tiedoksi.

Seuraavassa luetellaan esimerkkejä toimenpiteistä, joita voidaan pitää tietoyhteiskunnan palveluja koskevina määräyksinä:

– toimenpiteet, jotka koskevat verkkotoiminnan aloittamisen edellytyksiä

– toimenpiteet, jotka koskevat verkkotoiminnan harjoittamisen edellytyksiä

– toimenpiteet, jotka koskevat verkkopalvelujen tuottajaa

– toimenpiteet, jotka koskevat verkkopalvelujen tuottamista

– toimenpiteet, jotka koskevat verkkopalvelujen vastaanottajaa

– toimenpiteet, jotka koskevat tosiasiallisesti pakollisia palveluja (esimerkiksi määräys, jossa viitataan muihin asiakirjoihin kuin säädöksiin tai ammattihenkilöiden menettelysääntöihin palvelujen toimittamiseksi verkossa, joiden noudattaminen tuo mukanaan oletuksen määräyksen noudattamisesta; vapaaehtoinen sopimus, jossa viranomainen on sopimuspuolena ja jonka tavoitteena on noudattaa palveluja koskevia määräyksiä jne.).

Menettelysäännöt

Menettelysäännöt, joita sovelletaan tietoyhteiskuntaa koskeviin määräysehdotuksiin, ovat pitkälti samat kuin tuotteita koskeviin sääntelyehdotuksiin sovellettavat säännöt. Sääntelyssä on kuitenkin muutamia eroja:

– Yksityiskohtaisen lausunnon antaminen (9 artiklan 2 kohta): Kyseinen lausunto voidaan antaa, jos komissio tai yksi tai useampi jäsenvaltio katsoo, että suunniteltu toimenpide "sisältää seikkoja, jotka voivat luoda esteitä palvelujen vapaalle liikkuvuudelle tai palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapaudelle sisämarkkinoilla". Tuotteita koskevien määräysten tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on lykättävä määräysehdotuksen hyväksymistä kuudella kuukaudella sen tiedoksiantopäivästä. Palveluja koskevien määräysten tapauksessa määräaika on neljä kuukautta.

– Jäsenvaltioilla on lisäksi tuotteiden alalla velvollisuus lykätä teknisen määräysehdotuksen hyväksymistä kahdellatoista kuukaudella, mikäli komissio ilmoittaa aikeistaan ehdottaa asiaa koskevaa sitovaa yhteisön säädöstä tai se ilmoittaa havainneensa, että teknistä määräystä koskeva ehdotus koskee aihetta, joka sisältyy neuvostolle esitettyyn yhteisön säädösehdotukseen (9 artiklan 3 ja 4 kohta), kuitenkin siten, että palveluja koskevien määräysten kohdalla tämä kahdentoista kuukauden lykkäys on mahdollinen vain jälkimmäisessä tilanteessa (9 artiklan 4 kohta). Lykkäys on mahdollinen myös vain jos ilmoitettu määräysehdotus sisältää kohtia, jotka eivät ole komission esittämän ehdotuksen mukaisia (direktiivin 98/48/EY johdanto-osan 23 kappale).

– Kiireellisyysmenettely (9 artiklan 7 kohta) voidaan käynnistää tietoyhteiskunnan palveluja koskevien määräysten osalta "kiireellisistä syistä, jotka aiheutuvat vakavasta ja ennakoimattomasta tilanteesta ja jotka liittyvät ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun, kasvien suojeluun tai turvallisuuteen" (nämä edellytykset ovat samat kuin tuotteiden osalta), ja sen lisäksi myös "kiireellisistä syistä, jotka aiheutuvat vakavasta ja ennakoimattomasta tilanteesta ja jotka liittyvät [...] yleiseen järjestykseen, erityisesti alaikäisten suojeluun". Myös tietoyhteiskunnan palveluja koskeva kiireellisyyslauseke voidaan ottaa käyttöön rahoituspalveluja koskevien määräysten tapauksessa "kiireellisistä syistä, jotka aiheutuvat vakavasta tilanteesta, joka liittyy rahoitusjärjestelmän turvallisuuden ja luotettavuuden suojaamiseen ja erityisesti tallettajien, sijoittajien ja vakuutuksen ottajien suojaamiseen".

3. TILASTOKATSAUS

Seuraavassa esitellään tilastoja, jotka kuvaavat saatujen ilmoitusten määrää sekä niiden jakautumista jäsenvaltioittain ja aloittain. Tiedot on myös jaoteltu erityyppisten reaktioiden mukaan (huomautukset, yksityiskohtaiset lausunnot, lykkäykset). Lopuksi käsitellään direktiivissä 98/34/EY säädetyn kiireellisyysmenettelyn käyttöä.

3.1. Ilmoitusten määrä

Liitteen 2.1 taulukon tilastoista käy ilmi, että komissio sai 591 ehdotusta teknisiksi määräyksiksi vuonna 1999, 751 vuonna 2000 ja 530 vuonna 2001. Komission saamien ilmoitusten vuotuinen määrä nousi vuosina 1999 ja 2000 (+ 24,3 %). Sitä vastoin vuonna 2001 määrä laski, mikä johtuu etenkin televiestintäalaan liittyvien ilmoitettujen ehdotusten määrän huomattavasta laskusta (ilmoituksia tehtiin 186 vuonna 2000 ja 47 vuonna 2001). Laskun syynä on puolestaan se, että jäsenvaltiot olivat jo antaneet vuoden 2000 aikana komissiolle tiedoksi huomattavan määrän radiorajapintoja radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun direktiivin 99/5/EY voimaantulon johdosta.[6]

Yleisesti on havaittavissa "uudelleensääntelyn" äkillistä kasvua jäsenvaltioissa, mikä johtuu etenkin tekniikan edistymisestä ja tarpeesta valvonnan lisäämiseen terveys- ja etenkin elintarvikealalla (*in dubio pro dubio*).

---

[6] Rajapinnoista on ilmoitettava komissiolle radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 99/5/EY 4 artiklan nojalla (EYVL L 91, 7.4.1999).

3.2. Ilmoitusten jakautuminen jäsenvaltioittain

Kuten kaaviosta 1 käy ilmi (ks. myös liitteen 2.2 taulukko), jaksolla 1999–2001 suurin osa ilmoitetuista määräysehdotuksista lähetettiin Alankomaista ja Itävallasta. Vuonna 2000 Tanskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoitusten määrä nousi huomattavasti (Tanska: 43 ilmoitusta vuonna 1999 ja 114 ilmoitusta vuonna 2000); Yhdistynyt kuningaskunta: 49 ilmoitusta vuonna 1999 ja 95 ilmoitusta vuonna 2000). Tanskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoitusten määrän kasvu kyseisenä vuonna johtuu erityisesti televiestinnän ja liikenteen aloihin liittyvien ilmoitusten kasvusta. Sitä vastoin vuoden 2001 tilastotiedot ovat jälleen lähempänä vuoden 1999 lukuja: Alankomaat on palannut ensimmäiselle sijalle (98 ilmoitusta), ja Ranska ja Saksa kuuluvat edelleen niiden neljän maan ryhmään, jotka antavat eniten ehdotuksia tiedoksi (Ranska antoi tiedoksi 55 ehdotusta ja Saksa 50). Vuodesta 1999 Itävallan esittämien ilmoitusten määrä on vakiintunut korkealle tasolle (69 ilmoitusta vuonna 1999, 138 ilmoitusta vuonna 2000 ja 75 ilmoitusta vuonna 2001).

Kaavio 1

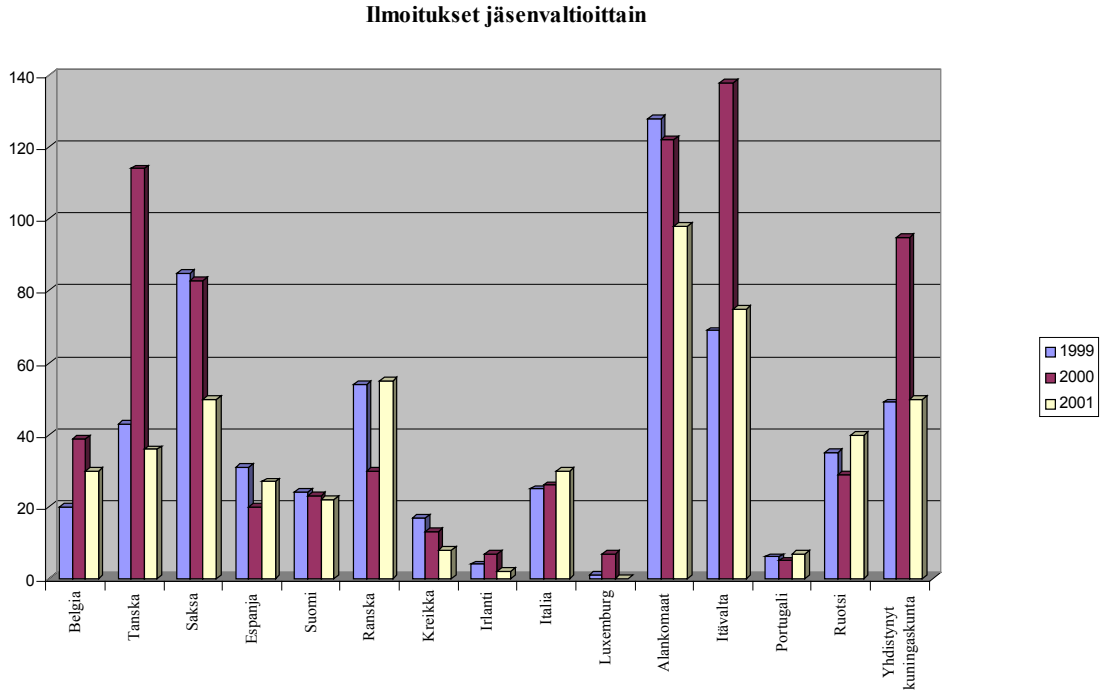

3.3 Ilmoitusten jakautuminen aloittain

Aloittain tehdystä jaottelusta (ks. kaavio 2 ja liitteen 2.3 kolme taulukkoa)[7] käy ilmi, että suurin osa vastaanotetuista ilmoituksista koski vuosina 1999–2001 samoin kuin vuosina 1995–1998 seuraavia viittä alaa: maataloutta ja elintarvikkeita (18,9 %), televiestintää (15,9 %), liikennettä (15,2 %), rakennusalaa (14,7 %) ja koneenrakennusta (6,7 %). Sen sijaan ensimmäistä kertaa vuoden 1992 jälkeen nämä viisi alaa edustavat alle 75:ttä % kaikista ilmoituksista, mihin on syynä etenkin ympäristöalan entistä tärkeämpi merkitys (5,9 % kaikista ilmoituksista jaksolla 1999–2001).

---

7 Näissä kaavioissa ja taulukoissa ala "terveys/lääkintätarvikkeet" sisältää ensisijassa lääkinnälliset laitteet.

Kaavio 2

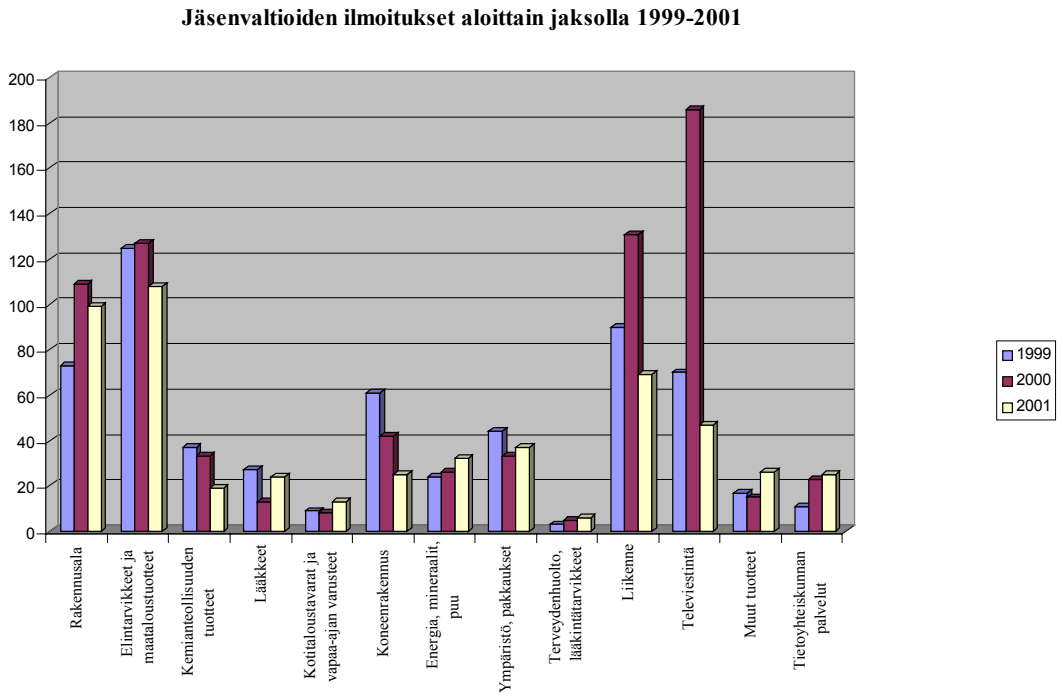

Vaikka maatalouden ja elintarvikkeiden alan osuus prosentteina on vaihdellut jaksolla 1999–2001 (21,1 % vuonna 1999, 16,9 % vuonna 2000 ja jälleen 19,1 % vuonna 2001), ilmoitusten kokonaismäärä on säilynyt korkealla tasolla (125 vuonna 1999, 127 vuonna 2000 ja 108 vuonna 2001), ja määrä kasvoi jopa kaikkein suurimmaksi vuonna 2001. Jaksolla 1996–1998 todetun laskusuuntauksen jälkeen televiestintäalan ilmoitusten määrä kasvoi jälleen tilastojen kärkisijalle vuonna 2000; alan ilmoitusten määrä kuitenkin laski tämän jälkeen vuonna 2001. Liikenteen alan ilmoitusten määrä on säilynyt korkealla tasolla. Rakennusalan prosenttiosuus kasvoi huomattavasti (12,3 % vuonna 1999, 14,5 % vuonna 2000 ja 18,7 % vuonna 2001). Sitä vastoin koneenrakennusalan osuus pieneni voimakkaasti (10,3 % vuonna 1999 ja vain 4,4 % vuonna 2001) vuonna 1998 todetun nousun jälkeen (17 %).

Tämä osoittaa, että jaksolla 1999–2001 jäsenvaltiot ovat harjoittaneet sääntelyä ottaakseen huomioon tekniikan edistymisen ja tehostaakseen elintarvikealan valvontaa. Myös turvallisuustarpeet näkyvät liikenteen alalla.

Tekniikan edistymiseen liittyy myös tietoyhteiskunnan palvelujen alalla sovellettavan menettelyn käynnistäminen: ilmoitettuja tämän alan ehdotuksia oli 23 vuonna 2000 ja 25 vuonna 2001[8], ja ilmoitetut ehdotukset koskivat monimutkaisia aiheita, kuten sähköistä allekirjoitusta, rikollisuuden torjuntaa tietotekniikan alalla, sähköistä kauppaa, alaikäisten suojelua viestinnässä ja verkkotunnuksia. Tekniikan ja lainsäädännön kehittyminen on sensuuntaista, että ennakkoon tiedottamisen, hallinnollisen yhteistyön ja valvonnan tehokkaiden menettelyjen perustaminen on täysin perusteltua etenkin perusvapauksien ja -oikeuksien toteutumisen varmistamiseksi.

---

8 Vertailu vuoteen 1999 on hankalaa, koska direktiiviä 98/48/EY, jolla direktiivin 98/34/98 soveltamisala laajennettiin koskemaan tietoyhteiskuntaa, alettiin soveltaa vasta 5. elokuuta 1999.

3.4. Ilmoitusten jakautuminen komission toimenpidetyypeittäin

Yleisesti on havaittavissa komission kannanottoon johtavien ilmoitusten prosenttiosuuden pienenemistä. Nämä kannanotot esitettiin huomautuksina, yksityiskohtaisina lausuntoina tai ilmoituksina aikomuksesta ehdottaa, antaa tai esittää yhteisön säädöksiä (ks. kaavio 3). Ilmoitus saa hyvin usein komission käyttämään useiden kannanottotapojen yhdistelmää.

Kaavio 3

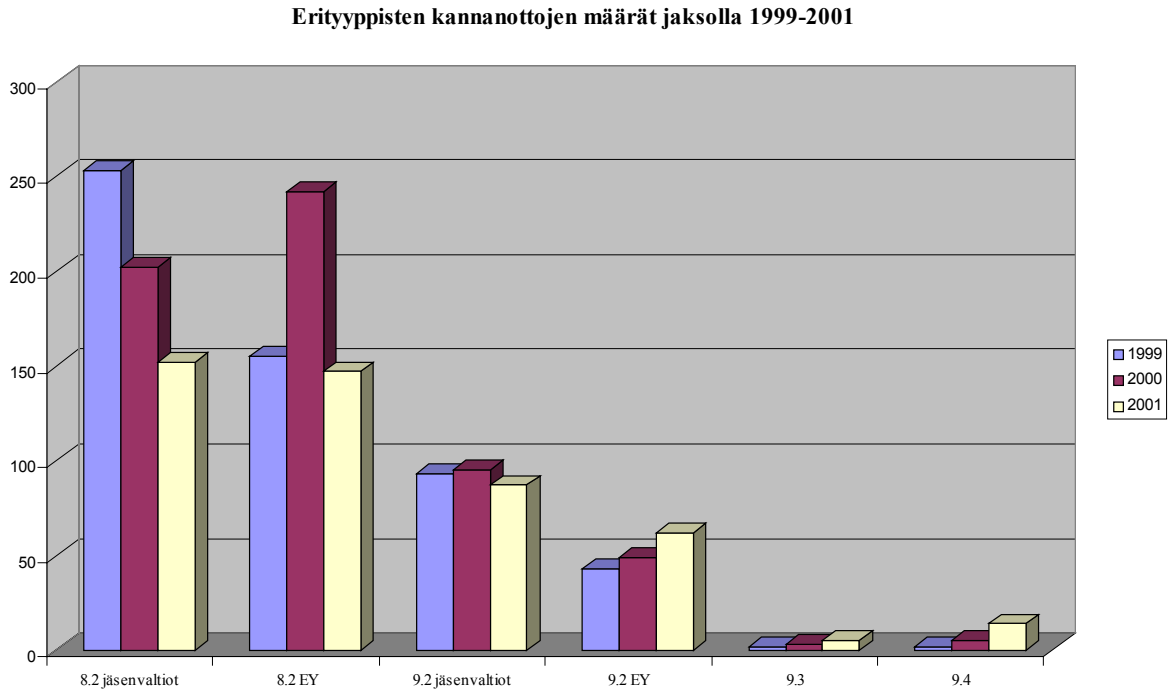

Lukujen selitykset
8.2 : huomautukset
9.2 : yksityiskohtaiset lausunnot
9.3 ja 9.4 : lykkäävät päätökset

Komission kannanottojen prosenttiosuudet olivat 49,7 % vuonna 1995, 63,1 % vuonna 1996, 46,5 % vuonna 1997 ja 38,5 % vuonna 1998. Suuntaus jatkui vuonna 1999, jolloin luku oli 34,2 %. Vaikka kokonaisluku hieman nousi vuonna 2000, jolloin se oli 39,8 %, on syytä kuitenkin tarkastella kannanottojen tyyppejä.

Vuonna 2000 komissio esitti huomautuksia 32,2 %:iin saaduista ilmoituksista, kun tämä luku oli 26,2 % vuonna 1999 ja 27 % vuonna 1998; se lähetti yksityiskohtaisia lausuntoja vuonna 2000 ainoastaan 6,5 %:iin ilmoituksista, kun vastaava luku vuonna 1999 oli 7,2 %, jolloin saadaan keskiarvoksi 6,8 % (jakson 1995–1998 keskiarvo oli 14,6 % ja jakson 1992–1994 keskiarvo 31 %). Yksityiskohtaisten lausuntojen vähenemisen syynä voidaan pitää komission valistuskampanjaa, jota se on usean vuoden ajan pitänyt vireillä jäsenvaltioissa.

Teknisten määräysten laadun paraneminen on nähtävissä jäsenvaltioiden yksityiskohtaisten lausuntojen kokonaismäärässä; määrä on laskenut ilmoitettujen ehdotusten prosenttiosuutena ilmaistuna 15,7 %:sta vuonna 1999 12,6 %:iin vuonna 2000.

Sen sijaan lainsäädännön laadun jatkuva paraneminen pysähtyi vuonna 2001. Komission kannanottojen määrä nousi huomattavasti. Se antoi yksityiskohtaisia lausuntoja 11,7 %:iin saaduista ilmoituksista (vuosien 1999 ja 2000 keskiarvo oli 6,8 %). Se lähetti myös huomautuksia 27,7 %:iin ilmoituksista. Jäsenvaltiot puolestaan antoivat yksityiskohtaisia lausuntoja 16,9 %:iin ilmoituksista (vastaava luku vuonna 2000 oli 12,6 %).

Suuntauksen syynä näyttäisi olevan muun muassa se, että jäsenvaltiot pyrkivät ottamaan huomioon tekniikan kehittymisen ehdottamalla uusia määräyksiä, jotka ovat entistä monimutkaisempia ja voivat sen vuoksi muodostaa esteen tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle ja tietoyhteiskunnan palvelujen vapaalle tarjonnalle.

Komissio sovelsi vuosina 1999–2001 direktiivin 98/34/EY 9 artiklan 3–5 kohtaa 31 tapauksessa. Näissä säännöksissä jäsenvaltiot velvoitetaan noudattamaan vuoden odotusaikaa, joka alkaa määräysehdotuksen tiedoksi antamisesta, jos komissio ilmoittaa aikomuksestaan ehdottaa tai antaa yhteisön sitova säädös perustamissopimuksen 249 artiklan (entisen 189 artiklan) mukaisesti tai se ilmoittaa havainneensa, että ilmoitettu ehdotus kuuluu säädösehdotuksen soveltamisalaan. Tällaisia lykkäyksiä oli 4 vuonna 1999, 8 vuonna 2000 ja 19 vuonna 2001. On myös syytä huomata, että direktiivin 98/34/EY 9 artiklan 3–5 kohdan 31 soveltamistapauksesta 14 koski maatalouden ja elintarvikkeiden alaa.

3.5. Kiireellisyysmenettelyn käyttö

Jäsenvaltiot pyysivät kiireellisyysmenettelyä 103 kertaa jaksolla 1999–2001. Tällä tavoin ilmoitetut toimenpiteet muodostivat 5,4 % kaikista ilmoituksista, joka vastaa kutakuinkin osuutta ilmoituksista, joiden johdosta menettely käynnistettiin jaksolla 1995–1998.

Kiireellisyysmenettelyä pyydettiin etenkin maatalouden ja elintarvikkeiden alalla (52 kertaa), liikenteen alalla (14 kertaa) sekä kemianalalla (7 kertaa). Kun ilmoitusten määrä suhteutetaan aloittain kiireellisyysmenettelyn käynnistämiskertoihin (ks. liitteen 2.4 taulukko), alat joissa menettelyä käytetään suhteellisesti eniten ovat terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala (21,4 %), maataloudesta saatavien elintarvikkeiden ala (14,5 %), lääkeala (9,4 %) ja tietoyhteiskunnan palvelut (8,5 %).

Kiireellisyysmenettelyä voidaan todeta käytettävän etenkin niillä aloilla, jotka koskevat suoraan terveyden suojelua tai joilla tekniikka muuttuu nopeasti ja joista näin ollen aiheutuu kansanterveyteen liittyviä ongelmia (tietoyhteiskunnan palvelut), ja tämä pätee etenkin vuoden 2001 syyskuun 11. päivän jälkeisen ajanjaksoon.

Komissio katsoi kiireellisyysmenettelyn olleen perusteltu 15 tapauksessa vuonna 1999, 13 tapauksessa vuonna 2000 ja 24 tapauksessa vuonna 2001, jolloin keskimääräiseksi hyväksymisprosentiksi saadaan 50,5 %. Hyväksyttyjen pyyntöjen prosenttiosuus on jatkuvasti laskenut vuodesta 1996 (80 % vuonna 1996, 68 % vuonna 1997 ja 52,7 % vuonna 1998). Laskun syyt ovat monitahoiset. Etenkin maatalouden ja elintarvikkeiden alalla (yli 50 % kiireellisyysmenettelyistä) on kuitenkin todettavissa, että jäsenvaltiot ovat pyytäneet kiireellisyysmenettelyä asioissa, jotka on jo katettu yhteisön tasolla.

4. ILMOITUSMENETTELYN ANSIOSTA HAVAITUT RISKIT SISÄMARKKINOIDEN TOIMINNAN ESTYMISELLE

Yleiskuva tällaisista esteistä annetaan yleisen tilastokatsauksen avulla, jonka jälkeen kuvataan tarkemmin EY:n perustamissopimuksen 28, 30 ja 43 artiklaan liittyviä ongelmia sekä johdettuun oikeuteen liittyvä ongelmia.

4.1 Yleiskuva

Alakohtaisten ilmoitusmäärien vertailu komission tai jäsenvaltioiden esittämiin kannanottoihin vuonna 1999 johtaa seuraaviin päätelmiin (ks. myös liitteen kohdan 2.5 ensimmäinen taulukko):

– Alat, joilla komissio ja jäsenvaltiot antoivat eniten yksityiskohtaisia lausuntoja, ovat terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala, kemianteollisuuden tuotteiden ala, kotitaloustavaroiden ja vapaa-ajan varusteiden ala sekä maatalous- ja elintarvikeala.

– Kun tarkastellaan huomautusten ja yksityiskohtaisten lausuntojen kokonaismäärää vuonna 1999, ensimmäisellä sijalla on terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala, jonka jälkeen tulevat kemianteollisuuden tuotteiden ala, ympäristöala sekä maatalous- ja elintarvikeala.

Vuonna 2000 (ks. myös liitteen kohdan 2.5 toinen taulukko) tilanne oli samankaltainen; tietoyhteiskunnan palvelut ilmestyvät kuitenkin luetteloon ensimmäisen kerran:

– Komissio ja jäsenvaltiot antoivat eniten yksityiskohtaisia lausuntoja kotitaloustavaroiden ja vapaa-ajan varusteiden alalla, jonka jälkeen tulevat tietoyhteiskunnan palvelujen ala, maatalous- ja elintarvikeala sekä terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala.

– Kun tarkastellaan huomautusten ja yksityiskohtaisten lausuntojen kokonaismäärää, ensimmäisellä sijalla on terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala, jonka jälkeen tulevat kemianteollisuuden tuotteiden ala, maatalous- ja elintarvikeala sekä kotitaloustavaroiden ja vapaa-ajan varusteiden ala.

Tilanne oli samankaltainen vuonna 2001; muut tuotteet saivat kuitenkin ensimmäistä kertaa keskeisen aseman (ks. myös liitteen kohdan 2.5 kolmas taulukko):

– Alat, joilla komissio ja jäsenvaltiot antoivat eniten yksityiskohtaisia lausuntoja, ovat terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala, kemianteollisuuden tuotteiden ala, muiden tuotteiden ala sekä rakennusala.

– Kun tarkastellaan huomautusten ja yksityiskohtaisten lausuntojen kokonaismäärää, ensimmäisellä sijalla on terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden ala, jonka jälkeen tulevat kemianteollisuuden tuotteiden ala, ympäristöala ja muut tuotteet.

Vertailun perusteella voidaan päätellä, että esteitä on eniten seuraavilla aloilla: terveydenhuollon ja lääkintätarvikkeiden, kemianteollisuuden tuotteiden sekä maatalous- ja elintarvikealalla. Sitä vastoin vähiten ongelmia on lääkealalla ja liikenteen alalla.

Yleiskuvan saamiseksi voidaan tehdä myös toisentyyppinen vertailu, jossa verrataan komission yksityiskohtaisissa lausunnoissaan käyttämiä oikeusperustoja. Vuoden 1999 osalta on todettavissa, että[9]:

---

[9] Yksityiskohtaisella lausunnolla voi olla useampi kuin yksi oikeusperusta, minkä vuoksi esitettävät luvut ylittävät vuosittain annettujen yksityiskohtaisten lausuntojen määrän.

– johdetun oikeuden perusteella annettiin 17 yksityiskohtaista lausuntoa (joista kuudessa oikeusperustana oli sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva direktiivi 89/336/ETY)[10];

– jäsenvaltioille osoitettiin perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan nojalla 30 yksityiskohtaista lausuntoa (joista 21 perustui vastavuoroista tunnustamista koskevan lausekkeen puuttumiseen tai siihen liittyviin puutteisiin ja 9 perustui aiottuun tavoitteeseen nähden suhteettomaksi katsottuun toimenpiteeseen).

Vuonna 2000:

– johdetun oikeuden perusteella annettiin 17 lausuntoa;

– jäsenvaltioille osoitettiin perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan nojalla 29 yksityiskohtaista lausuntoa (joista 18 perustui vastavuoroista tunnustamista koskevan lausekkeen puuttumiseen tai siihen liittyviin puutteisiin ja 11 perustui suhteettomaksi katsottuun toimenpiteeseen);

– jäsenvaltioille osoitettiin perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan nojalla 10 yksityiskohtaista lausuntoa (jotka koskivat tietoyhteiskunnan palveluja).

Vuonna 2001:

– johdetun oikeuden perusteella jäsenvaltioille annettiin 33 yksityiskohtaista lausuntoa (joista kuudessa oikeusperustana oli matalajännitedirektiivi 73/23/ETY[11] ja viidessä painelaitteita koskeva direktiivi 97/23/EY[12]);

– jäsenvaltioille osoitettiin perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan nojalla 30 yksityiskohtaista lausuntoa (joista 20 perustui vastavuoroista tunnustamista koskevan lausekkeen puuttumiseen tai siihen liittyviin puutteisiin ja 10 perustui suhteettomaksi katsottuun toimenpiteeseen).

Kaiken kaikkiaan johdettu oikeus mainittiin oikeusperustana 67 yksityiskohtaisessa lausunnossa (40,4 %) ja perustamissopimuksen 28 ja 30 artikla sekä 43 ja 39 artikla mainittiin oikeusperustana 99 yksityiskohtaisessa lausunnossa (59,6 %). Tämä osoittaa, että vaikka ilmoitusmenettelyä ei sovelleta toimenpiteisiin, joilla jäsenvaltiot saattavat lainsäädäntönsä vastaamaan sitovia yhteisön säädöksiä, joiden johdosta annetaan teknisiä määräyksiä tai palveluja koskevia määräyksiä (ks. direktiivin 98/34/EY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta), ilmoitetut määräysehdotukset koskevat kuitenkin usein suoraan tai välillisesti johdettua yhteisöoikeutta.

---

10 EYVL L 139, 23.5.1989.
11 EYVL L 77, 26.3.1973.
12 EYVL L 181, 9.7.1997.

4.2. Ilmoitettujen ehdotusten ristiriitaisuus EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan sekä 43 ja 49 artiklan kanssa

Komission jäsenvaltioille EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan perusteella osoittamien yksityiskohtaisten lausuntojen tarkastelu osoittaa, että havaitut kaupan esteet liittyivät lähes poikkeuksetta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen ja niiden lausekkeiden laatimiseen, joiden sisällyttäminen ilmoitettuihin määräysehdotuksiin on kyseisen periaatteen noudattamisen ehdoton edellytys.

Lääkkeiden ja lääkintätarvikkeiden alalla komissio antoi vain vähän yksityiskohtaisia lausuntoja vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeista; aiheet kuuluivat joko direktiivin (etenkin lääkinnällisiä laitteita koskevan direktiivin 93/42/EY) soveltamisalaan tai ne koskivat tiettyjä lääkkeiden rinnakkaistuonnin syrjiviä menettelyjä.

On huomattava, että *ympäristöalalla ja kemianteollisuuden tuotteiden alalla* vastavuoroista tunnustamista koskevia lausekkeita ei voida soveltaa kaikissa tapauksissa. Niissä määräysehdotuksissa, joissa kyseiset lausekkeet ovat välttämättömiä, komissio totesi muutamaan otteeseen lausekkeiden olevan puutteellisia, koska niissä viitattiin tiettyihin standardeihin tai tehtiin eurooppalaiset standardit pakollisiksi tai asetettiin ennakkoehtoja (esimerkiksi velvoite mainita toisen jäsenvaltioin standardi valtion virallisessa julkaisussa). Lisäksi joidenkin määräysehdotusten katsottiin olevan EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan vastaisia, koska ne aiheuttivat aiottuun tavoitteeseen nähden suhteettomia esteitä. Tiettyjen tieteellisten tietojen toimittamatta jättäminen (direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohdan vastaisesti) kemianteollisuuden tuotteiden alalla voimassa olevien kieltojen tueksi hankaloitti joissakin tapauksissa määräysehdotusten oikeasuhteisuuden tarkastelua komissiossa.

Maatalouden alalla ilmoitetuissa määräysehdotuksissa rikottiin harvoin perustamissopimuksen 28 artiklaa, koska määräyksiin ei juurikaan liittynyt vastavuoroisen tunnustamisen ongelmaa, paitsi toissijaisten näkökohtien (tiettyjen laitteiden käyttö jne.) osalta. *Elintarvikealalla* ongelmia syntyi etenkin vitamiinien ja mineraalien lisäämisestä elintarvikkeisiin. Tietyt jäsenvaltiot kieltäytyivät lisäämästä vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeita sillä perusteella, että vitamiinien ja mineraalien lisääminen tiettynä pitoisuuksina voi aiheuttaa ongelmia ihmisen terveydelle. Ongelman on määrä ratketa komission valmisteleman ja tänä vuonna julkaistavan asetusehdotuksen myötä, joka koskee vitaminoituja elintarvikkeita.

Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla annetuissa ilmoituksissa jäsenvaltiot pyysivät usein sellaisen vaatimuksen täyttämistä, jonka palveluntarjoaja oli jo täyttänyt kotijäsenvaltiossaan. Komissio pitää tätä palvelujen vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden periaatteiden vastaisena käytäntönä (EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artikla). Kansallisiin aloitteisiin on ilmestynyt uusi aihealue, joka koskee verkkotunnuksia (Internetissä). Jäsenvaltiot ovat alkaneet mukauttaa lainsäädäntöään tekniikan kehitykseen. Komission tehtävänä on ollut varmistaa, että kehitys on johdonmukaista kaikissa jäsenvaltioissa ja että tällä tavoin vältetään rajatylittävän toiminnan harjoittamisen esteitä.

Komission lähettämät *rakennusalaan* liittyvät yksityiskohtaiset lausunnot koskivat usein sellaisen vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen lisäämistä, jonka jäsenvaltiot katsoivat liittyvän henkilöjen turvallisuuteen tai suojeluun (tulipalolta suojaaminen, huvipuistot, leikkikentät, vanhainkodit jne.). Tällä alalla vastavuoroisen tunnustamisen ongelmat johtuvat usein siitä, että jäsenvaltiot aikovat tehdä eurooppalaiset tai kansalliset standardit pakollisiksi.

Koneenrakennusalalla vastavuoroisen tunnustamisen ongelmia aiheuttivat etenkin elektroniset taksimittarit. Koska komissio on antanut 15.9.2000 (KOM(2000) 566 lopullinen) taksimittareita koskevan direktiiviehdotuksen, näiden ilmoitusten mukaisten ongelmien on määrä ratketa tulevaisuudessa.

Liikenteen alalla suurin osa jäsenvaltioille osoitetuista yksityiskohtaisista lausunnoista koski vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen puuttumista tai puutteellista laadintaa. Komissiolla oli tilaisuus muistuttaa, että tällä alalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan teknisten valmistuseritelmien lisäksi myös tuotteiden valvontamenettelyihin.

Jäsenvaltiot katsoivat usein, että niiden ilmoittamiin määräyksiin on lisättävä vastavuoroisen tunnustamisen lauseke silloin kun määräyksissä viitataan standardeihin. Komissio muistutti useaan otteeseen, että jos eurooppalainen standardi tehdään pakolliseksi, muista Euroopan unionin jäsenvaltioista ja Euroopan talousalueen sopimuspuolina olevista EFTA-maista tulevien tuotteiden osalta määräyksiin on lisättävä vastavuoroisen tunnustamisen lauseke.

Vastavuoroisen tunnustamisen erityistapauksena on Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) tiettyjen sääntöjen voimaansaattaminen moottoriajoneuvojen alalla. Euroopan yhteisön liittymisestä YK:n Euroopan talouskomission sääntöjen laatimista koskevaan sopimukseen annetun neuvoston päätöksen 97/836/EY[13] 6 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat hyväksyä YK:n Euroopan talouskomission sääntöjä, jotka eivät vielä sido yhteisöä. Tällöin jäsenvaltioiden on lisättävä vastavuoroisen tunnustamisen lauseke, koska jos lauseketta ei ole lisätty, muista jäsenvaltioista, joissa ei vielä ole hyväksytty YK:n Euroopan talouskomission sääntöjä, tulevien ajoneuvojen pääsy säännöt hyväksyneen jäsenvaltioin markkinoille saattaa estyä. Komissio muistutti tästä velvoitteesta usean ilmoituksen yhteydessä.

Energia-alalla oli vähän ehdotuksia, joihin komissio olisi ottanut kantaa EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan nojalla (kun otetaan huomioon sähkön sisämarkkinoita koskevan direktiivin 96/92/EY[14] soveltaminen). Kannanotot koskivat etenkin muista jäsenvaltioista käsin kansalliseen sähköverkkoon pääsyn edellytyksiä.

Televiestinnän alalla tehdyistä ilmoituksista suurin osa liittyi tilanteisiin, joissa asetetut vaatimukset ovat tiukempia kuin edellytykset, joista säädetään sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevassa direktiivissä 89/336/ETY ja radio- ja telepäätelaitteita koskevassa direktiivissä 99/5/EY[15], joten vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeita koskeva kysymys ei tullut juurikaan esille, koska komissio katsoi lisävaatimusten olevan useimmiten ristiriidassa kyseisten direktiivien säännösten kanssa.

4.3. Ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuus johdettuun oikeuteen nähden

Lääkkeiden ja lääkintätarvikkeiden alalla kannanottoja esitettiin eniten lääkintätarvikkeita koskevista määräysehdotuksista. Esille tuodut ongelmat johtuivat usein lääkinnällisistä laitteista annetun direktiivin 93/42/EY[16], sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/79/EY[17], puutteellisesta tulkinnasta. Sen vuoksi komissio muistutti tietyissä tapauksissa, että ehdotuksia ei voitu ilmoittaa direktiivin 98/34/EY yhteydessä, vaan ne olisi pitänyt antaa tiedoksi direktiivin 93/42/EY erityisten artiklojen mukaisesti.

---

13 EYVL L 346, 17.12.1997.
14 EYVL L 27, 30.1.1997.
15 EYVL L 91, 7.4.1999.
16 EYVL L 169, 12.7.1993.
17 EYVL L 331, 7.12.1998.

Ympäristön ja kemianteollisuuden tuotteiden alalla komissio kiinnitti jäsenvaltioiden huomion ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuuteen suhteessa tiettyihin direktiiveihin ja asetuksiin. Suurin osa tällaisista tapauksista liittyi ristiriitaisuuteen suhteessa "jätedirektiiveihin", kuten vaarallisista jätteistä annettuun direktiiviin 91/689/ETY[18] tai jätteistä annettuun direktiiviin 75/442/ETY[19]. Myös halonien, täysin halogenoitujen kloorifluorihiilivetyjen ja osittain halogenoitujen kloorifluorihiilivetyjen talteenottoa, kierrätystä, regenerointia ja hävitystä koskevan ilmoituksen katsottiin olevan otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen (EY) N:o 2037/2000[20] vastainen.

Maatalous- ja elintarvikealaan kuuluu hyvin erilaisia ilmoituksia, joiden aiheet vaihtelevat naudan spongiformisen enkefalopatian vastaisista toimenpiteistä riisinjyvän koon sääntelyyn. Maatalousalan ilmoituksia koskevat komission kannanotot johtuvat yleensä ihmisten tai eläinten terveyteen, kasvinsuojelutuotteisiin, eläinten hyvinvointiin, siemeniin ja kasveihin tai koristekasveihin liittyvän direktiivin tai yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen puutteelliseen soveltamiseen. On huomattava, että jäsenvaltiot käyttivät usein ennalta varautumisen periaatetta perusteena toimenpiteille, jotka olivat aiheesta annettua yhteisön lainsäädäntöä tiukempia. Näissä tapauksissa komissio pyysi aina jäsenvaltioita toimittamaan periaatteen noudattamisen perusteena käytetyt tiedot.

Rakennusalalla ilmoituksia tehtiin paljon, mutta komissio ei esittänyt tarkasteltavana aikana useita kannanottoja suhteessa rakennusalan tuotteista annettuun direktiiviin 89/106/ETY[21]. Suurin osa kannanotoista koski sen sijaan vastavuoroista tunnustamista (ks. edellä oleva kohta 4.2.).

Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla ensimmäisenä ongelmana olivat ilmoitukset, joissa jäsenvaltiot esittivät myös muita toimenpiteitä kuin ne, joilla sähköisiä allekirjoituksia koskeva direktiivi 1999/93/EY[22] ja sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi 2000/31/EY[23] saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 98/34/EY 10 artiklan mukaisesti.[24] Ilmoitusmenettelyn ansiosta on voitu varmistaa, että jäsenvaltiot eivät aseta direktiivien mukaisia vaatimuksia tiukempia lisärasitteita. Suurimmassa osassa tapauksia komissio asettautui kyseisiä direktiivejä koskevissa yksityiskohtaisissa lausunnoissaan ja huomautuksissaan puolustamaan palvelujen vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta. Tällä tavoin komissiolla on ollut mahdollisuus saada jäsenvaltiot noudattamaan linjausta, jonka mukaan tietoyhteiskunnan palveluja ei saa rajoittaa direktiiveissä asetettujen velvoitteita enempää.

Toinen komission esittämien yksityiskohtaisten lausuntojen ryhmä liittyy henkilötietojen suojaan tietoyhteiskunnan palvelujen hallinnoinnin yhteydessä. Yksityiskohtaisten lausuntojen avulla komissio on varmistanut, että henkilötietojen suoja on riittävä kaikissa jäsenvaltioissa, viittaamalla Euroopan ihmisoikeussopimukseen sekä henkilötietojen suojasta annettuihin yhteisön direktiiveihin.

---

18 EYVL L 377, 31.12.1991.
19 EYVL L 194, 25.7.1975.
20 EYVL L 244, 29.9.2000.
21 EYVL L 40, 11.2.1989.
22 EYVL L 13, 19.1.2000.
23 EYVL L 178, 17.7.2000.
24 Ks. myös C-390/99, Canal Satélite Digital, tuomio 22.1.2002, 48 kohta, ei vielä julkaistu Oikeustapauskokoelmassa.

Direktiivin myötä on esimerkiksi verkkotunnuksien alalla ollut mahdollista välttää tilanne, jossa jäsenvaltiot laajentavat kansallisten määräysehdotustensa soveltamisalaa alueidensa ulkopuolelle.

Jäsenvaltioiden ilmoittamat määräysehdotukset *koneenrakennuksen ja kotitaloustavaroiden alalla* aiheuttivat yleensä ongelmia vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen osalta. Kuitenkin myös matalajännitealueella toimivia laitteita koskevan direktiivin 73/23/ETY ja painelaitteita koskevan direktiivin 97/23/EY asianmukaisessa soveltamisessa havaittiin ongelmia. Tällä alalla havaitut ongelmat johtuivat usein siitä, että jäsenvaltiot tekivät kansalliset tai eurooppalaiset standardit pakollisiksi, vaikka näissä kahdessa direktiivissä talouden toimijoille annetaan mahdollisuus käyttää muita teknisiä ratkaisuja, jos niiden avulla on mahdollista täyttää vaaditut olennaiset vaatimukset.

Liikenteen alalla komissio sai huomattavan määrän moottoriajoneuvoja koskevia ilmoituksia. Kuitenkin vain harvat niistä osoittautuivat ongelmallisiksi. Meri- ja sisävesiliikenteen osalta komissio antoi yksityiskohtaisia lausuntoja, joiden aiheena oli ilmoitettujen ehdotusten ristiriitaisuus kalastusalusten turvallisuutta koskevan direktiivin 97/70/EY[25] ja sisävesialuksia koskevan direktiivin 82/714/ETY[26] kanssa.

Energia-alalla komissio totesi, että tietyt jäsenvaltioiden hallintaverkkoja koskevat määräykset olivat syrjiviä ja sen vuoksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 96/92/EY vastaisia, koska kyseisen direktiivin mukaan tekniset vähimmäisvaatimukset suunnittelulle ja toiminnalle sähköntuotantolaitosten, jakeluverkkojen, suoraan liitettyjen kuluttajien laitteistojen, liitosyksikköpiirien ja erillisten linjojen liittämiseksi on laadittava siten, että varmistetaan verkkojen yhteentoimivuus ja että vaatimukset ovat puolueettomia ja syrjimättömiä.

Suurin osa *televiestintäalan* ilmoituksista koski radioviestinnän rajapinnoille ja telepäätelaitteille asetettavia vaatimuksia. Komission kannanotot liittyivät enimmäkseen siihen, että ilmoitetuissa määräysehdotuksissa asetettiin lisävaatimuksia, joista ei säädetä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevassa direktiivissä 89/336/ETY tai radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetussa direktiivissä 99/5/EY. Komissio myös totesi, että tietyissä määräysehdotuksissa eurooppalaiset tai kansainväliset standardit tehdään pakollisiksi, mikä on näiden kahden "uuden lähestymistavan" mukaisen direktiivin vastainen menettely.

4.4. Jäsenvaltioiden kannanottojen tarkastelu

Jäsenvaltioiden laatimien yksityiskohtaisten lausuntojen tarkastelu osoittaa, että pääsääntöisesti niissä käsitellään samankaltaisia aiheita kuin komission antamissa lausunnoissa (esimerkiksi EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan noudattaminen ympäristöalalla, ja koneenrakennusalalla direktiivien 93/23/ETY ja 97/23/EY noudattaminen).

On kuitenkin todettava, että komission ja jäsenvaltioiden kannanotot eroavat huomattavasti toisistaan: jäsenvaltiot pyytävät usein teknisiä muutoksia ilmoitettuihin määräysehdotuksiin (tämä pätee kaikkiin tarkasteltuihin aloihin), kun taas komissio pyytää vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen lisäämistä. Näyttää siltä, että jäsenvaltiot pyytävät teknisiä

---

25 EYVL L 34, 9.2.1998.
26 EYVL L 301, 28.10.1982.

muutoksia sen varmistamiseksi, että ilmoitetut määräysehdotukset olisivat mahdollisimman lähellä kyseisten jäsenvaltioiden säädösten mukaisia teknisiä vaatimuksia.

Lääkkeiden ja lääkintätarvikkeiden alalla jäsenvaltiot antoivat yksityiskohtaisia lausuntoja etenkin ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuudesta lääkinnällisiä laitteita koskevan direktiivin 93/42/ETY kanssa.

Ympäristön ja kemianteollisuuden tuotteiden alalla jäsenvaltiot puuttuivat etenkin tiettyjen kemiallisten aineiden myynti- ja/tai valmistuskieltoihin. Kannanotoissaan jäsenvaltiot nojautuivat perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklaan katsoessaan nämä kiellot suhteettomiksi, koska jäsenvaltioiden kannan mukaan vähemmän rajoittavien toimenpiteiden määrääminen on mahdollista; tietyissä tapauksissa jäsenvaltiot pitivät ilmoituksen antaneen jäsenvaltion toimittamia tieteellisiä tietoja riittämättöminä. Joitakin määräysehdotuksia pidettiin pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY[27] vastaisina.

Maatalous- ja elintarvikealalla suuri määrä yksityiskohtaisista lausunnoista koski ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuutta tiettyjen maatalous- ja elintarvikealan direktiivien kanssa. Niillä aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu, joissakin tapauksissa (esimerkiksi vitamiinien ja mineraalien lisääminen elintarvikkeisiin) yksityiskohtaisissa lausunnoissa pyydettiin vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen lisäämistä.

Rakennusalalla ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota pyydettiin usein lisäämään vastavuoroisen tunnustamisen lauseke tavaroiden vapaan liikkuvuuden takaamiseksi. Tietyissä tapauksissa ilmoituksen antanutta jäsenvaltiota pyydettiin lisäämään myös viittaus yhdenmukaistettuihin standardeihin rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin 89/106/ETY mukaisesti.

Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla jäsenvaltiot eivät antaneet jaksolla 1999–2001 yhtään yksityiskohtaista lausuntoa, mikä näyttää johtuvan siitä, että jäsenvaltioissa teknisistä asioista vastaavat viranomaiset eivät ole tottuneet käyttämään hyväkseen ilmoitusmenettelyn kaikkia mahdollisuuksia palvelujen alalla eivätkä ehkä ole vielä muodostaneet täsmällistä kantaa tietoyhteiskunnan palvelujen kaltaiseen, uuteen ja voimakkaasti kehittyvään alaan liittyvistä kysymyksistä.

Koneenrakennusalalla suuri osa yksityiskohtaisista lausunnoista perustui painelaitteita koskevaan direktiiviin 97/23/EY sekä matalajännitealueella toimivia laitteita koskevaan direktiiviin 73/23/ETY.

Liikenteen alalla vain muutamat ilmoitukset antoivat jäsenvaltioille aiheen yksityiskohtaisen lausunnon esittämiseen. Yksityiskohtaisissa lausunnoissa pyydettiin yleensä teknisiä mukautuksia.

Energia-alalla jäsenvaltioiden kannanottoja oli tuskin ollenkaan. Muutamat kannanotot liittyivät sähköverkkojen yhteenliittämisen varmistamiseen.

Myöskään *televiestintäalalla* ei jäsenvaltioiden kannanottoja ollut juuri ollenkaan. Jäsenvaltioiden antamat tämän alan yksityiskohtaiset lausunnot painottuivat ilmoitettujen määräysehdotusten ristiriitaisuuteen radio- ja telepäätelaitteita koskevan direktiivin 99/5/EY kanssa.

---

[27] EYVL L 365, 31.12.1994.

5. SAAVUTETUT TULOKSET

Saavutettuja tuloksia ja direktiivillä 98/34/EY perustetun menettelyn tehokkuutta voidaan arvioida tarkastelemalla etenkin jatkotoimia, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet yksityiskohtaisten lausuntojen ja huomautusten johdosta myös niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat peruneet ilmoittamiaan määräysehdotuksia. Direktiivin tehokkuus perustuu myös mahdollisuuteen lykätä kansallisia määräysehdotuksia direktiivin 9 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Tehokkuutta voidaan lisäksi arvioida tarkastelemalla havaittuja todellisia yhdenmukaistamistarpeita yhteisön tasolla.

5.1. Yksityiskohtaisten lausuntojen johdosta toteutetut toimet

Kun tarkastellaan toimia, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet ilmoitusmenettelyssä komission antamien yksityiskohtaisten lausuntojen johdosta, menettelyn tehokkuus käy niistä selvästi ilmi. Seuraavassa esitetään joitakin viitteellisiä lukuja. Ne koskevat ainoastaan tapauksia, joissa menettely on saatettu päätökseen eli joissa jäsenvaltio on ilmoittanut jatkotoimistaan komission yksityiskohtaiselle lausunnolle ja joissa komissio on puolestaan ottanut kantaa jäsenvaltion vastaukseen.[28]

Vuodet 1999 ja 2000:

Vuosi	Loppuun saatetut menettelyt yhteensä	Komission myönteinen kanta	Komission kielteinen kanta
1999	29	24	5
2000	26	18	8

Nämä luvut osoittavat, että ensivaiheessa 84,2 prosentissa tapauksista on löydetty sisämarkkinasääntöjen mukainen ratkaisu. Lisäksi 15,8 prosentissa tapauksista (13 ilmoitusta), joissa komissio ei ole voinut esittää myönteistä kantaa, on todettavissa jäsenvaltioiden ja komission toimittamien tietojen perusteella, että 13 määräysehdotuksesta vain 5 on lopulta hyväksytty.

Näistä viidestä ilmoituksesta kolmessa tapauksessa komissio on jäsenvaltion tekemien lopullisten muutosten jälkeen päätynyt ratkaisuun, jonka mukaan määräykset eivät enää olleet yhteisön oikeuden kanssa ristiriitaisia. Jäljelle jääneissä kahdessa tapauksessa komissio on pitänyt määräystä edelleen yhteisön oikeuden kanssa ristiriitaisena ja on sen vuoksi ilmoittanut käynnistävänsä rikkomismenettelyn perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Toisin sanoen 55 määräysehdotuksesta, joita pidettiin sisämarkkinasääntöjen vastaisina, vain kaksi (eli 3,6 prosenttia) hyväksyttiin sensisältöisenä, että komissio piti niitä yhteisön lainsäädäntöä rikkovina.

Alakohtaisessa tarkastelussa (ks. liitteen taulukko 2.6) käy ilmi, että eniten ongelmia komission antamien yksityiskohtaisten lausuntojen johdosta toteutetuissa toimissa on maataloudesta saatavien elintarvikkeiden alalla, lääkealalla ja ympäristöalalla.

---

[28] Lukuihin ei myöskään sisälly ilmoituksia, joiden osalta menettely on päättynyt ilmoituksen tehneen jäsenvaltion määräysehdotuksen peruuttamiseen. Peruutustapausten tarkastelu sisältyy tämän kertomuksen kohtaan 5.3.

Koska vuonna 2001 annettujen ilmoitusten johdosta loppuun saatettuja menettelyjä oli vähän, tässä vaiheessa ei ole vielä mahdollista tarkastella kyseisen vuoden kokonaistilannetta.

5.2. Huomautusten johdosta toteutetut toimet

Siinä tapauksessa, että komissio tai jäsenvaltiot lähettävät huomautuksen ilmoitetusta määräysehdotuksesta, direktiivissä 98/34/EY ei säädetä ilmoituksen saavan jäsenvaltion velvoitteesta tiedottaa huomautuksen johdosta toteuttamistaan toimista. Jäsenvaltiot kuitenkin ilmoittavat usein jatkotoimistaan. Ilmoitusmenettelyn ansiosta saavutettuja myönteisiä tuloksia voidaan siis mitata myös huomautusten johdosta jäsenvaltioiden antamien myönteisten vastausten perustella, mikä on osoitus tiiviin vuoropuhelun ja avoimuuden kehittymisestä.

Vuosien 1999 ja 2000 osalta on todettavissa, että komission ja jäsenvaltioiden antamista 852 huomautuksesta 510 tapauksessa jäsenvaltiot olivat lähettäneet vastauksen, eli vastausprosentti oli 60. Vuonna 1999 luku oli 63 prosenttia ja vuonna 2000 57 prosenttia. Ero näyttäisi johtuvan etenkin siitä, että joissakin tapauksissa jäsenvaltiot käynnistävät syvällisen pohdinnan huomausten johdosta toteutettavista toimista; on siis mahdollista, että vastauksia saadaan vielä vuoden 2002 aikana vuonna 2001 tehtyihin ilmoituksiin. Tämän vuoksi vuonna 2001 annettuihin ilmoituksiin esitettyjen huomautusten johdosta toteutettujen toimien tarkastelu saattaisi antaa vääristyneen kuvan tilanteesta.

Huomautuksiin annettujen vastausten sisällöstä on todettava, että yleensä jäsenvaltiot ottavat huomioon komission ja muiden jäsenvaltioiden esittämät huomautukset.

5.3. Peruutetut määräysehdotukset

Direktiivin 98/34/EY ansiosta saavutettuja tuloksia voidaan arvioida myös tarkastelemalla jäsenvaltioiden peruuttamia määräysehdotuksia. Tilastotietojen mukaan vuoteen 1999 asti annetuista yhteensä 591 ilmoituksesta jäsenvaltiot peruuttivat 29 (eli 4,9 prosenttia), vuonna 2000 annetuista yhteensä 751 ilmoituksesta peruutettiin 54 (eli 7,2 prosenttia) ja vuonna 2001 annetuista yhteensä 530 ilmoituksesta peruutettiin 24 (eli 4,5 prosenttia).

Peruutusten alakohtaisesta tarkastelusta jaksolla 1999–2001 käy ilmi, että peruutuksia on eniten televiestinnän, liikenteen ja rakentamisen aloilla. Peruutetut määräysehdotukset jakautuivat aloittain seuraavasti:

57 peruutusta liittyi televiestintään; 10 peruutusta liikenteeseen; 10 peruutusta rakennusalaan; 9 peruutusta elintarvikkeisiin ja maataloustuotteisiin; 6 peruutusta energiaan ja mineraaleihin; 5 peruutusta kemianteollisuuden tuotteisiin; 2 peruutusta ympäristöön; 2 peruutusta muihin tuotteisiin; 1 peruutus koneenrakennukseen; 1 peruutus lääkkeisiin; 1 peruutus tietoyhteiskunnan palveluihin.

Peruutusten tarkastelusta on havaittavissa ensinnäkin, että niiden syynä ovat annetut huomautukset ja/tai yksityiskohtaiset lausunnot tai komission kanssa käydyt keskustelut.

Sisällön osalta on todettavissa, että jäsenvaltiot peruuttivat ilmoituksiaan useimmiten sen vuoksi, että yhteisön direktiivejä (esimerkiksi radio- ja telepäätelaitteita koskevaa direktiiviä 99/5/EY, hissejä koskevaa direktiiviä 95/16/EY[29], kalastusalusten turvallisuutta koskevaa direktiiviä 97/70/EY, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annettua

[29] EYVL L 213, 7.9.1995.

direktiiviä 96/92/EY jne.) ei ollut sovellettu asianmukaisesti. Muissa tapauksissa määräysehdotuksia peruutettiin sen vuoksi, että komissio ilmoitti aikomuksestaan esittää yhteisön tason ehdotus samalta alalta (esimerkiksi direktiiviehdotus, joka koskee tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa tai mittauslaitteita koskeva direktiiviehdotus). Muutamassa tapauksessa jäsenvaltio katsoi direktiivin 98/34/EY yhteydessä käydyn vuoropuhelun tuloksena aiheelliseksi antaa uusi määräysehdotus.

5.4. Kansallisten aloitteiden lykkääminen

Saavutettuja tuloksia voidaan mitata myös tarkastelemalla direktiivin 98/34/EY 9 artiklan 3–5 kohtaa, joissa jäsenvaltiot velvoitetaan noudattamaan vuoden odotusaikaa, joka alkaa määräysehdotuksen tiedoksi antamisesta komissiolle. Näin ollen direktiivillä 98/34/EY on helpotettu yhdenmukaistamista yhteisön tasolla estämällä sellaisten kansallisten määräysten hyväksyminen, jotka olisivat voineet heikentää tiettyjen muiden jäsenvaltioiden asemaa ja hakemalla yhteistä ratkaisua ongelmaan:

- Kahdeksaa määräysehdotusta lykättiin, koska komissio oli esittänyt ehdotuksen asetukseksi lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista (KOM(2000) 529 lopullinen).

- Kahta määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että niiden aihe kuului rehuseoksissa kiellettyjen ainesten luettelosta annetun direktiivin 91/516/ETY muuttamisesta esitetyn päätösehdotuksen soveltamisalaan. Muutettu ehdotus hyväksyttiin 5. huhtikuuta 2000 (päätös 2000/285/EY).

- Kahta määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että tekeillä oli ravintolisiä koskeva yhteisön ehdotus (KOM(2000) 222 lopullinen). Se hyväksyttiin 10. kesäkuuta 2002 (direktiivi 2002/46/EY).

- Yhtä määräysehdotusta lykättiin vitaminoituja elintarvikkeita koskevan asetusehdotuksen valmistelun vuoksi.

- Yhtä määräysehdotusta lykättiin valmisteilla olevan kalastus- ja vesiviljelytuotteiden pakkausmerkintöjä koskevan asetusehdotuksen[30] vuoksi.

- Kuutta määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että valmisteltiin direktiiviehdotusta mittauslaitteista (KOM(2000) 566 lopullinen).

- Kolmea määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että valmisteltiin direktiiviehdotusta ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevan direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta (KOM(2001) 404 lopullinen)

- Kahta määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että niiden aihe kuului tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevan direktiiviehdotuksen soveltamisalaan (KOM(2000) 347 lopullinen).

- Yhtä määräysehdotusta lykättiin sen vuoksi, että valmisteltiin yhteisön tason ehdotusta kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä annetun direktiivin 92/61/EY muuttamisesta (KOM(1999) 276 lopullinen).

---

30 Hyväksytty komiteamenettelyssä, minkä vuoksi KOM-numeroa ei ole.

– Yhtä kansallista ehdotusta lykättiin sen vuoksi, että sen aihe sisältyi yhteisön tason ehdotukseen, jonka johdosta annettiin sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi 2000/31/EY.

Tämän luettelon perusteella on todettavissa, että tietyt yhteisön tason ehdotukset ovat antaneet aiheen lykätä useita kansallisen tason määräysehdotuksia (ks. esimerkiksi mittauslaitteita koskeva direktiiviehdotus); jotkin jäsenvaltiot suunnittelivat lainsäädännön antamista samoilla aloilla (mikä on osoitus EU:n laajuisen yhdenmukaistamisen hyödyllisyydestä), joten oli erityisen tärkeää estää usein yhteisön säännöksistä poikkeavien kansallisten säännösten hyväksyminen, joka olisi voinut vaikeuttaa neuvottelujen etenemistä neuvostossa.

5.5. Yhdenmukaistamistarpeiden yksilöinti

Direktiivin avulla voidaan myös yksilöidä yhteisön tason todellisia yhdenmukaistamistarpeita. Ilmoitusmenettelyn perusteella on aloitettu yhdenmukaistaminen esimerkiksi seuraavilla aloilla: ftalaattien käytön rajoittaminen, raskasmetallit, virvoitusjuomien kofeiinipitoisuuden merkitseminen, vitaminoidut elintarvikkeet, ravintolisät ja rehuseokset.

Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla on voitu havaita kansallisten sääntelyaloitteiden moninkertaistuminen verkkotunnusten alalla, mikä voisi antaa aiheen pohtia mahdollista yhdenmukaistamistarvetta.

6. RIKKOMISTEN KÄSITTELY

Komissio aloitti jaksolla 1999–2001 20 rikkomisesta johtuvaa menettelyä direktiivin 98/34/EY noudattamatta jättämisen vuoksi. Kyseessä oli kansallisen ehdotuksen tiedoksi antamisen laiminlyönti tai ehdotuksen antaminen ennen odotusajan päättymistä. Näistä kansallisista säännöksistä komissiolle ilmoittivat asianomaiset talouden toimijat, tai komission yksiköt itse jäljittivät ne.

Komissio esitti kantansa useaan otteeseen komitean kokouksissa (ks. jäljempänä oleva kohta 8.2.), kahdenvälisissä tapaamisissa sekä "pakettikokouksissa" (ks. jäljempänä oleva kohta 8.3.), ja sen tuloksena suurin osa jäsenvaltioista ehdotti riidanalaisen säännöksen kumoamista ja/tai mahdollisen uuden ehdotuksen ilmoittamista, joka hyväksytään ilmoitusmenettelyn jälkeen ja jolla samalla kumotaan kiistanalainen säännös. Tämän kertomuksen tarkastelujaksolla tällaisen ratkaisun avulla onnistuttiin melkein kaikissa tapauksissa saattamaan rikkomisesta johtuva menettely päätökseen. Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla on kuitenkin edelleen ongelmia (ks. jäljempänä oleva kohta 6.2.). Vuoden 2001 lopussa yhteensä 16 rikkomismenettelyä oli edelleen kesken direktiivin 98/34/EY rikkomisen johdosta.

6.1. Rikkomismenettelyt tuotteiden alalla

Huhtikuun 30. päivänä 1996 annetussa tuomiossa "CIA Security International"[31] vahvistetaan komission tiedonannon 86/C 245/05[32] mukainen kanta teknisten määräysten soveltamatta jättämisestä ilmoitusvelvollisuutta koskevan tiedon puuttuessa, ja tämän tuomion johdosta jäsenvaltiot ovat järjestelmällisesti antaneet tekniset määräysehdotuksensa tiedoksi, eikä komission ole tarvinnut käynnistää rikkomismenettelyjä.

---

31 C-194/94, Kok. s. I-2201. Lisätietoja tästä tuomiosta annetaan komission kertomuksessa direktiivin 98/34/EY toimivuudesta vuosina 1995–1998, KOM(2000) 429 lopullinen, 7.7.2000, kohdat 91 ja 92.

32 EYVL C 245, 1.10.1986, s. 4.

Keskeneräisiä rikkomismenettelyjä on sen vuoksi tuotteiden alalla vähän.

6.2. Rikkomismenettelyt tietoyhteiskunnan palvelujen alalla

Elokuun 5 päivästä 1999 alkaen tietoyhteiskunnan palveluja koskevat määräykset on täytynyt antaa tiedoksi direktiivin 98/34/EY mukaisesti. Tällä alalla jäsenvaltiot ovat tähän mennessä hyväksyneet runsaasti määräyksiä antamatta niitä tiedoksi. Vuosina 2000 ja 2001 komissio käynnisti seitsemän rikkomismenettelyä ilmoitusmenettelyn noudattamatta jättämisen johdosta.

Jäsenvaltioiden hyväksymät määräykset voidaan jakaa kahteen luokkaan: yhteisön direktiivien soveltamisalaan kuuluviin aloihin liittyvät määräykset ja yhdenmukaistamattomiin aloihin liittyvät määräykset.

Ensimmäisen ryhmän määräykset koskevat etenkin sähköistä allekirjoitusta ja sähköistä kaupankäyntiä. Toisen ryhmän määräykset koskevat sähköistä viestintää, atk-pohjaisten asiakirjojen siirtoa sekä muita kuin direktiivissä 89/552/ETY tarkoitettuja televiestintäpalveluja. Tällaiset määräykset koskevat myös Internetin verkkotunnuksia ja kansallisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on luoda sähköistä laskutusta koskeva sääntelykehys.

Direktiivin 98/48/EY soveltamiseen ja tulkintaan liittyvien ongelmien selventämiseksi komissio on katsonut tärkeäksi käynnistää vuoropuhelu jäsenvaltioiden kanssa etenkin kahdenvälisten neuvottelujen muodossa. Näiden tapaamisten tuloksen komissio on voinut päättää rikkomismenettelyjä, koska kansalliset viranomaiset ovat kumonneet riidanalaisia säännöksiä.

7. YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN OIKEUSKÄYTÄNTÖ

Jaksolla 1999–2001 tuomioistuin antoi kahdeksan tuomiota, jotka koskevat direktiiviä 98/34/EY, ja niistä kuusi annettiin kansallisen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisupyynnön johdosta ja kaksi jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevan komission kanteen johdosta. Kun jaottelua näihin kahteen kannetyyppiin ei oteta huomioon, tuomiot voidaan jakaa kahteen luokkaan: menettelyyn vaikuttavat tuomiot sekä direktiivin soveltamisalaa ja sen käsitteiden määrittelyä koskevat tuomiot.

7.1. Menettelyyn vaikuttavat tuomiot

Kielto soveltaa teknistä määräystä

Tässä yhteydessä on syytä mainita yhteisöjen tuomioistuimen 26. syyskuuta 2000 asiassa *Unilever* antama tuomio[33], jossa tuomioistuin laajensi asiassa *CIA Security International* antamansa tuomion päätelmät koskemaan direktiivissä 98/34/EY säädettyä odotusajan noudattamatta jättämistä. Asiassa *CIA Security International* tuomioistuin oli jo todennut, että ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättäminen johtaa kieltoon soveltaa teknistä määräystä. Asiassa *Unilever* antamassaan tuomiossa tuomioistuin täsmentää, että sellaisen määräyksen hyväksyminen, joka on annettu tiedoksi, mutta jonka osalta ei ole noudatettu direktiivissä 98/34/EY säädettyjä määräaikoja, johtaa myös kieltoon soveltaa ilmoituksen mukaista teknistä määräystä.

---

[33] C-443/98, Kok. 2000, s. I-7535.

Asia koski Italiassa vireillä olevaa lakia, jolla oli tarkoitus säännellä erityyppisten oliiviöljyjen maantieteellistä alkuperää koskevia pakkausmerkintöjä. Lakiesitys annettiin asianmukaisesti tiedoksi. Komissio lykkäsi tämän jälkeen vuodella lakiesityksen hyväksymistä kyseisen direktiivin 9 artiklan 3 kohdan nojalla, koska esityksen soveltamisalalla aiottiin käynnistää yhdenmukaistamistoimet. Italia hyväksyi lakiesityksen ennen vuoden odotusajan päättymistä.

Tuomioistuimen tuomio on erityisen merkittävä, koska se koski kahden yrityksen välistä riitaa. *Central Food* oli tilannut oliiviöljyä *Unilever*iltä, mutta se ei hyväksynyt toimitusta sillä perusteella, että tuotteiden pakkausmerkinnät eivät olleet Italian lainsäädännön mukaiset. *Unilever* sitä vastoin vetosi siihen, että Italia ei ollut noudattanut ilmoitusmenettelyn mukaisia määräaikoja. Tuomioistuin korosti, että vaikkei "direktiivi sellaisenaan voi velvoittaa yksityisiä oikeussubjekteja ja ettei siihen sinänsä sen vuoksi voida vedota yksityistä oikeussubjektia vastaan […] niin tämä oikeuskäytäntö ei sovellu sellaiseen tilanteeseen, jossa olennaisena menettelyvirheenä pidettävä direktiivin 83/189/ETY 8 tai 9 artiklan rikkominen aiheuttaa sen, ettei sellaisia teknisiä määräyksiä, jotka on annettu jommankumman artiklan vastaisesti, voida soveltaa yksityisiin oikeussubjekteihin".

Yksityiskohtaisen lausunnon ja virallisten huomautusten välinen suhde

Menettelyn osalta on myös mainittava tuomioistuimen 13. syyskuuta 2000 antama määräys, komissio v. Alankomaat[34], jossa täsmennetään direktiivissä 98/34/EY tarkoitetun yksityiskohtaisen lausunnon ja perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla lähetettyjen virallisten huomautusten välistä suhdetta.

Määräyksen aiheena oli ulkomaisista vesistöistä peräisin olevien kaksikuoristen nilviäisten käsittelystä annettu asetus, jonka Alankomaiden viranomaiset olivat hyväksyneet muuttamatta ilmoitettua ehdotusta ja huolimatta komission antamasta yksityiskohtaisesta lausunnosta. Säädöksen hyväksymisen jälkeen komissio lähetti Alankomaiden viranomaisille perustellun lausunnon EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (nykyisen 226 artiklan) nojalla, koska riidanalainen asetus oli komission mukaan EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan (nykyisten 28 ja 30 artiklan) vastainen.

Komissio oli katsonut, että direktiivin 83/189/ETY (nykyisen direktiivin 98/34/EY) 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yksityiskohtainen lausunto on perustamissopimuksen 169 artiklassa (nykyisessä 226 artiklassa) tarkoitettu sääntöjenmukainen virallinen huomautus. Määräyksessään tuomioistuin täsmensi, että yksityiskohtaista lausuntoa ei voida rinnastaa viralliseen huomautukseen, koska yksityiskohtaisen lausunnon antamisen ajankohtana jäsenvaltion, jolle lausunto on osoitettu, ei voida katsoa syyllistyneen yhteisön oikeuden rikkomiseen, koska asetus on tuolloin vasta luonnosvaiheessa.

Tuomioistuin vahvisti tämän päätelmän 15. helmikuuta 2001 antamassaan tuomiossa komissio v. Ranska[35], jonka aiheena oli kansallinen lainsäädäntö, joka koskee kumista valmistettuja, elintarvikkeiden sekä ruoka- ja juomavalmisteiden kanssa kosketuksissa olevia materiaaleja ja tuotteita.

---

34 C-341/97, Kok. 2000, s. I-6611.
35 C-230/99, Kok. 2001, s. I-1169.

Komissio on tämän jälkeen tehostanut niiden säännösten valvontaa, jotka on hyväksytty tiedoksi antamisen jälkeen, käynnistääkseen välittömästi rikkomismenettelyn yhteisön oikeuden rikkomistapauksissa (nämä tapaukset ovat hyvin harvinaisia, kuten edellä olevasta kohdasta 5.1 käy ilmi).

7.2. Direktiivin soveltamisalaa ja sen käsitteiden määrittelyä koskevat tuomiot

Direktiivin 98/34/EY 10 artiklassa säädetyt poikkeukset

Useissa tuomioissa on täsmennetty direktiivin 98/34/EY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden ei tarvitse ilmoittaa säännöksiä ja määräyksiä, joilla ne noudattavat sitovia yhteisön säädöksiä, joiden seurauksena vahvistetaan tekniset eritelmät tai tietoyhteiskunnan palveluja koskevat määräykset.

Yhdistetyissä asioissa *Albers, Van den Berkmortel ja Nuchelmans*[36] tuomioistuin katsoi, että säätämällä kiellon antaa clenbuterolia lihantuotantoon tarkoitetuille nautaeläimille Alankomaat on noudattanut eläimissä ja tuoreessa lihassa olevien jäämien tutkimisesta annettuun direktiiviin 86/469/ETY perustuvia velvoitteitaan ja oli sen vuoksi vapautettu kyseisen direktiivin 10 artiklan nojalla tiedoksiantovelvoitteesta.

Tuomioistuin täsmensi tuomiossaan *Unilever* (joka mainitaan edellä olevassa kohdassa 7.1.), että direktiivin 10 artiklaan ei voida vedota, jos direktiivin säännöksessä jäsenvaltiolle jätetään riittävästi liikkumavaraa. Käsiteltävänä olleessa asiassa oli kyse tällaisesta tapauksesta. Italia oli todennut, että elintarvikkeiden merkintöjä koskeva direktiivi 79/112/ETY sisältää velvoitteen merkitä tuotteeseen sen valmistus- tai lähtöpaikka mikäli merkinnän pois jättäminen voi johtaa kuluttajan harhaan siitä, mikä on elintarvikkeen todellinen valmistus- tai lähtöpaikka. Tuomioistuimen mukaan kyseinen säännös on laadittu yleisellä tasolla ja siinä jätetään riittävästi liikkumavaraa, jotta suljetaan pois se mahdollisuus, että oliiviöljyn alkuperämerkintöjä koskevia kansallisia sääntöjä voidaan pitää direktiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuina sitovien säädösten mukaisina sääntöinä.

Tämä direktiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa koskeva rajoittava tulkinta vahvistetaan tuomiossa *Canal Satélite Digital*[37].

Teknisen määräyksen ja teknisen eritelmän käsite

Kesäkuun 3. päivänä 1999 antamassaan tuomiossa *Colim*[38] tuomioistuin korosti, että vaikka velvollisuus ilmoittaa tietyt tuotetta koskevat tiedot kuluttajalle siten, että tuotteessa mainitaan nämä tiedot tai tuotteen mukana toimitetaan asiakirjoja (käyttöohje, takuutodistus), on direktiivissä tarkoitettu tekninen määräys, niin velvollisuus ilmaista nämä tiedot tietyllä kielellä ei ole sellainen. "Näistä velvollisuuksista ensimmäinen koskee suoraan tuotetta, kun taas toisella velvollisuudella määritellään ainoastaan se kieli, jolla ensimmäinen velvollisuus on täytettävä." Asia koski Belgian lakia kaupan alalla noudatettavista menettelytavoista sekä kuluttajille annettavista tiedoista ja kuluttajansuojasta.

---

36 C-425/97–C-427/97, Kok. 1999, s. I-2947.
37 C-390/99, ei vielä julkaistu Oikeustapauskokoelmassa.
38 C-33/97, Kok. 1999, s. I-3175.

Tuomioistuimen 16. marraskuuta 2000 asiassa *Donkersteeg* antama tuomio[39] koski sitä, onko kansallisen säännöksen, jonka mukaan jokaisella elinkeinonharjoittajalla on velvollisuus rokotuttaa maatilallaan olevat siat Aujeszkyn tautia vastaan, katsottava olevan tekninen määräys. Tuomioistuimen mukaan kyseinen säännös on katsottava direktiivissä tarkoitetuksi tekniseksi eritelmäksi, koska rokote liittyy kyseessä olevan maataloustuotteen tuotantoon, ja säännöksessä määritellään siten tätä tuotetta koskeva tuotantomenetelmä. Sitä vastoin tuomioistuimen mukaan kyseessä ei ole direktiivissä tarkoitettu tekninen määräys, koska tekniseltä määräykseltä edellytetään direktiivin mukaisesti, että teknisten eritelmien noudattamisen on oltava lain nojalla tai käytännössä pakollista. Alankomaiden asetuksessa ei kuitenkaan aseteta rajoituksia kyseisten tuotteiden markkinoille saattamiselle eikä niiden käytölle tilanteessa, jossa sikoja ei ole tämän oikeussäännön vastaisesti rokotettu.

Tuomioistuimen 12. lokakuuta 2000 asiassa *Snellers* antama tuomio[40] koski auton käyttöönottoa. Käsiteltävänä oli Alankomaiden lainsäädäntö, jossa säädetään päivämäärästä, jona ajoneuvo hyväksytään ensimmäistä kertaa liikenteessä käytettäväksi. Tuomioistuimen mukaan kyseessä ei voinut olla direktiivissä tarkoitettu tekninen eritelmä, koska eritelmässä on viitattava tuotteeseen sellaisenaan. Alankomaiden lainsäädännössä säädetään vain perusteista, joiden mukaan vahvistetaan päivämäärä, jona ajoneuvo katsotaan hyväksytyksi ensimmäistä kertaa liikenteessä käytettäväksi, mutta siinä ei määritellä tuotteelta, toisin sanoen ajoneuvolta, sellaisenaan vaadittavia ominaisuuksia.

Maaliskuun 8. päivänä 2001 asiassa *van der Burg* antamassaan tuomiossa[41] tuomioistuin selvensi mainoksen ja teknisen määräyksen välistä suhdetta. Kyse oli Alankomaiden asetuksesta, jolla kielletään muiden kuin tyyppihyväksyttyjen radiolähettimien mainonta. Haluttiin tietää, onko kyseistä kieltoa pidettävä direktiivissä tarkoitettuna teknisenä määräyksenä. Tuomioistuin totesi, että mainontakiellon ja lähettimiä koskevien teknisten vaatimusten välinen yhteys ei ole riittävä peruste sille, että kyseistä kieltoa pidettäisiin teknisenä eritelmänä ja sen myötä teknisenä määräyksenä. Tuomioistuin korosti, että asetuksessa ainoastaan kielletään tietty markkinointitapa, mutta se ei koske tuotteelta eli tässä tapauksessa lähettimiltä vaadittavia ominaisuuksia tai ominaispiirteitä.

8. PYRKIMYKSET MENETTELYN PARANTAMISEKSI

Komissio on toteuttanut useita toimia ilmoitusmenettelyn toiminnan parantamiseksi. Niiden tavoitteena on ollut parantaa yritysten mahdollisuuksia saada menettelyn tarjoamia tietoja sekä komission ja jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa.

8.1. Avoimuus

Jotta talouden toimijoiden mahdollisuudet saada tietoa teknisistä määräysehdotuksista olisivat paremmat, komissio perusti vuonna 2000 ilmoitusmenettelyä koskevan Internet-sivuston.[42] Sivuston kautta on mahdollisuus tutustua Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ilmoittamiin määräysehdotuksiin vuodesta 1984 sekä Euroopan talousalueeseen kuuluvien EFTA-maiden ilmoittamiin ehdotuksiin. Lisäksi sivustolla selostetaan menettelyn toimintaa, ja sen kautta voi tutustua myös tuomioistuimen oikeuskäytäntöön aiheesta. Sivuston avulla pyritään siihen, että

---

39 C-37/99, Kok. 2000, s. I-10223.

40 C-314/98, Kok. 2000, s. I-8633.

41 C-278/99, Kok. 2000, s. I-2015.

42 TRIS (Technical Regulations Information System) löytyy seuraavasta osoitteesta: http://europa.eu.int/commm/enterprise/tris

direktiivi 98/34/EY voisi täyttää kaikin puolin tehtävänsä, joita ovat avoimuuden edistäminen ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan esteiden ennakoiva poistaminen.

Uuden Internet-sivuston sekä ilmoitusmenettelyn tunnettuuden edistämiseksi komissio on julkaisut esitteen, jossa selitetään lyhyesti ilmoitusmenettelyn tavoitteet ja toiminta. Esite sisältää myös menettelystä vastaavien kansallisten yhteyspisteiden tiedot eri maissa.

Komissio on voinut todeta, että talouden toimijat ovat antaneet kommenttejaan huomattavasti enemmän uuden Internet-sivuston perustamisen jälkeen. Komissio aikoo edelleen parantaa tiedottamista kyseisille toimijoille, jotta varmistetaan ilmoitettujen ehdotusten mahdollisimman suuri avoimuus. On ensisijaisen tärkeää, että yritykset saavat tietoa ehdotuksista toisaalta ennakoidakseen tuotteidensa mukauttamista uusiin kansallisiin säännöksiin, toisaalta ilmoittaakseen maansa viranomaisille ja komissiolle mahdollisista perusteettomista esteistä, joita näiden ehdotusten hyväksymisestä aiheutuisi.

8.2. Direktiivin 98/34/EY mukaisen komitean kokoukset

Direktiivin 98/34/EY 5 artiklan nojalla perustettu komitea (joka muodostuu jäsenvaltioiden nimittämistä edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja) kokoontui 11 kertaa jaksolla 1999–2001. Keskusteluissa käsiteltiin enimmäkseen seuraavassa kuvattavia aiheita.

Tiedonvaihdon parantaminen

Esimerkkeinä menetelmän toteutumisesta käytännössä voidaan mainita keskustelut, jotka koskevat direktiivin 98/48/EY saattamista osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, kansallisten keskusvirastojen ja komission yksiköiden välisen yhteistyön perustana olevan uuden käsikirjan laatimista, ilmoitusten ja viestien sähköisiä siirtoja sekä velvollisuutta vastata yksityiskohtaisiin lausuntoihin ja lähettää ilman eri toimenpiteitä lopulliset tekstit. Lisäksi on syytä korostaa tietoteknisen järjestelmän (extranet) perustamisesta käytyjä keskusteluja; järjestelmän ansiosta jäsenvaltioilla olisi suora yhteys komission tietokantoihin, jotka koskevat direktiivin 98/34/EY toimintaa. Tämän raportin laatimisen ajankohtana järjestelmä on toteutunut käytännössä ja sen on määrä huomattavasti helpottaa komission ja jäsenvaltioiden välistä viestintää menettelyn yhteydessä.

Vaikutuksia koskevat tutkimukset

Komissio on myös tarkastellut, olisiko hyödyllistä liittää ilmoitettuihin ehdotuksiin vaikutuksia koskevia tutkimuksia. Vuoden 2000 maaliskuussa Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi neuvotteluissa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita "laatimaan vuoteen 2001 mennessä strategian yhteensovitetuille lisätoimille sääntely-ympäristön [...] yksinkertaistamiseksi sekä kansallisella että yhteisön tasolla".

Jäsenvaltiot vastasivat pyyntöön perustamalla korkean tason neuvoa-antavan työryhmän (jota kutsutaan epävirallisesti nimellä "Mandelkern-ryhmä"), joka esitti Laekenin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2001 kertomuksen sääntely-ympäristön yksinkertaistamisesta. Ryhmän kertomuksessa todetaan vaikutusten arvioinneista seuraavaa: "Agreement by all Member States that from June 2002 they will submit the relevant national RIA [Regulatory Impact Assessment], where it exists, alongside regulation notified to the Commission and other Member States".

Komissio vastasi pyyntöön antamalla 5. joulukuuta 2001 tiedonannon "Lainsäädännön yksinkertaistaminen ja parantaminen" (KOM(2001) 726 lopullinen), joka esitettiin Laekenin Eurooppa-neuvostolle. Tiedonannon mukaan "Mandelkernin ryhmän suositusten mukaisesti komissio odottaa, että kun jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille kansallisista lainsäädäntötoimistaan, ne liittävät tähän ilmoitukseen vaikutuksia koskevan analyysin aina, kun sellainen on tehty".

Laekenissa pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmissä korostetaan, että Eurooppa-neuvosto "suhtautuu samoin myönteisesti korkean tason neuvoa-antavan työryhmän (Mandelkern-ryhmän) loppuraporttiin säädösten laadusta sekä komission tiedonantoon säädösten yksinkertaistamisesta […]".

Komitean jäsenet sopivat tämän johdosta, että vaikutuksia koskevia tutkimuksia toimitetaan ilmoitettujen ehdotusten mukana aina kun niitä on tehty. Tutkimukset voidaan toimittaa lyhentämättöminä tai tiivistelmän muodossa. Liittämällä tällaisia tutkimuksia ilmoitettuihin ehdotuksiin:

– kannustetaan jäsenvaltioita harkitsemaan lainsäädäntömenettelyn mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, mikä väline sopisi parhaiten käytettäväksi

– autetaan ymmärtämään paremmin jäsenvaltioiden kansallista sääntelyä

– helpotetaan jäsenvaltioiden ja komission suorittamaa ilmoitettujen ehdotusten arviointia.

Päätös 3052/95/EY

Komitea toimi keskustelufoorumina kysymyksissä, jotka liittyvät tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelystä tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen 3052/95/EY[43]. Myös päätöksen täytäntöönpanosta neuvoteltiin useaan otteeseen.

Mahdollisuus tutustua asiakirjoihin

Komiteassa käsiteltiin myös mahdollisuutta tutustua jäsenvaltioiden ja komission huomautuksiin ja yksityiskohtaisiin lausuntoihin neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 3. joulukuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 johdosta. Neuvottelut tästä aiheesta jatkuvat yhä.

Menettelyn kehittymisnäkymät

Ilmoitusmenettelyn kehittymisnäkymiä käsiteltiin neuvotteluissa, jotka koskivat Turkin ja ehdokasmaiden osallistumista tiedonvaihtojärjestelmään (ks. kohta 9). Ehdokasmaat ovat osallistuneet komitean kokouksiin lokakuusta 2001 alkaen tarkkailijoina (Turkki on ollut mukana komitean työskentelyssä vuodesta 1999 alkaen)[44]. Komiteassa keskusteltiin myös yhteisön liittymisestä tietoyhteiskunnan palvelujen alalla tapahtuvaa tiedonvaihtoa ja

---

43 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 3052/95/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1995, tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta, EYVL L 321, 30.12.1995.

44 Ks. EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätös N:o 2/1999, tehty 8 päivänä maaliskuuta 1999, tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta tehdyn päätöksen N:o 1/95 liitteessä 9 tarkoitettujen komiteoiden luettelon laajentamisesta, EYVL L 72, 18.3.1999.

oikeudellista yhteistyötä koskevaan Moskovan yleissopimukseen sekä mahdollisuudesta laajentaa menettelyä muihin kuin tietoyhteiskunnan palveluihin.

8.3. "Pakettikokoukset"

Komissio on voinut niin sanottujen pakettikokousten (jotka ovat pääkaupungeissa pidettäviä kokouksia, joissa neuvotellaan useista aihekokonaisuuksista asianomaisten ministeriöiden kanssa) ansiosta jatkaa yhteydenpitoa teknisten määräysten laatimisesta vastuussa oleviin kansallisiin viranomaisiin. Kokouksissa on keskusteltu etenkin asianomaisen maan ilmoittamista ehdotuksista, niihin tehtävistä muutoksista, jotta ne olisivat sisämarkkinasääntöjen mukaisia, direktiivin 98/34/EY rikkomisista sekä muutoksista menettelyn toiminnassa. Kokouksissa komission yksiköt ovat myös saaneet tilaisuuden keskustella jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa tuomioistuimen oikeuskäytännön kehittymisestä ja erityisesti asiassa *Unilever* annetun tuomion vaikutuksista (ks. edellä oleva kohta 7.1).

9. ILMOITUSMENETTELYN KANSAINVÄLISET NÄKÖKOHDAT

Ilmoitusmenettely ei rajoitu ainoastaan Euroopan yhteisön jäsenvaltioihin, vaan sitä sovelletaan myös EFTA-maihin ja Turkkiin, joka on ollut mukana vasta vähän aikaa. Komissio tutkii ehdokasmaiden mahdollisuuksia osallistua menettelyyn jo ennen liittymistä.

9.1. Teknisiä määräyksiä koskeva tietojenvaihto yhteisön ja EFTA-maiden välillä

Itävallan, Suomen ja Ruotsin liityttyä yhteisöön teknisiä määräyksiä koskevaa ETY:n ja EFTA:n (joka perustettiin vuonna 1990 yhteisön ja EFTA-maiden välisellä sopimuksella)[45] jäsenvaltioiden yksinkertaistettua tietojenvaihtomenettelyä sovelletaan yhteisön jäsenvaltioiden sekä Islannin, Liechtensteinin, Norjan ja vapaaehtoisesti Sveitsin välisiin suhteisiin. Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimuksen) liitteeseen II on sisällytetty direktiivi 98/34/EY välttämättömine mukautuksineen.

Vuoden 2001 maaliskuun 1 päivästä direktiiviä 98/48/EY, jolla ilmoitusmenettely laajennetaan koskemaan tietoyhteiskunnan palveluja, on sovellettu myös Euroopan talousalueen EFTA-maihin.[46]

Menettelyn kuvaus

Vuodesta 1994 alkaen yhteisön jäsenvaltioiden ja EFTA:n jäsenvaltioiden tietojenvaihto on toteutettu komission ja ETA-sopimuksella perustetun EFTA:n valvontaviranomaisen välillä.

Heti kun EFTA:n valvontaviranomainen (jos kyseessä ovat EFTA:n jäsenvaltioiden toimittamat ilmoitukset) tai komissio (jos kyseessä ovat yhteisön jäsenvaltioiden toimittamat ilmoitukset) ottaa vastaan ehdotuksen määräykseksi, alkaa kolmen kuukauden odotusaika, jonka kuluessa ilmoituksen tehnyt valtio ei voi hyväksyä määräystä. EFTA:n

---

45 Neuvoston päätös 90/518/EY, tehty 24 päivänä syyskuuta 1990, Euroopan talousyhteisön sekä Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan, Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Ruotsin kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus teknisiä määräyksiä koskevasta tietojenvaihtomenettelystä, EYVL L 291, 23.10.1990.

46 ETA:n sekakomitean päätös N:o 16/2001, tehty 28 päivänä helmikuuta 2001, ETA-sopimuksen liitteen II (Tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) ja liitteen XI (Telepalvelut) muuttamisesta, EYVL L 117, 26.4.2001.

valvontaviranomaisella ja yhteisöllä on oikeus tehdä huomautuksia teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista, jotka on ilmoitettu tämän menettelyn yhteydessä. Komissio esittää yhteisön huomautukset kuultuaan jäsenvaltioita ja antaa ne tiedoksi EFTA:n valvontaviranomaiselle, joka toimittaa ne EFTA:n jäsenvaltioille.

Sopimuksessa ei määrätä lainkaan odotusajan pidentämisestä. Menettelyä voidaan jatkaa huomautusten tekemisen jälkeen ainoastaan sopimuspuolten tekemiä huomautuksia käsittelevissä säännönmukaisissa neuvotteluissa tai näiden erityistapausten käsittelyä varten järjestetyissä ylimääräisissä kokouksissa.

Ilmoitusten määrä ja jakautuminen aloittain

Jaksolla 1999–2001 komissio sai 97 ilmoitusta EFTA-maista, kun kaudella 1995–1998 ilmoituksia annettiin 149. Norja toimitti 45, Sveitsi 38 ja Islanti 14 ilmoitusta (ks. kaavio 4). Kun EFTA-maiden antamien ilmoitusten määrää verrataan yhteisön ilmoituksiin jaksolla 1995–1998, suhdeluvun voidaan todeta säilyneen kutakuinkin muuttumattomana (EFTA-maiden ilmoitusten osuus oli kuusi prosenttia kaikista yhteisön ilmoituksista kaudella 1995–1998 ja 5,1 prosenttia kaudella 1999–2001).

Kaavio 4

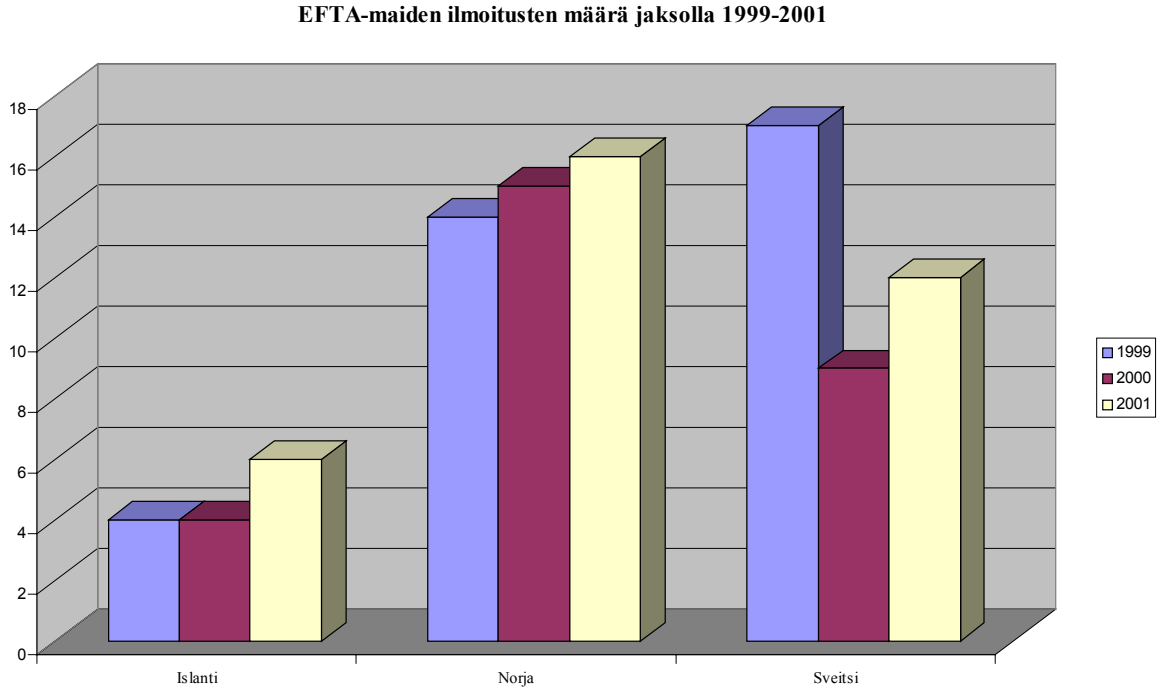

Alakohtaisesta jaottelusta käy ilmi, että vuonna 1997 havaittu suuntaus jatkuu (ks. liitteen taulukko 2.7). Vuonna 1997 maatalous- ja elintarvikeala sijoittui ensimmäisen kerran kärkisijalle ilmoitusten määrän osalta. Jaksolla 1999–2001 tämän alan ilmoitusten osuus oli 35 % kokonaismäärästä. Sitä vastoin toisen merkittävän alan eli televiestintäalan ilmoitusten määrä laskee edelleen. Näin ollen jaksolla 1999–2001 tämän alan osuus oli enää 16,5 % kokonaismäärästä.

Maatalous- ja elintarvikealan suuri osuus kuvastaa yhteisön tasolla havaittua vastaavaa kehitystä eli "uudelleensääntelyä" jäsenvaltioissa alalla esiintyneiden kriisien tuloksena. Sitä vastoin EFTA-maat tekevät jäsenvaltioita huomattavasti vähemmän ilmoituksia radiorajapinnoista.[47]

Vuonna 2001 EFTA-maat tekivät ensimmäisen kerran ilmoituksia tietoyhteiskunnan palvelujen alalla.

Yhteisön huomautukset EFTA:n toimittamista ilmoituksista

Jaksolla 1999–2001 yhteisö antoi huomautuksia 56:sta (57,7 %) EFTA-maiden ilmoituksesta (ks. liitteen taulukko 2.8), mikä on hieman enemmän kuin kaudella 1995–1998 (50,3 %).

Huomautukset, joita yhteisö lähetti ETA-sopimuksen sopimuspuolina oleville EFTA-maille, koskivat ennen kaikkea yhdenmukaisuutta yhteisön johdetun oikeuden ja erityisesti seuraavien direktiivien kanssa: 98/95 (geneettisesti muunnetut siemenkasvit), 88/388/ETY (elintarvikkeissa sallittujen aromien vapaa liikkuvuus), 99/71/EY (vieraat aineet elintarvikkeissa ja elintarvikkeiden ainesosat), 77/99/ETY (lihavalmisteiden terveysmerkintä), 99/5/EY (radio- ja telepäätelaitteet) ja 96/98/EY (laivavarusteet) sekä direktiivi 2000/31/EY (sähköinen kaupankäynti ja muut tietoyhteiskunnan palvelut).

Muissa huomautuksissa näiden maiden huomiota kiinnitettiin suhteellisuuskysymyksiin ja velvoitteeseen liittää teknisiin määräyksiin vastavuoroisen tunnustamisen lauseke, jonka tarkoituksena on välttää kaupan teknisten esteiden muodostuminen ja varmistaa ETA-sopimuksen 11–13 artiklan noudattaminen. Tässä yhteydessä on syytä mainita tuomioistuimen 22. lokakuuta 1998 antama tuomio asiassa komissio v. Ranska[48], jossa tuomioistuin korosti jäsenvaltioiden velvollisuutta liittää vastavuoroisen tunnustamisen lauseke säädöksiin, joiden aiheena olevaa alaa ei ole yhdenmukaistettu.

Yhteisö viittasi huomautuksissaan myös yhteisön tasolla meneillään oleviin hankkeisiin eli seuraavien direktiivien muuttamiseen: 98/18/EY (matkustaja-alukset), 91/516/ETY (rehut)(muutos hyväksyttiin 5. huhtikuuta 2000, päätös 2000/285/EY), 94/52/EY (ympäristönsuojelu) sekä ravintolisiä koskeva yhteisön ehdotus (KOM(2000) 222 lopullinen), joka hyväksyttiin 10. kesäkuuta 2002. Myös eurooppalaisissa standardointilaitoksissa meneillään olevat hankkeet ja tietyt kansainväliset sopimukset (SOLAS-yleissopimus ja OMI:n kiertokirje) mainittiin.

Sveitsin ilmoitusten osalta yhteisö kiinnitti kansallisten viranomaisten huomion lähentymistavoissa havaittuihin eroihin Sveitsin lainsäädännön ja yhteisön lainsäädännön välillä etenkin elintarvikkeiden alalla (elintarvikkeiden alkuperämerkinnät, aromit jne.) ja televiestinnän alalla (radio- ja telepäätelaitteita koskeva direktiivi 99/5/EY).

EFTA:n huomautukset yhteisön toimittamista ilmoituksista

Kolme yhteisön ilmoitusta johti EFTA:n valvontaviranomaisen huomautuksiin (kaksi vuonna 1999, ei yhtään vuonna 2000 ja yksi vuonna 2001).

---

47 Rajapinnoista on ilmoitettava komissiolle radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 99/5/EY nojalla (EYVL L 91, 7.4.1999).

48 C-184/96, Kok. 1998, s. I-6197.

Nämä huomautukset koskivat etenkin mahdollisia esteitä, joita kyseiset ehdotukset voivat muodostaa EFTA-maissa laillisesti valmistettujen tuotteiden osalta (esimerkiksi kaksikuorisia nilviäisiä koskeva Alankomaiden ilmoitus).

Päätelmät ja näkymät

Jaksolle 1999–2001 oli tyypillistä rekisteröityjen ilmoitusten määrän säilyminen ennallaan verrattuna kauteen 1995–1998. Tärkein ala on maatalous- ja elintarvikeala. EFTA-maiden ilmoittamista ehdotuksista esitettyjen yhteisön kannanottojen perusteena oli edelleen halu saada EFTA-maat noudattamaan yhteisön oikeuden säännöksiä ja määräyksiä. Yhteistyö menettelyn yhteydessä oli edelleen erinomaista.

Lähitulevaisuudessa on löydettävä yhteistoimintatapa, jolla myös Sveitsi saadaan osallistumaan tiedonvaihtoon tietoyhteiskunnan palvelujen alalla ilmoitusmenettelyssä, johon se on tähän mennessä osallistunut epäviralliselta pohjalta.

9.2. Turkki

Tammikuun 1. päivästä 2001 Turkki on osallistunut ilmoitusmenettelyyn samaan tapaan kuin EFTA-maat. Päätös Turkin liittymisestä ilmoitusjärjestelmään tehtiin vuonna 1997 yhteisön ja Turkin välisen tulliliiton lopullisen vaiheen perustamisen yhteydessä.[49] Näin ollen sovelletaan yhtä kolmen kuukauden odotusaikaa ilman pidennysmahdollisuutta. Turkki voi esittää huomautuksia jäsenvaltioiden ehdotuksista ja päinvastoin. Sitä vastoin Turkin ja EFTA-maiden välillä ei ole tiedonvaihtojärjestelmää.

9.3. Laajentuminen

Kun otetaan huomioon direktiivin merkitys laajentuneiden sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, komissio tarkastelee parhaillaan ehdokasmaiden mahdollisuuksia osallistua ilmoitusmenettelyyn jo ennen näiden maiden liittymistä samoin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan tätä nykyä EFTA-maihin ja Turkkiin.

9.4. Euroopan neuvosto

Yhteisön on määrä liittyä lähiaikoina tietoyhteiskunnan palvelujen alalla tapahtuvaa tiedonvaihtoa ja oikeudellista yhteistyötä koskevaan Euroopan neuvoston yleissopimukseen[50]. Yleissopimus avattiin allekirjoittamista varten Moskovassa 4.–5. toukokuuta 2001. Se sisältää osia tietoyhteiskunnan palvelujen alaa koskevasta direktiivistä 98/34/EY. Sen tavoitteena on lisätä avoimuutta ja tarjota Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja tarkkailijan asemassa oleville valtioille enemmän tietoa tietoyhteiskunnan palvelujen alalla suunnitteilla olevasta kansallisesta sääntelystä sekä antaa mahdollisuus esittää vastavuoroisesti huomautuksia ilmoitetuista ehdotuksista.

---

49 EY-Turkki-assosiointineuvoston päätös N:o 2/97, tehty 4 päivänä kesäkuuta 1997, kaupan teknisten esteiden poistamista koskevien yhteisön säädösten luettelon vahvistamisesta ja edellytyksistä ja järjestelyistä, joiden mukaisesti Turkki soveltaa niitä, EYVL L 191, 21.7.1997.

50 Convention on Information and Legal Co-operation concerning "Information Society Services", European Treaty Series (ETS) No.: 180. Lisätietoja englanniksi saatavilla osoitteessa http://conventions.coe.int/Treaty/EN/cadreprincipal.htm.

10. PÄÄTELMÄT JA NÄKYMÄT

Tämän kertomuksen tarkastelujaksolla toteutettiin hallintotapaa koskevia toimia. Siinä yhteydessä tuotiin esiin avoimuuden, osallistumisen ja tehokkuuden periaatteet, joita soveltamalla taataan sääntelyn korkea laatu sekä suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteiden noudattaminen.[51]

Direktiivillä 98/34/EY edistetään avoimuutta ja kumppanuutta sisämarkkinoilla, joten se ilmentää kyseisiä periaatteita tässä kertomuksessa esitetyllä tavalla.

Avoimuus: Yritykset, jäsenvaltiot ja komission yksiköt ovat saaneet tarkastelujaksolla tietoa yli 1 800 ilmoitetusta teknistä määräystä koskevasta kansallisesta ehdotuksesta. Tietojen esitystapa on ollut tarpeisiin mukautettua, ja tiedot on esitetty kaikilla virallisilla kielillä.

Avoimuutta ovat edistäneet myös perustettu Internet-sivusto (http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris) sekä jäsenvaltioiden ja komission välinen uusi tietotekninen viestintäjärjestelmä.

Tällä tavoin on voitu havaita "uudelleensääntelyn" voimakas kasvu, joka johtuu etenkin edistymisestä tekniikan alalla sekä terveys- ja varsikin elintarvikealan valvonnan tarpeen lisääntymisestä. Koska jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi vastata tekniikan nopeaan kehittymiseen, ilmoitusmenettelyn laajentaminen tietoyhteiskunnan palveluihin on osoittautunut erityisen hyödylliseksi.

Osallistuminen: Ilmoitettujen ehdotusten tarkastelun tuloksena komissio otti kantaa yli kolmasosaan tapauksista jaksolla 1999–2001. Jäsenvaltiot puolestaan ottivat kantaa ehdotuksiin lähes puolessa tapauksista, mikä on osoitus jäsenvaltioiden välisen vuoropuhelun tiiviydestä.

Vuosi 2001 poikkesi sitä edeltäneistä vuosista komission lähettämien yksityiskohtaisten lausuntojen määrän osalta. Vuosina 1999 ja 2000 komission antamien yksityiskohtaisten lausuntojen määrä laski edellisten vuosien tapaan, mutta vuonna 2001 niiden määrä kuitenkin nousi. Syynä tähän näyttäisi olevan muun muassa se, että jäsenvaltiot pyrkivät ottamaan huomioon tekniikan kehittymisen ehdottamalla uusia säädöksiä, jotka ovat entistä monimutkaisempia ja voivat sen vuoksi muodostaa esteen tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle ja tietoyhteiskunnan palvelujen vapaalle tarjonnalle.

Komission ja jäsenvaltioiden kannanotot ovat olleet suuressa määrin tulosta yritysten väliintulosta. Yritykset tiedostavat toiminnan mahdollisuutensa kansallisissa sääntelymenettelyissä direktiivin 98/34/EY nojalla, joten monet yritykset myös reagoivat ehdotuksiin. Yritykset ovat korostaneet tiettyjen kansallisten ehdotusten mukanaan tuomia ongelmia kaupankäynnille etenkin juomien pakkausten alalla, ympäristöalalla sekä kemianteollisuuden ja elintarvikkeiden alalla, ja komissio ja hallitukset ovat voineet tämän johdosta reagoida turvatakseen yritysten kilpailukyvyn.

On syytä muistaa, että vaikka ilmoitusmenettelyä ei sovelleta toimenpiteisiin, joilla jäsenvaltiot saattavat lainsäädäntönsä vastaamaan sitovia yhteisön säädöksiä, joiden johdosta annetaan teknisiä määräyksiä tai palveluja koskevia määräyksiä, ilmoitetut ehdotukset ovat kuitenkin johtaneet komission kannanottoon useimmiten johdetun yhteisöoikeuden perusteella.

---

[51] Eurooppalainen hallintotapa – Valkoinen kirja, KOM(2001) 428 lopullinen, 25.7.2001, s. 12.

Tehokkuus: Direktiivin 98/34/EY ansiosta päätökset on voitu tehdä parhaiten soveltuvalla tasolla. Kuten tässä kertomuksessa mainitaan, direktiivillä on helpotettu yhdenmukaistamista yhteisön tasolla estämällä sellaisten kansallisten määräysten hyväksyminen, jotka olisivat voineet heikentää tiettyjen muiden jäsenvaltioiden asemia, ja hakemalla yhteistä ratkaisua ongelmaan.

Ilmoitusmenettelyn soveltamisen ansiosta saatujen tulosten joukossa korkealla sijalla on *kansallisen lainsäädännön laadun parantaminen*: ehdotusten ennakkotarkastelun ansiosta vältetään useita esteitä ennen kuin niiden kielteiset vaikutukset ehtivät toteutua, joten direktiivin avulla on voitu käytännössä ohjata jäsenvaltiota antamaan parempaa sääntelyä.

Jaksolla 1999–2001 saavutetut tulokset osoittavat, että direktiivin avulla on voitu vastata todetun lisääntyneen sääntelyn haasteisiin. Ilmoitusmenettelyn avulla jäsenvaltiot saavat tietoonsa esimerkkejä muiden maiden parhaista toimintalinjoista ja voivat kiinnittää huomiota myös vältettäviin toimintalinjoihin, joten menettelyn ansiosta on osaltaan parannettu kansallisen sääntelyn laatua. Kun tarkastellaan jäsenvaltioiden vastauksia komission lähettämiin yksityiskohtaisiin lausuntoihin sekä sen jälkeen käytyä vuoropuhelua, havaitaan, että lähes kaikissa tapauksissa (96 %) ongelmat, joita olisi aiheutunut ehdotusten hyväksymisestä alkuperäisessä muodossaan, on saatu ratkaistua.

Suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet: Ilmoitusmenettelyn tuloksena saadun parempilaatuisen kansallisen sääntelyn ansiosta on syntynyt tilanne, jossa harvemmin tarvitaan toimia yhteisön tason sääntelyn muodossa. Lisäksi menettelyn ansiosta on voitu yksilöidä aloja, joilla yhteisön tason sääntely vaikuttaa aiheellisimmalta.

Kun lisäksi otetaan huomioon edistyminen tekniikan ja etenkin tieteen alalla, ilmoitusmenettelyä käytetään yhä useammin uusien alojen yksilöintiin, jotta voidaan hakea alalle parhaiten soveltuvia ratkaisuja, jotka voivat olla virallisten sääntöjen ja muiden joustavampien määräysten yhdistelmiä.

Tulevaisuudessa ilmoitusmenettelyä saatetaan laajentaa sekä sisällöllisesti että maantieteellisesti.

Koska palveluiden merkitys talouksissa kasvaa koko ajan, komissio on sitoutunut käynnistämään keskustelut mahdollisuudesta laajentaa direktiivin 98/34/EY soveltamisalaa muihin palveluihin kuin tietoyhteiskunnan palveluihin.[52] Tämä vaikuttaa tarpeelliselta myös sen vuoksi, että komissio on jo nyt voinut todeta useita huipputekniikan aloja (esimerkiksi geneettinen muuntelu ja kantasolujen käyttö) kattavien ehdotusten tarkastelussa, että jäsenvaltiot sisällyttävät palvelujen tarjoajille asettamiinsa vaatimuksiin yhä useammin tuotteiden käsittelyn ja muuntamisen.

Direktiivin 98/34/EY on vastattava myös laajentumisen haasteeseen. Ensimmäinen askel otettiin Turkin kanssa, jolla on ollut 1. tammikuuta 2001 alkaen mahdollisuus osallistua yksinkertaistetuin järjestelyin ilmoitusmenettelyyn. Komissio tarkastelee parhaillaan ehdokasmaiden mahdollisuuksia osallistua ilmoitusmenettelyyn jo ennen liittymistä samoin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan tätä nykyä EFTA-maihin ja Turkkiin, koska direktiivillä on tärkeä merkitys laajentuneiden sisämarkkinoiden luomisessa.

---

[52] Palvelujen sisämarkkinastrategia, KOM(2000) 888 lopullinen, 29.12.2000, s. 16, ja yritystoiminnan pääosaston työohjelma 2001, toinen osa, s. 82. Lisäksi osana edellä mainittua sisämarkkinastrategiaa yritystoiminnan pääosasto ja sisämarkkinoiden pääosasto tekevät yhdessä piakkoin aiheesta palvelujen tarjoamista koskevan sopimuksen.

Tietoyhteiskunnan palvelujen alalla tapahtuvaa tiedonvaihtoa ja oikeudellista yhteistyötä koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus sijoittuu laajentumisen ja tietoyhteiskunnan palvelujen tärkeän aseman yhtymäkohtaan ja sisältää osia tietoyhteiskunnan palvelujen alaa koskevasta direktiivistä 98/34/EY. Sen tavoitteena on lisätä avoimuutta sekä tarjota Euroopan neuvoston jäsenvaltioille ja tarkkailijan asemassa oleville valtioille enemmän tietoa tietoyhteiskunnan palvelujen alalla suunnitteilla olevasta kansallisesta sääntelystä. Yhteisön on määrä lähiaikoina liittyä tähän yleissopimukseen.

Komission on puolestaan jatkettava ilmoitusmenettelyn avoimuuden korostamista hallintotapaa koskevassa valkoisessa kirjassa tekemiensä sitoumusten mukaisesti.

Osa III: Liitteet

1. STANDARDOINTIA KOSKEVAT LIITTEET

1.1. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuosina 1991–1998

Euroopan unioniin kuuluvissa CENin ja CENELECin jäsenmaissa

Vuosi	**1994**		**1995**		**1996**		**1997**		**1998**		**1999**		**2000**		**2001**	
Toiminnan tyyppi	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%	Määrä	%
a. Kansalliset toimet **a.1 Eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin liittyvät**	119	2,3	74	1,4	62	1,4	71	1.5	49	1.1	43	1,2	35	0,9	28	0,7
a.2 Erityistoimet*	1511	29,8	1839	35,4	1531	34,4	1356	28.1	1497	35.8	1262	35,6	1348	33,5	1483	38,3
a.3 Yhteensä (a.1 + a.2)	1630	32,2	1913	36,8	1593	35.7	1427	29.6	1546	36.9	1305	36,8	1383	34,4	1512	39,0
b. Eurooppalaiset toimet	1985	39,2	2091	40,3	1643	36.8	2270	47.2	1684	40.2	1505	42,4	1707	42,4	1548	40,0
c. Kansainväliset toimet	1454	28,7	1190	22,9	1223	27.4	1116	23.2	958	22.9	739	20,8	935	23,2	811	21,0
d. Yhteensä (a + b + c)	5069	100	5194	100	4459	100	4813	100	4188	100	3549	100	4025	100	3870	100

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

(*) Huomautus: luvut saattavat olla liian suuria siitä syystä, että jotkin CENin ja CENELECin jäsenet eivät ilmoita järjestelmällisesti toimien yhteyksistä eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin.

1.2. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 1999

Euroopan unioniin kuuluvissa CENin ja CENELECin jäsenmaissa

Ala	Muu kuin sähköala (1)		Sähköala (2)		Yhteensä (3) = (1) + (2)		Muiden kuin sähköalan toimien osuus (1) x 100 / (3)
Toiminnan tyyppi	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**%**
a. Kansalliset toimet **a.1 Eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin liittyvät**	43	1,6	0	0	43	1,2	100
a.2 Erityistoimet*	1226	44,3	36	4,6	1262	35,6	97,1
a.3 Yhteensä **(a.1 + a.2)**	1269	45,9	36	4,6	1305	36,8	97,2
b. Eurooppalaiset toimet	911	32,9	594	76,2	1505	42,4	60,5
c. Kansainväliset toimet	589	21,2	150	19,2	739	20,8	79,7
d. Yhteensä **(a + b + c)**	2769	100	780	100	3549	100	78,0

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

(*) Huomautus: luvut saattavat olla liian suuria siitä syystä, että jotkin CENin ja CENELECin jäsenet eivät ilmoita järjestelmällisesti toimien yhteyksistä eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin.

1.3. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 2000

Euroopan unioniin kuuluvissa CENin ja CENELECin jäsenmaissa

Ala	Muu kuin sähköala (1)		Sähköala (2)		Yhteensä (3) = (1) + (2)		Muiden kuin sähköalan toimien osuus (1) x 100 / (3)
Toiminnan tyyppi	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**%**
a. Kansalliset toimet **a.1 Eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin liittyvät**	35	1,1	0	0	35	0,9	100
a.2 Erityistoimet*	1318	41,5	30	3,5	1348	33,5	97,8
a.3 Yhteensä **(a.1 + a.2)**	1353	42,6	30	3,5	1383	34,4	97,8
b. Eurooppalaiset toimet	1091	34,4	616	72,3	1707	42,4	63,9
c. Kansainväliset toimet	729	23,0	206	24,2	935	23,2	78,0
d. Yhteensä **(a + b + c)**	3173	100	852	100	4025	100	78,8

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

(*) Huomautus: luvut saattavat olla liian suuria siitä syystä, että jotkin CENin ja CENELECin jäsenet eivät ilmoita järjestelmällisesti toimien yhteyksistä eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin.

1.4. Uusien standardointitoimien jakautuminen vuonna 2001

Euroopan unioniin kuuluvissa CENin ja CENELECin jäsenmaissa

Ala	Muu kuin sähköala (1)		Sähköala (2)		Yhteensä (3) = (1) + (2)		Muiden kuin sähköalan toimien osuus (1) x 100 / (3)
Toiminnan tyyppi	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**%**
a. Kansalliset toimet **a.1 Eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin liittyvät**	28	1,0	0	0	28	0,7	100
a.2 Erityistoimet*	1467	48,8	16	1,9	1483	38,3	98,9
a.3 Yhteensä **(a.1 + a.2)**	1495	49,8	16	1,9	1511	39,0	98,9
b. Eurooppalaiset toimet	875	29,1	673	77,9	1548	40,0	56,5
c. Kansainväliset toimet	636	21,1	175	20,2	811	21,0	78,4
d. Yhteensä **(a + b + c)**	3006	100	864	100	3870	100	77,7

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

(*) Huomautus: luvut saattavat olla liian suuria siitä syystä, että jotkin CENin ja CENELECin jäsenet eivät ilmoita järjestelmällisesti toimien yhteyksistä eurooppalaisiin tai kansainvälisiin toimiin.

1.5. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 1999

Ala	Muu kuin sähköala		Sähköala		Yhteensä	
Maa	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**
a. Saksa	385	28,0	12	32,4	397	28,2
b. Espanja	150	10,9	4	10,8	154	10,9
c. Ranska	229	16,7	2	5,4	231	16,4
d. Italia	98	7,2	1	2,7	99	7,0
e. Itävalta	182	13,2	2	5,4	184	13,0
f. Yhdistynyt kuningaskunta	84	6,1	12	32,5	96	6,8
g. Muut EU-maat	141	10,3	3	8,1	144	10,2
h. EU yhteensä	1269	92,4	36	97,3	1305	92,5
i. EFTA-maat + CZ	105	7,6	1	2,7	106	7,5
j. Kaikki yhteensä (h+i)	1374	100	37	100	1411	100

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

1. Eri maiden tietoja on vertailtava toisiinsa varauksin, koska sitä vaihetta, jolloin INFOPRO-järjestelmä ilmoittaa uudesta hankkeesta, ei ole täsmällisesti yhdenmukaistettu.

2. Nämä luvut koskevat keskusviranomaisen käsittelemien ilmoitusten lukumäärää. Kansallisella tasolla toteutettujen uusien standardointitoimien määrää koskevat kysymykset on osoitettava toimivaltaiselle kansalliselle standardointielimelle.

3. CZ: Tšekki.

1.6. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 2000

Ala	Muu kuin sähköala		Sähköala		Yhteensä	
Maa	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**
a. Saksa	406	28,9	6	18,2	408	28,4
b. Espanja	158	11,2	3	9,1	161	11,2
c. Ranska	207	14,7	8	24,2	215	14,9
d. Italia	120	8,5	0	0	120	8,3
e. Itävalta	171	12,1	8	24,2	179	12,5
f. Yhdistynyt kuningaskunta	144	10,2	3	9,1	147	10,2
g. Muut EU-maat	151	10,7	2	6,1	153	10,6
h. EU yhteensä	1353	96,3	30	90,9	1383	96,1
i. EFTA-maat + CZ	53	3,7	3	9,1	56	3,9
j. Kaikki yhteensä (h+i)	1406	100	33	100	1439	100

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

1. Eri maiden tietoja on vertailtava toisiinsa varauksin, koska sitä vaihetta, jolloin INFOPRO-järjestelmä ilmoittaa uudesta hankkeesta, ei ole täsmällisesti yhdenmukaistettu.

2. Nämä luvut koskevat keskusviranomaisen käsittelemien ilmoitusten lukumäärää. Kansallisella tasolla toteutettujen uusien standardointitoimien määrää koskevat kysymykset on osoitettava toimivaltaiselle kansalliselle standardointielimelle.

3. CZ: Tšekki.

1.7. Kansallisella tasolla ilmoitettujen uusien standardointitoimien jakautuminen maittain vuonna 2001

Ala	Muu kuin sähköala		Sähköala		Yhteensä	
Maa	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**	**Määrä**	**%**
a. Saksa	514	32,7	3	17,6	517	32,6
b. Espanja	233	14,8	2	11,8	235	14,8
c. Ranska	127	8,1	7	41,2	134	8,4
d. Italia	121	7,7	1	5,9	123	7,8
e. Itävalta	226	14,4	0	0	226	14,2
f. Yhdistynyt kuningaskunta	117	7,5	2	11,8	119	7,5
g. Muut EU-maat	157	10,0	1	5,9	158	10,0
h. EU yhteensä	1495	95,2	16	94,1	1511	95,3
i. EFTA-maat + CZ	76	4,8	1	5,9	76	4,7
j. Kaikki yhteensä (h+i)	1571	100	17	100	1587	100

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

1. Eri maiden tietoja on vertailtava toisiinsa varauksin, koska sitä vaihetta, jolloin INFOPRO-järjestelmä ilmoittaa uudesta hankkeesta, ei ole täsmällisesti yhdenmukaistettu.

2. Nämä luvut koskevat keskusviranomaisen käsittelemien ilmoitusten lukumäärää. Kansallisella tasolla toteutettujen uusien standardointitoimien määrää koskevat kysymykset on osoitettava toimivaltaiselle kansalliselle standardointielimelle.

3. CZ: Tšekki.

1.8. Vuonna 1999 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa

OSA-ALA		Uusien toimien määrä (EU + EFTA + CZ)
Koodi	**Nimike**	
C01	Elintarvikkeet	80
T02	Ilmailuteollisuus	63
B03	Betoni	46
B01	Palontorjuntatuotteet	43
N14	Muoviputket	40
S09	Vedenlaatu ja vesijohdot	40
N03	Öljytuotteet	36
B02	Rakenteet	34
B99	Rakennusala	34
C02	Maalit ja vastaavat tuotteet	31
Yhteensä		447

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

Vuonna 1999 kaksi tärkeintä sähkötekniikan osa-alaa olivat:
- sähkökaapelit (koodi W08): 11 uutta tointa
- radioaktiivisuuteen liittyvät laitteet (koodi V07): 3 uutta tointa.

1.9. Vuonna 2000 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa

OSA-ALA		Uusien toimien määrä (EU + EFTA + CZ)
Koodi	**Nimike**	
C01	Elintarvikkeet	73
T02	Ilmailuteollisuus	47
N03	Öljytuotteet	44
B02	Rakenteet	41
S09	Vedenlaatu ja vesijohdot	41
B99	Rakennusala	38
H09	Huonekalut	36
N05	Tekstiilit	36
B01	Palontorjuntatuotteet	30
S99	Terveydenhoito	29
Yhteensä		415

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

Vuonna 2000 kaksi tärkeintä sähkötekniikan osa-alaa olivat:
- rakennusten sähköasennukset (koodi W27): 9 uutta tointa
- sähkökaapelit (koodi W08): 7 uutta tointa.

1.10. Vuonna 2001 toteutettujen kansallisten standardointitoimien kymmenen merkittävintä osa-alaa

OSA-ALA		Uusien toimien määrä (EU + EFTA + CZ)
Koodi	**Nimike**	
C01	Elintarvikkeet	80
B99	Rakennusala	74
B03	Betoni	70
S09	Vedenlaatu ja vesijohdot	65
B02	Rakenteet	55
F99	Perusstandardit	45
I09	Pientyökalut	44
T02	Ilmailuteollisuus	41
H99	Puhdistus- ja pesuaineet	35
B01	Palontorjuntatuotteet	34
Yhteensä		543

Lähde: CENille ja CENELECille jätetyt ilmoitukset.

Huomautukset:

Vuonna 2001 kaksi tärkeintä sähkötekniikan osa-alaa olivat:
- lääkinnälliset sähkölaitteet (koodi V15): 3 uutta tointa
- hälytysjärjestelmät (koodi V21): 3 uutta tointa.

1.11 Direktiivin 4 artiklan soveltaminen (osallistumista kansallisiin standardointitoimiin koskevat pyynnöt ja eurooppalaisen standardin laatimista koskevat pyynnöt)

Vuosi	Tiedustelut	Huomautukset	Osallistumis-pyynnöt	Eurooppalaisen standardin laatimista koskevat pyynnöt
1985	5	14	5	0
1986	8	16	10	1
1987	5	74	5	0
1988	0	67	15	0
1989	0	52	16	1
1990	20	78	7	0
1991	0	83	16	0
1992	0	52	5	0
1993	0	34	7	0
1994	5	74	7	1
1995	0	46	4	2
1996	0	63	8	1
1997	0	58	5	0
1998	0	29	3	2
1999	50		4	3
2000	24		6	2
2001	14		1	0

Lähde: CEN.

Huomautukset:

1. Koska tarkempia lukuja ei ole saatavilla, kokonaismäärät ilmoitetaan EU-maiden ja EFTA-maiden sekä Tšekin toimista yhteensä.
2. Kaikkia tiedusteluja tai osallistumispyyntöjä tai huomautuksia ei ole ilmoitettu CENin hallinnointikeskukselle.
3. CENin ja CENELECin muistutuksen johdosta jotkin vuosia 1985-1986 koskevat huomautukset kirjattiin vuonna 1987.
4. Vuodesta 1989 alkaen luvut ovat koskeneet lähinnä CENiä, koska CENELECissä otettiin käyttöön Vilamoura-menettely.

1.12. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 1999

1. Uuden lähestymistavan mukaisiin direktiiveihin liittyvät toimeksiannot

– CENille ja CENELECille annetut muutetut toimeksiannot seuraavia tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi: lämmöneristetuotteet; ovet, ikkunat, pimentimet, teollisuusovet ja niihin liittyvät tarvikkeet; kalvot ja kermit; betonielementit, kevytrunkoainesbetonielementit ja höyrykarkaistut kevytbetonielementit.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto rakennusliimoja koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto seuraavia tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi: putket, säiliöt ja oheistuotteet, jotka eivät ole kosketuksissa talousveden kanssa.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto seuraavia tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi: betonin, laastin ja injektointilaastin liitännäistuotteet.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto lämmityslaitteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto seuraavia tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi: lämmöneristetuotteet, ovet, ikkunat, pimentimet, teollisuusovet ja niihin liittyvät tarvikkeet; kalvot ja kermit, betonielementit, kevytrunkoainesbetonielementit ja höyrykarkaistut kevytbetonielementit; savupiiput, hormit ja erikoistuotteet; kipsituotteet; palonilmaisu- ja hälytysjärjestelmät, kiinteät palonsammutusjärjestelmät, savun ja tulipalon valvontalaitteet sekä räjähdysvaikutusta lieventävät tuotteet.

– CENille ja CENELECille annetut muutetut toimeksiannot yhdenmukaistettujen standardien laatimiseksi seuraavista tuotteista: lämmöneristetuotteet; tien laitteet; laakerit; lattian ja pihan päällysteet.

– CENille annettu toimeksianto ratsastuskypäriä koskevan EN 1384 -standardin tarkistamiseksi Euroopan parlamentissa käsiteltävänä olevan, ratsastajien turvallisuuden parantamiseen tähtäävän vetoomuksen johdosta.

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto tulevan ISO 9001:2000 standardin kaltaisen EN-standardin laatimiseksi sääntelyn alalla sovellettavaksi (moduulien soveltaminen jne.).

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan direktiivin sovellettavuudesta ilma-aluksiin.

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto radio- ja telepäätelaitteista annetun direktiivin 1999/5/EY alalla.

- Rakennusalan tuotteita koskeva toimeksianto: täydentävä horisontaalinen menetelmä CENille ja CENELECille annettuihin standardointitoimeksiantoihin, jotka koskevat rakennusalan tuotteiden paloteknisen käyttäytymisen arviointia.

- Rakennusalan tuotteita koskeva toimeksianto: täydentävä horisontaalinen menetelmä CENille ja CENELECille annettuihin standardointitoimeksiantoihin, jotka koskevat rakennusalan tuotteiden tulenkestävyyden arviointia.

- CENille ja CENLECille annettu lääkinnällisiä laitteita koskeva toimeksianto.

2. Julkisiin hankintoihin liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

3. Tietotekniikkaa ja televiestintää koskevaan yhteisön politiikkaan liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

4. Muihin yhteisön politiikan aloihin liittyvät toimeksiannot

4.1 Kuluttajapolitiikka

- Kuluttajien turvallisuuden alaan kuuluva CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu tikkaita koskeva toimeksianto.

- CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu tutkimustoimeksianto, joka koskee erityistarpeita omaaville henkilöille (iäkkäät, vammaiset) tarkoitettujen tuotteiden turvallisuutta ja helppokäyttöisyyttä.

- Lisäys CENille annettuun toimeksiantoon, joka koskee elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja esineiden analyysimenetelmiä.

- Kuluttajien turvallisuuden alaan kuuluva CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu tuotetietoja koskeva toimeksianto.

- Kuluttajien turvallisuuden alaan kuuluva CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu lasten turvallisuutta koskeva toimeksianto.

4.2 Ympäristöpolitiikka

- CENille annettu toimeksianto polttoaineiden laadunvalvontajärjestelmää koskevan standardin laatimiseksi.

- CENille annettu toimeksianto, joka koskee ilman PM 2,5 -hiukkasten pitoisuuksien mittausmenetelmiä.

4.3 Energiapolitiikka

- CENille ja CENELECille annettu toimeksianto kotitalouksissa käytettäville kaasu-uuneille tehtäviä mittauksia koskevien standardien laatimiseksi ja vahvistamiseksi (Irlannin valtuuskunnan asiakirja).

- CENille ja CENELECille annettu toimeksianto, joka koskee standardin EN 50294 (*Measurement method of total input power of ballast-lamp circuits*) tarkistamista ja laajentamista.

- CENille ja CENELECille annettu toimeksianto, joka koskee purkauslamppujen lamppu-liitäntälaitevirtapiirien tehon ja purkauslamppuja sisältävien ulkovalaisinten tehokkuuden mittausmenetelmiä.

1.13. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 2000

1. Uuden lähestymistavan mukaisiin direktiiveihin liittyvät toimeksiannot

– CENille annettu toimeksianto, joka liittyy konedirektiiviin 98/37/EY trukkien turvallisuutta koskevien standardien EN 1726-1 ja EN 1459 tarkistamiseksi.

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu henkilökuljetuksiin käytettävien kaapeleiden asennuksia koskeva toimeksianto.

– CENille annettu toimeksianto yhdenmukaisten standardien laatimiseksi rakennustuotteiden alalla: tasolasi, profiililasi ja valettu lasi.

– CENille annettu toimeksianto puidenhoitotyöhön tarkoitettuja moottorisahoja koskevan standardin EN ISO 11681-2 tarkistamiseksi.

– CENille annettu toimeksianto standardin EN 703:1995 (Maatalouskoneet – Säilörehuleikkurit – Turvallisuus) tarkistamiseksi.

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto, joka koskee sähkömagneettisten kenttien turvallisuusnäkökohtia tiettyjen laitteiden osalta direktiivin 73/23/ETY, direktiivin 1999/5/EY ja 12. heinäkuuta 1999 annetun neuvoston suosituksen 1999/519/EY yhteydessä.

– CENille annettu toimeksianto veden kanssa kosketuksissa olevia rakennusalan tuotteita koskevan standardoinnin toteuttamiseksi.

– CENille ja CENELECille annettu toimeksianto rakennusalan tuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskevien yhdenmukaistettujen standardien toteuttamiseksi.

– Lisäys CENille ja CENELECille annettuun toimeksiantoon, joka koskee lämmöneristetuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien toteuttamista.

– CENille annettu toimeksianto, joka koskee standardin EN 795/1996 "Suojautuminen putoamiselta – kiinnityslaitteet – vaatimukset ja testaus" tarkistamista.

2. Julkisiin hankintoihin liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

3. Tietotekniikkaa ja televiestintää koskevaan yhteisön politiikkaan liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

4. Muihin yhteisön politiikan aloihin liittyvät toimeksiannot

4.1 Kuluttajapolitiikka

– CENille annettu tiedoksianto, joka koskee yöasujen tulenkestävyyttä.

- CENille annettu kuluttajien turvallisuutta koskeva toimeksianto: lastenvaatteiden narut ja kiristyskohdat.

4.2 Ympäristöpolitiikka

- CENille annettu kiinteitä biopolttoaineita koskeva toimeksianto.

4.3 Energiapolitiikka

- CENille ja CENELECille annettu toimeksianto, joka koskee "stand by" -tilassa olevien sähkökäyttöisten kodinkoneiden sähköhäviöiden määrittelyä ja mittausmenetelmiä.
- CENELECille annettu toimeksianto, joka koskee standardien tarkistamista öljy- ja kuivamuuntajien määritelmän ja mittausmenetelmien osalta.

4.3 Tutkimuspolitiikka

- CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto, joka koskee humanitaarisen miinanraivauksen tekniikoita.

1.14. Eurooppalaisten standardointielinten tehtäväksi annetut standardointihankkeet vuonna 2001

1. Uuden lähestymistavan mukaisiin direktiiveihin liittyvät toimeksiannot

– CENille annettu toimeksianto puuntyöstökoneiden turvallisuutta koskevan standardin EN 848-3:1999 tarkistamiseksi.

– CENille annettu toimeksianto pakkausten ja pakkausjätteiden alan standardien tarkistamiseksi direktiivin 94/62/EY yhteydessä.

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto, joka koskee televiestintäverkkojen sähkömagneettista yhteensopivuutta direktiivin 89/336/ETY yhteydessä.

2. Julkisiin hankintoihin liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

3. Tietotekniikkaa ja televiestintää koskevaan yhteisön politiikkaan liittyvät toimeksiannot

Ei ole.

4. Muihin yhteisön politiikan aloihin liittyvät toimeksiannot

4.1 Maatalouspolitiikka

– CENille annettu toimeksianto eläinrehuja koskevien standardien laatimiseksi ja vahvistamiseksi direktiivin 70/373/ETY yhteydessä.

4.2 Ympäristöpolitiikka

– CENille annettu toimeksianto, joka koskee bentso(a)pyreenin standardoituja mittausmenetelmiä neuvoston direktiivin 96/62/EY yhteydessä.

4.3 Energiapolitiikka

– CENille annettu toimeksianto standardien laatimiseksi ja vahvistamiseksi kotitalouksien kaasukäyttöisiä lämminvesivaraajia koskevista mittauksista.

4.4 Sisämarkkinapolitiikka, muut kuin uuteen lähestymistapaan liittyvät näkökohdat

– CENille, CENELECille ja ETSIlle annettu toimeksianto postialan standardien laatimiseksi ja vahvistamiseksi.

2. TEKNISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ KOSKEVAT LIITTEET

2.1. Jäsenvaltioiden tekemien, teknisiä määräyksiä koskevien ilmoitusten määrä jaksolla 1999–2001

Jäsenvaltiot	**1999**	**2000**	**2001**
Belgia	20	39	30
Tanska	43	114	36
Saksa	85	83	50
Espanja	31	20	27
Suomi	24	23	22
Ranska	54	30	55
Kreikka	17	13	8
Irlanti	4	7	2
Italia	25	26	30
Luxemburg	1	7	0
Alankomaat	128	122	98
Itävalta	69	138	75
Portugali	6	5	7
Ruotsi	35	29	40
Yhd. kuningaskunta	49	95	50
EY yhteensä	**591**	**751**	**530**

2.2. Jäsenvaltioiden tekemien, teknisiä määräyksiä koskevien ilmoitusten määrä prosentteina jaksolla 1999–2001

Jäsenvaltiot	**% 1999**	**% 2000**	**% 2001**
Belgia	3,4	5,2	5,7
Tanska	7,3	15,2	6,8
Saksa	14,4	11,0	9,4
Espanja	5,2	2,7	5,1
Suomi	4,1	3,1	4,1
Ranska	9,1	4,0	10,4
Kreikka	2,9	1,7	1,5
Irlanti	0,7	0,9	0,4
Italia	4,2	3,5	5,7
Luxemburg	0,2	0,9	0
Alankomaat	21,6	16,2	18,5
Itävalta	11,7	18,4	14,2
Portugali	1,0	0,7	1,3
Ruotsi	5,9	3,9	7,5
Yhd. Kuningaskunta	8,3	12,6	9,4

2.3 Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (1999)

ALA	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	EY YH-TEENSÄ
Rakennusala	2	10	10	3	2	1	2	3	0	0	5	30	1	1	3	**73**
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	2	7	6	6	0	8	7	1	12	0	43	4	2	18	9	**125**
Kemikaalit	1	3	1	3	3	8	1	0	2	0	9	3	0	2	1	**37**
Lääkkeet	3	1	5	2	1	3	0	0	1	0	1	1	0	3	6	**27**
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	0	0	0	3	0	0	0	0	1	0	2	2	0	1	0	**9**
Koneenrakennus	5	2	26	1	2	5	2	0	5	0	1	7	1	2	2	**61**
Energia, mineraalit, puu	0	1	0	1	3	5	1	0	0	0	8	4	0	1	0	**24**
Ympäristö, pakkaukset	2	6	3	1	0	3	0	0	1	0	16	5	1	2	4	**44**
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	**3**
Liikenne	1	11	10	5	7	9	3	0	1	0	19	6	0	4	14	**90**
Televiestintä	3	2	22	3	2	8	0	0	1	1	14	5	1	1	7	**70**
Muut tuotteet	0	0	1	0	4	3	0	0	0	0	7	0	0	0	2	**17**
Tietoyhteiskunnan palvelut	0	0	1	3	0	0	1	0	1	0	3	1	0	0	1	**11**
YHTEENSÄ JÄSENVALTIOITTAIN	**20**	**43**	**85**	**31**	**24**	**54**	**17**	**4**	**25**	**1**	**128**	**69**	**6**	**35**	**49**	**591**

2.3. Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (2000)

ALA	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	EY YH-TEENSÄ
Rakennusala	0	26	17	1	5	4	2	0	1	0	6	39	0	3	5	**109**
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	7	4	9	7	4	12	4	0	10	0	54	1	5	6	4	**127**
Kemikaalit	2	2	0	0	3	3	1	0	2	0	12	3	0	3	2	**33**
Lääkkeet	0	1	2	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	1	6	**13**
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	5	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**8**
Koneenrakennus	4	4	2	4	3	1	0	0	1	0	5	7	0	4	7	**42**
Energia, mineraalit, puu	1	2	2	1	0	1	3	0	1	2	8	3	0	1	1	**26**
Ympäristö, pakkaukset	1	3	0	1	1	1	0	0	2	0	13	5	0	1	5	**33**
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	0	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	**5**
Liikenne	5	22	6	4	5	3	2	0	4	2	13	31	0	8	26	**131**
Televiestintä	6	47	42	0	1	0	0	5	2	0	2	43	0	1	37	**186**
Muut tuotteet	5	0	0	0	0	0	0	1	0	0	5	3	0	0	1	**15**
Tietoyhteiskunnan palvelut	3	1	3	0	1	1	0	1	3	3	4	1	0	1	1	**23**
YHTEENSÄ JÄSENVALTIOITTAIN	**39**	**114**	**83**	**20**	**23**	**30**	**13**	**7**	**26**	**7**	**122**	**138**	**5**	**29**	**95**	**751**

2.3. Euroopan unionin jäsenvaltioiden ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain (2001)

ALA	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	EY YH-TEENSÄ
Rakennusala	3	3	12	5	5	11	1	1	5	0	4	41	1	1	6	**99**
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	5	8	9	6	0	6	1	0	5	0	37	9	1	13	8	**108**
Kemikaalit	0	0	2	2	0	0	0	0	0	0	7	4	1	2	1	**19**
Lääkkeet	1	1	6	0	1	9	0	0	0	0	3	0	0	1	2	**24**
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	3	3	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	4	0	**13**
Koneenrakennus	1	1	2	5	1	3	0	0	4	0	4	0	0	2	2	**25**
Energia, mineraalit, puu	3	2	1	0	1	6	2	0	5	0	5	3	1	1	2	**32**
Ympäristö, pakkaukset	3	3	8	1	0	1	1	1	0	0	10	4	0	1	4	**37**
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	2	0	0	0	2	**6**
Liikenne	6	8	2	1	4	3	3	0	5	0	15	3	1	9	9	**69**
Televiestintä	0	4	1	0	2	11	0	0	2	0	3	9	0	2	13	**47**
Muut tuotteet	3	2	2	3	2	2	0	0	1	0	6	1	1	3	1	**26**
Tietoyhteiskunnan palvelut	2	1	5	2	6	2	0	0	2	0	1	1	1	1	1	**25**
YHTEENSÄ JÄSENVALTIOITTAIN	**30**	**36**	**50**	**27**	**22**	**55**	**8**	**2**	**30**	**0**	**98**	**75**	**7**	**50**	**40**	**530**

2.4. Ilmoitusten ja kiireellisten tapausten alakohtainen vertailu jaksolla 1999–2001

Ala	Kokonais-määrä	% kokonais-määrästä	Kiireellisten tapausten määrä	Kiireelliset tapaukset, %
Rakennusala	281	100 %	4	1,4 %
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	360	100 %	52	14,5 %
Kemikaalit	89	100 %	7	7,9 %
Lääkkeet	64	100 %	6	9,4 %
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	30	100 %	1	3,3 %
Koneenrakennus	128	100 %	6	4,7 %
Energia, mineraalit, puu	82	100 %	1	1,2 %
Ympäristö, pakkaukset	114	100 %	3	2,6 %
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	14	100 %	3	21,4 %
Liikenne	290	100 %	14	4,8 %
Televiestintä	303	100 %	0	0 %
Muut tuotteet	58	100 %	1	1,7 %
Tietoyhteiskunnan palvelut	59	100 %	5	8,5 %

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 1999

Ala	Ilmoitusten määrä	Komission yksityis-kohtaiset lausunnot	Jäsenvaltioi-den yksityis-kohtaiset lausunnot	Huomautukset (komissio + jäsenvaltiot)	Yksityiskohtai-set lausunnot, % ilmoitusten määrästä*	Huomau-tukset, % ilmoitusten määrästä*
Rakennusala	73	2	1	35	4,1 %	47,9 %
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	125	12	31	84	34,4 %	67,2 %
Kemikaalit	37	3	22	55	67,6 %	148,6 %
Lääkkeet	27	2	2	8	14,8 %	29,6 %
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	9	3	3	3	66,7 %	33,3 %
Koneenrakennus	61	2	4	39	9,8 %	63,9 %
Energia, mineraalit, puu	24	3	4	16	29,2 %	66.7 %
Ympäristö, pakkaukset	44	1	7	37	18,2 %	84,1 %
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	3	0	8	3	266,7 %	100 %
Liikenne	90	8	6	46	15,6 %	51,1 %
Televiestintä	70	6	0	60	8,6 %	85,7 %
Tietoyhteiskunnan palvelut	11	1	0	10	9,1 %	91 %
Muut tuotteet	17	0	5	12	29,4 %	70,6 %
Kaikkia alat yhteensä	**591**	**43**	**93**	**408**		

* Prosenttiluvut selittyvät sillä, että yhteen ilmoitukseen voi liittyä useampia yksityiskohtaisia lausuntoja ja/tai huomautuksia.

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 2000

Ala	Ilmoitusten määrä	Komission yksityis-kohtaiset lausunnot	Jäsenvaltioi-den yksityis-kohtaiset lausunnot	Huomautukset (komissio + jäsenvaltiot)	Yksityiskohtai-set lausunnot, % ilmoitusten määrästä*	Huomau-tukset, % ilmoitusten määrästä*
Rakennusala	109	4	6	38	9,2 %	34,8 %
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	127	13	42	92	43,3 %	72,4 %
Kemikaalit	33	2	11	29	39,4 %	87,9 %
Lääkkeet	13	1	0	1	7,7 %	7,7 %
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	8	2	3	2	62,5 %	25 %
Koneenrakennus	42	5	9	22	33,4 %	52,4 %
Energia, mineraalit, puu	26	0	5	16	19,2 %	61,5 %
Ympäristö, pakkaukset	33	4	4	13	24,2 %	39,4 %
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	5	0	2	5	40 %	100 %
Liikenne	131	5	8	66	9,9 %	50,4 %
Televiestintä	186	1	1	144	1,1 %	77,4 %
Tietoyhteiskunnan palvelut	23	11	0	9	47,8 %	39,1 %
Muut tuotteet	15	1	4	7	33,3 %	46,7 %
Kaikkia alat yhteensä	**751**	**49**	**95**	**444**		

* Prosenttiluvut selittyvät sillä, että yhteen ilmoitukseen voi liittyä useampia yksityiskohtaisia lausuntoja ja/tai huomautuksia.

2.5. Ilmoitusten ja kannanottojen alakohtainen vertailu (ainoastaan yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset) - vuosi 2001

Ala	Ilmoitusten määrä	Komission yksityis-kohtaiset lausunnot	Jäsenvaltioi-den yksityis-kohtaiset lausunnot	Huomautukset (komissio + jäsenvaltiot)	Yksityiskohtai-set lausunnot, % ilmoitusten määrästä*	Huomau-tukset, % ilmoitusten määrästä*
Rakennusala	99	24	20	45	44,4 %	45,5 %
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	108	6	15	53	19,4 %	49,1 %
Kemikaalit	19	2	9	16	57,9 %	84,2 %
Lääkkeet	24	1	0	12	4,2 %	50 %
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	13	4	1	8	38,5 %	61,5 %
Koneenrakennus	25	3	5	14	32 %	56 %
Energia, mineraalit, puu	32	3	3	13	18,7 %	40,6 %
Ympäristö, pakkaukset	37	3	13	35	43,2 %	94,6 %
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	6	1	3	8	66,7 %	133,3 %
Liikenne	69	2	5	16	10,1 %	23,2 %
Televiestintä	47	7	2	45	19,1 %	95,7 %
Tietoyhteiskunnan palvelut	25	4	0	15	16 %	31,9 %
Muut tuotteet	26	2	11	19	50 %	73,1 %
Kaikkia alat yhteensä	**530**	**62**	**87**	**299**		

* Prosenttiluvut selittyvät sillä, että yhteen ilmoitukseen voi liittyä useampia yksityiskohtaisia lausuntoja ja/tai huomautuksia.

2.6. Komission antamien, vuosina 1999 ja 2000 tehtyjä ilmoituksia koskevien yksityiskohtaisten lausuntojen jatkotoimet (ainoastaan loppuun saatetut menettelyt)

Ala	Komission myönteinen kanta	Komission myönteinen kanta, %	Komission kielteinen kanta	Komission kielteinen kanta, %
Rakennusala	3	100 %	0	0 %
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	9	60 %	6	40 %
Kemikaalit	3	100 %	0	0 %
Lääkkeet	1	33,3 %	2	66,7 %
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	4	80 %	1	20 %
Koneenrakennus	2	100 %	0	0 %
Energia, mineraalit, puu	3	100 %	0	0 %
Ympäristö, pakkaukset	2	66,7 %	1	33,3 %
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	-*	-*	-*	-*
Liikenne	9	90,9 %	2	9,1 %
Televiestintä	1	100 %	0	0 %
Muut tuotteet	1	100 %	0	0 %
Tietoyhteiskunnan palvelut	4	80 %	1	20 %
Kaikkia alat yhteensä	**42**	**84,2 %**	**13**	**15,8 %**

* Komissio ei antanut tällä alalla yhtään yksityiskohtaista lausuntoa vuosina 1999 ja 2000.

2.7. Islannin, Norjan ja Sveitsin ilmoittamien ehdotusten jakautuminen aloittain vuosina 1999 ja 2001

Ala	Islanti			Norja			Sveitsi			Yhteensä aloittain		
	1999	2000	2001	1999	2000	2001	1999	2000	2001	1999	2000	2001
Rakennusala	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0
Maataloustuotteet ja elintarvikkeet	2	4	5	5	1	3	8	1	5	15	6	13
Kemikaalit	1	0	0	1	1	2	3	1	1	5	2	3
Lääkkeet	0	0	0	0	1	0	1	1	3	1	2	3
Kotitaloustavarat ja vapaa-ajan varusteet	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0
Koneenrakennus	0	0	0	2	0	5	2	1	0	4	1	5
Energia, mineraalit, puu	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	2
Ympäristö, pakkaukset	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	2	0
Terveydenhuolto, lääkintätarvikkeet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Liikenne	1	0	0	3	2	0	1	1	1	5	3	1
Televiestintä	0	0	0	1	8	3	0	3	1	1	11	4
Muut tuotteet	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0
Tietoyhteiskunnan palvelut	0	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	3
Kaikkia alat yhteensä	**4**	**4**	**6**	**14**	**15**	**16**	**17**	**9**	**12**	**35**	**28**	**34**

2.8. Islannin, Norjan ja Sveitsin ilmoittamia ehdotuksia koskevat huomautukset jaksolla 1999–2001

Vuosi 1999:

Maa	Ilmoitukset	EY:n huomautukset
Islanti	4	1
Norja	14	8
Sveitsi	17	9
Yhteensä	**35**	**18**

Vuosi 2000:

Maa	Ilmoitukset	EY:n huomautukset
Islanti	4	2
Norja	15	7
Sveitsi	9	6
Yhteensä	**28**	**15**

Vuosi 2001:

Maa	Ilmoitukset	EY:n huomautukset
Islanti	6	4
Norja	16	15
Sveitsi	12	4
Yhteensä	**34**	**23**